

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 27 augustus 2020

17.10 Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Misschien komt dat zo meteen wel goed. Welkom weer na het reces bij de commissie Samenleving. Het is de eerste vergadering weer na het reces zoals gezegd. Ik hoop dat u allen een fijn reces hebt gehad, het was wonderbaarlijk mooi weer, dus ik denk dat we ook allemaal hebben kunnen genieten. Het is nog steeds coronatijd, dus ik verzoek u zoveel mogelijk op uw plaats te blijven zitten en via de aangegeven route – die zie ik nu niet, moet ik zeggen – de zaal te verlaten. Maar dat betekent eigenlijk: proberen vanaf achteren naar voren de zaal te verlaten als we koffiepauze hebben of zo. Waarvoor hartelijk dank natuurlijk. Ik heb gezien dat, ik heb hier staan dat de heer Yerden niet zou komen, maar ik zie hem alsnog achterin zitten. Ik weet niet of u gaat deelnemen zo meteen nog aan de vergadering? Ja? Oké, dan '...'. Mevrouw Özogul heeft aangegeven niet aanwezig te kunnen zijn bij deze vergadering. Verder is namens Jouw Haarlem in plaats van mevrouw Stroo is de heer Van Reenen aanwezig, welkom. Zijn er nog verdere berichten van verhindering? De heer IJsbrandij, Hart Voor Haarlem.

De heer IJsbrandij: Mevrouw Marjan Zoon is ook niet aanwezig, dus ik neem haar waar voor Hart Voor Haarlem.

De voorzitter: Dank u wel. Ik heb vernomen dat de heer Smit af en toe van commissie wil gaan wisselen en daar ...

De heer Smit: Vandaar de logistieke plek hier aan het einde.

De voorzitter: Een hele strategische plek heeft gekozen, prima.

1. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan gaan we naar de agenda. Door de heer Sepers is via de mail aan de commissieleden voorgesteld het antwoord van het college op de artikel 38-vragen van de SP en PvdA inzake de toename van het aantal dakloze Haarlemmers te betrekken bij de behandeling van agendapunt 5. Er is maar door een drietal fracties hierop gereageerd voor zover we weten, dus ik wil eigenlijk vragen aan de commissie of die dit stuk toch bij de besprekingen wil betrekken. Ik zie de Actiepartij, Jouw Haarlem, Hart, maar ik zie meerdere mensen knikken ja, dus dan kunnen we in ieder geval de inhoud daar ook bij gaan betrekken. Dat doen we dat, ja. Kunt u dan verder akkoord gaan met de agenda? De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Als ik er ook nog de mogelijkheid krijgen om even mededeling te doen, dan is dat. Overigens zonder mijn tijd, want de tijd begint consequent te lopen, maar het is alleen maar mededeling die ik wil doen zo direct.

De voorzitter: Niemand voor de agenda?

2. Mededelingen commissieleden en wethouder(s)

De voorzitter: Oké, de heer Smit. Ik ga eerst even wat voorlezen, moment. Er staan een aantal bijeenkomsten op de rol. Zoals u weet vindt maandag 31 augustus de digitale sessie inzake Kenter Jeugdhulp plaats. U heeft zich daarvoor kunnen aanmelden bij onze commissiegriffier. Dan ontvangt u ook t.z.t. een Teams-uitnodiging. In de Raadzaam is aangekondigd dat er op maandag 7 september een sessie zou worden gehouden voor nieuw beleid schulddienstverlening en minima. De organisatie heeft aangegeven dat het – gelet op het interactieve element – de voorkeur heeft om deze sessie fysiek te laten plaatsvinden – in dit geval in de Enschedekamer – en de uitnodiging met de deelnemerslijst is in de Raadzaam geplaatst, dus u kunt zich daarvoor aanmelden. Heeft u hier een opmerking of? Ja, de heer Smit.

De heer Smit: U zegt de Enschedekamer, voorzitter, maar daar kunnen maar zeven mensen zitten, dat weet u, hè?

De voorzitter: Ja, in de buitenring. Maar er is nog een ring omheen, dus je kunt daar met zeven mensen aan tafel, maar je kunt ook met meer mensen nog om de buitenring, dus dat is even afhankelijk van of dat inderdaad gaat lukken. Als we honderd man krijgen dan gaat het niet lukken, dan wordt er naar een alternatief gezocht. Maar vooralsnog is het de Enschedekamer. Op woensdag 16 december zal er een digitale regionale bijeenkomst plaatsvinden inzake de oprichting van het Participatiebedrijf. Via de in de Raadzaam opgenomen uitnodiging heeft u zich hiervoor ook kunnen aanmelden. De griffie van Heemstede organiseert deze sessie. Op maandag 21 september tot slot staat er nog een digitale sessie gepland waarbij Ark een presentatie gaat geven en dat komt nog in de Raadzaam, waar u ook voor kunt aanmelden. Ik ga nu even naar de mededelingen van de commissieleden. Zijn er nog mededelingen die u wil doen? De heer Smit.

De heer Smit: Ik doe geen mededeling als mijn tijd door blijft lopen. Voorzitter, het is moeizaam, maar als ik het zo mag doen dan gaat het goed. Het volgende: ik heb op 20 augustus naar alle raadsleden een memo gestuurd dat ik ben benaderd door een collega van de gemeenteraad in Zoetermeer, want de gemeenteraad in Zoetermeer wil een brede oproep doen aan Den Haag via de VNG in de VNG-jaarvergadering van 15 september om aanvullend coronamiddelen ter beschikking te stellen aan de gemeentes, omdat de bezuinigingen die vaak zich – en daarom doe ik het ook in deze commissie, de oproep – vaak toch ook richting jeugdzorg en Wmo gaan, om die eigenlijk te compenseren met extra middelen. De memo is ingediend, afgelopen maandag heb ik dan een enkele reactie teruggekregen uit een fractieoverleg, maar ik hoop dat de aanwezigen hier het aanstaande maandag meenemen in hun fractieoverleg, in de hoop dat wij een unanieme ondersteuning van de ambitie van de gemeenteraad in Zoetermeer kunnen aanbieden. Dank u, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft een minuut gebruikt, dus die kunnen we eventueel nog corrigeren. Dan gaan we naar de mededelingen van de wethouders, de heer Snoek heeft een mededeling. Gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Dank u wel. In verband met corona adviseert het RIVM om ook bij oudere gymzalen – die nog van voor het huidige bouwbesluit zijn – wel de ventilatie-eisen zoals die in het bouwbesluit zijn opgenomen te laten werken, omdat dat dus beter is voor de gezondheid. In vijf van de Haarlemse gymzalen is dat niet het geval, dat kun je nu nog oplossen door twee ramen tegenover elkaar open te zetten en dan heb je de ventilatie die je dan zou moeten hebben, maar dat is natuurlijk een tijdelijke oplossing die zeker dadelijk in de wintertijd niet voldoet. We kijken ook met gebruikers of ze uiteindelijk ergens anders kunnen gymmen en we zijn nu aan het inventariseren hoe we zo snel mogelijk kunnen zorgen dat er in die vijf gymzalen ook voldaan wordt aan de ventilatie-eisen, zodat ze dus ook nu tijdens corona gewoon goed gebruikt kunnen

worden met inachtneming van die richtlijnen van de RIVM. Zodra we daar ook weten hoe we dat gaan aanpakken zal ik u daar opnieuw ook over informeren dan wel mondeling of schriftelijk.

De voorzitter: Dank u wel. Verder geen mededelingen? Wethouder Meijs, geen mededelingen? Nee, hè?

3. Komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: Dan gaan we door naar punt 3, dat is de agenda Komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst. U heeft de jaarplanning en actielijst voor de commissie Samenleving weer bij de agenda aangetroffen. Heeft u hier nog op- of aanmerkingen over? De heer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Voorzitter, ik zou aandacht voor twee punten uit de lijst ingekomen stukken willen vragen.

De voorzitter: Dat is even een punt daarna, maar geen ...

De heer Sepers: Oké, maar dat heeft effect op de agenda hopelijk.

De voorzitter: Dat klopt, maar het gaat even over de jaarplanning en de actielijst. Maar niemand verder, hè? Dan gaan we nu naar het agenderen van de stukken die ingezonden zijn. Gaat uw gang.

De heer Sepers: Eén is op de lijst ingekomen stukken staat de reactie van het college op ons initiatiefvoorstel over dat wonen. Het college geeft aan daar in verschillende fases nog nader op terug te komen. Wij zouden in ieder geval graag zien dat de vervolgstappen geagendeerd worden in de commissie Ontwikkeling. Het tweede punt wat ik graag wil agenderen ...

De voorzitter: Wacht even, hoor. U zegt commissie Ontwikkeling? Ja, gaat dat naar de commissie Ontwikkeling?

De heer ...: Dat bepalen wij hier toch niet, of wel?

De voorzitter: 2.1 waarschijnlijk. 2.1. Die verplaatsen we dan naar de commissie Ontwikkeling, ja. Nog iets?

De heer Sepers: Er zit bij de ingekomen stukken punt 1.1 Informatie nota voortgang implementatie WVGZ. Op zich is dat een brave rapportage, maar daar staat ook heel weinig in, heel vlak en het schijnt allemaal goed te gaan, maar ik hoor in de omgeving en in de pers allerlei bedenkingen bij de nieuwe procedures en met name het horen van de op te nemen patiënt door de burgemeester. Ik zou eigenlijk het college willen vragen om vergezeld van een nadere nota van het college over de verschillen met de oude situatie en hoe het college die verschillen waardeert om het te agenderen in de commissie Samenleving.

De voorzitter: Ik weet niet of daar draagvlak voor is. Is het niet handig om daarvoor eerst wat technische vragen over te stellen? Dan komt het wel automatisch bij de stukken. Is dat niet handiger?

De heer Sepers: Nou ja, ik formuleer meteen mijn vraag erbij en het is handig voor de discussie als we dan een antwoord in ieder geval op die vraag krijgen.

De voorzitter: Ik ga eerst even kijken bij de commissie of ze dit stuk willen agenderen. Volgens mij niet. Eén, twee. Geen bezwaar. Volgens mij zie ik dan genoeg mensen. Dan gaan we ...

De heer Smit: Wat zegt u nou, voorzitter? Ik versta u niet goed. Wat zei u?

De voorzitter: Ja, dan wordt die geagendeerd. Ik zie meerdere mensen ja knikken, dus. Eén, twee, drie, vier, vijf. Dus ja, oké.

De heer Smit: Voorzitter? Mag ik nog even vragen naar de uitleg van collega Sepers bij het initiatiefvoorstel PvdA? Want ik verstond het niet goed. Verzocht hij het overhevelen naar de commissie Ontwikkeling?

De heer Sepers: Dat gaat dan van mijn spreektijd af, maar omdat in de reactie van het college veel punten zitten die te maken hebben met wonen lijkt het ons verstandiger om dat in de commissie Ontwikkeling te bespreken dan in de commissie Samenleving.

De voorzitter: Dus zoals ik het begrijp gaat deze brief gewoon bij de ter kennisname-stukken op de agenda van commissie Ontwikkeling en daar bepalen ze uiteindelijk of ze hem daar willen bespreken?

De heer Sepers: Ja.

De voorzitter: Nog iemand? De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Ook voor de dankwoorden voor het fijne reces, ik hoop dat u ook een goed reces heeft gehad. Mijn reces werd in ieder geval stukken beter toen ik de stand van zaken van de speeltuin Ramplaankwartier bij de ingekomen zag. Ik heb geen behoefte eigenlijk om hem te gaan agenderen voor de volgende keer, maar toch zou ik via deze wijze het college in ieder geval willen bedanken voor het toch mogelijk maken dat er wat geld beschikbaar komt voor deze speeltuin om het achterstallig onderhoud in orde te maken. Dat is in ieder geval goed nieuws en we gaan natuurlijk aandachtig kijken of het ook allemaal netjes in orde komt. Verder in die zin geen behoefte om het nu te agenderen, aangezien ik alles wat ik wilde zeggen bij deze gezegd heb.

De voorzitter: Heel mooi, dank u wel. De complimenten worden door deze wethouder meegenomen. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ik zou graag agendapunt 1.4 willen agenderen, de resultaten van de pilot Cliëntenbelang en koploperproject cliëntondersteuning Haarlem. In het stuk – wat overigens een heel prettig stuk is, ik raad het iedereen aan om het even te lezen – wordt goed verslag gedaan van deze pilot en dat het redelijk succesvol is, maar er wordt ook gesteld dat deze pilot een antwoord geeft op een verlangen wat binnen de commissie leeft, om een vertrouwenspersoon of een ombudsfunctie voor de Wmo te hebben, wat ook in de wet verplicht wordt gesteld of in ieder geval de mogelijkheid wordt daartoe geboden. De vraag die ik dus met de commissie zou willen bespreken: of zij vinden dat er met deze pilot antwoord wordt gegeven op dit verlangen en natuurlijk ook wat continuïteit is. Wat gebeurt er als deze pilot is afgelopen?

De voorzitter: Even kijken. Zijn er mensen, handen omhoog graag, dan is het makkelijk te zien voor mij. Heel mooi. Dan gaan we deze ook, u krijgt een formulier zoals gewoonlijk toegestuurd om nog enig te duiden en of er plek op de vergadering is vanzelfsprekend. Oké, nog meer. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Op 29 oktober 2020 wordt de respijtzorg besproken, dat heeft de wethouder toentertijd ook toegezegd, dat staat ook op het schema. Ik wilde de artikel 38-vragen die op de ingekomen stukken staan graag hierbij betrekken. Kan dat?

De voorzitter: 3.1 is het, hè?

De heer El Aichi: Ja.

De voorzitter: Vingers, handen, armen? Wie wil dat ook? Oké, ook dan krijgt u daarvoor een formulier aanstaande maandag. Goed, dit was het? Ja. Ik heb nog even een mededeling voor Trots Haarlem. De afspraak was dat we met één commissielid per fractie aan tafel zouden gaan zitten. Ik verzoek één van beiden nu even een stapje naar achteren te doen. Oké, dank u wel.

4. Transcript commissie d.d. 4 juni (alleen naar aanleiding van)

De voorzitter: Dan gaan we naar punt 4, dat is het transcript van de commissie van 4 juni. Zijn daar nog op- of aanmerkingen over? Nee?

Ter advisering aan de raad

5. 17.20 uur Verlenging beleidskader opvang, wonen en herstel (MTM) notitie bijlage normaal

De voorzitter: Dan gaan we door naar het volgende stuk, dat is een adviseringsstuk. Dat is het verlengen van het beleidskader opvang, wonen en herstel. Het college stelt de gemeenteraad voor om het regionaal beleidskader opvang, wonen en herstel 2017-2020 te verlengen tot aan de start van de doordecentralisatie van de taken beschermd wonen en maatschappelijke opvang. De opstart is 1 januari 2023. Op het moment dat er meer duidelijkheid is verschaft vanuit het Rijk over de financiële en praktische kaders van de doordecentralisatie kan het college met de regio, gemeente en betrokken partners gezamenlijk de regionale kaders opstellen en voorleggen aan de gemeenteraad. De uitvoering van dit beleidskader wordt veel aangepast naar aanleiding van ontwikkelingen in en signalen over de taken beschermd wonen en maatschappelijke opvang in de afgelopen jaren. De commissie Samenleving wordt verzocht advies te geven aan de raad over het voorstel van het college en over de wijze van agendering van het raadsstuk verlengen beleidskader opvang, wonen en herstel. Tevens stuurt het college het besluitvoortgangsrapportage en bijstelling van het uitvoeringsprogramma opvang, wonen en herstel ter bespreking naar de commissie Samenleving. Wie kan ik als eerste het woord geven? Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms: Dank u, voorzitter. Eerst de wethouder, we zijn gevraagd om advies te geven, maar ik heb eigenlijk twee vragen. De decentralisatie MO wordt mogelijk uitgesteld tot 2026. De afgelopen jaren is de ruimte voor maatschappelijke opvang uitgebreid, mogelijk zal er opnieuw uitbreiding nodig zijn in de komende jaren. Is het voor zorgaanbieders tussentijds mogelijk om aan te besteden wanneer er opnieuw uitbreiding nodig is? De tweede vraag is, in het kader van decentralisatie is het advies van de ChristenUnie om uitbreiding van de MO ook te decentraliseren. Nu is er veel opvang in de gemeente Haarlem. Is het mogelijk dat er tevens naar locaties elders in de regio gekeken wordt? Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik dan het woord geven? De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Dit debat gaat over: hoe vangen we in deze regio de meest kwetsbare inwoners op? Het college stelt voor om het huidige beleid niet aan te passen en dat beleid is gericht op het voorkomen van problematiek en als mensen opvang nodig hebben en individuele aanpak gericht op herstel en naar zelfstandig wonen. Als liberale partij steunt de VVD dit beleid, waar de ondersteuning voor het individu centraal staat. Qua uitvoering is de VVD het eens met de lijn om goed samen

te werken in de regio in voorbereiding op de volgende stap in de decentralisatie. Het ambitieniveau moet het college wel gaan bijstellen vanwege – zoals ze zelf noemen – de problematiek op de krappe huizenmarkt, de dilemma's rond het plaatsen van deze voorzieningen en de hoge zorgvraag. Even was ik blij verrast, omdat de wethouder wel doorheeft waar de schoen wringt, maar bij de oplossing, daar was ik iets minder tevreden over. Want de krappe huizenmarkt is toch echt iets waar GroenLinks-wethouder en haar collega's zelf wel wat aan hadden kunnen doen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Ik ben wel benieuwd van de VVD te horen, u zegt: het is logisch om het ambitieniveau aan te passen, omdat het moeilijk is. Maar waarom moet je het ambitieniveau aanpassen als iets moeilijk is? Dan ga je er juist toch extra hard voor vechten? Is de VVD dat met me eens?

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dat ben ik op zich wel met u eens, dus in die zin dat je je harder inzet, daar ben ik het wel mee eens, alleen denk ik dat het college dat niet op de goede manier doet, want op het moment dat je de huizenmarkt de schuld geeft, daar hadden ze toch echt wat zelf aan kunnen doen. Wat het college voorstelt is – en dan zal ik verder gaan – is een woonvisie opstellen, huisvestingsafspraken uitwerken, eisen stellen aan ontwikkelaars, maar die sociale bouwambities van het college komen niet van de grond. Dat is dus niet alleen zuur voor alle jonge Haarlemmers die op zoek zijn naar een woning, maar uiteindelijk ook wreekt het zich voor de mensen die in de opvang op dit moment op een wachtlijst staan. Nog een ander puntje, voorzitter, over de dilemma's van het plaatsen van opvangvoorzieningen. De wethouder schrijft als oplossing hiervoor dat er meer acceptatie en inclusie bij mensen moet zijn. Eerlijk gezegd vind ik het een beetje een povere reflectie op het debat rond om het doordrukken van de verslaafdenopvang bij de Nieuweweg. De VVD denkt dat zorgvuldig onderzoek naar een goede locatie en goede gesprekken met de bewoners misschien veel meer zouden opleveren. Ik vind dat de gemeente echt naar zichzelf hier mag kijken en ik vraag de wethouder dit ter harte te nemen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Voor het opstellen van nieuwe beleidskaders is het van groot belang om meer duidelijkheid te hebben over de verwachte landelijke ontwikkeling. Deze ontwikkelingen zijn op dit moment nog niet helemaal duidelijk. Het is begrijpelijk dat het college de raad vraagt om het regionaal beleidskader opvang, wonen en herstel 2017-2020 te verlengen tot aan de start van de doordecentralisatie op 1 januari 2022. Voorzitter, een drietal vragen. In het stuk lees ik dat vraag en aanbod van beschermd woonvormen niet in evenwicht is. Wat gaat het college doen om de wachtlijsten te verkorten? De lokale uitgaven aan de opvang van economische daklozen wordt in dit stuk niet in meegenomen. Kan de wethouder aangeven of de economische daklozen toenemen of deze stabiel blijven? Laatste vraag: op 1 januari 2021 gaat een deel van de beschermd wonen-cliënten de overstap maken van de Wmo beschermd naar wet Langdurige zorg. Betekent dit dat de Wmo aanvragen beschermd wonen gaan afnemen, waardoor minder wachtlijsten in de Wmo gaan ontstaan? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Zohri, GroenLinks.

De heer Zohri: Dank u wel, voorzitter. Tot aan de start van doordecentralisatie vanuit het Rijk wilt u de huidige beleidskaders voor opvang, wonen en herstel verlengen. Uiteraard is dit een logische stap, maar we hebben

wel onze zorgen dat door de doordecentralisatie het aannemelijk is dat de gemeente Haarlem minder geld gaat krijgen vanuit het Rijk. Hoe denkt Haarlem het financieel tekort te gaan opvangen? De wachtlijsten nemen alleen maar toe en dat zal in de toekomst alleen maar meer worden. Hoe denkt u dit te kunnen opvangen en heeft u er over nagedacht om samen met woningcorporaties te kijken of in de huidige woningvoorraad mogelijkheden zijn om bijvoorbeeld meerdere cliënten in één woning uit te laten stromen, zonder dat dit effect heeft op het inkomen? In verband met de kostendelersnorm. Daarnaast, welk effect heeft het doordecentralisatie op Domus(Plus) en Skaeve Huse, wanneer iedere gemeente verantwoordelijk wordt voor eigen opvang? Tot slot, voorzitter, er zijn een aantal plekken, gemeentelijk vastgoed, door de taskforce beoordeeld als 'hoog'. Deze plekken zijn een potentieel voor een transitie naar sociale huurwoningen, passend voor de kwetsbare doelgroepen. In hoeverre zijn deze realiseerbaar? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen. Nog een keer de laatste vraag herhalen, mijnheer Zohri. De laatste vraag aan de wethouder, mijnheer Zohri, nog een keer.

De heer Zohri: Het ging over de taskforce, er zijn een aantal plekken beoordeeld als 'hoog' en in hoeverre deze realiseerbaar zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Yes, dank u wel, voorzitter. D66 staat achter de uitgangspunten genoemd in het beleidskader, daar kan ik heel kort over zijn. Of het uitvoeringsprogramma heb ik nog wel een paar vragen aan de wethouder, in het bijzonder over beschermd wonen. Wat is de inhoudelijke overweging om komende periode de woningen voor beschermd wonen om te klappen? Want het financiële aspect begrijp ik, omdat cliënten zelf gaan huren van de corporaties, maar je bent in feite capaciteit aan het afbouwen terwijl de behoefte aan beschermd wonen nog altijd onverminderd groot is. Vormt dit geen extra risico's, zo vraag ik de wethouder, aangezien het behoorlijk ingewikkeld is om beschermd wonen-plekken te realiseren? Of verwacht de wethouder dat er minder capaciteit voor beschermd wonen in Haarlem nodig zal zijn na januari 2021, in verband met de uitname van cliënten naar de WLZ of op termijn door de doordecentralisatie? Dan over de prestatieafspraken met de woningcorporaties, voorzitter. Het aantal woningen voor mensen die uit de maatschappelijke opvang en de beschermd wonen uitstromen waren tijdelijk omhoog bijgesteld naar 115 woningen per jaar – in verband met toename van economische daklozen, volgens mij – en inmiddels weer naar beneden bijgesteld, naar 100 woningen per jaar. Kan de wethouder toelichten waarom? Voorzitter, we bevinden ons in een periode van transitie, in afwachting van de grote doordecentralisatieplannen vanuit het Rijk. Ik heb daar ook de nodige technische vragen over gesteld, want ik kan eerlijk gezegd de gevolgen van de doordecentralisatie en ook de effecten van de wijziging van een deel van beschermd wonen, de MO, naar de WLZ per 1 januari 2021 niet goed overzien. Mijn dank overigens voor de zeer uitgebreide beantwoording, maar ik zit ook op dit punt toch nog met de nodige vragen. Want beschermd wonen wordt vooralsnog per 1 januari 2022 in etappes door gedecentraliseerd en de maatschappelijke opvang wordt pas in 2026 door gedecentraliseerd, maar tot op heden worden de tekorten op de maatschappelijke opvang gedekt door de beschermd wonen-gelden. Wat betekent de gedeeltelijke of de gehele doordecentralisatie beschermd wonen voor de tekorten op de maatschappelijke opvang per 2022? Kan de wethouder daar nu al iets over zeggen en voorziet zij al de nodige beheersmaatregelen op de maatschappelijke opvang vanaf 2021? Wat betekent de uitname van een deel van de cliënten uit de Wmo beschermd wonen naar de Wlz per 1 januari 2021 in de praktijk? Want hiermee wordt het budget voor beschermd wonen aangepast voor 2021 en verder, maar de cliënt heeft natuurlijk nog steeds dezelfde zorgvraag, dat verandert niet doordat het Rijk de financieringsstromen aanpast. Heeft deze wijziging daadwerkelijk gevolgen voor het creëren van voldoende

aanbod voor beschermd wonen of beschut wonen? Wat betekent de aanpassing van het beschermd wonen-budget voor het oplossen van de structurele tekorten op de maatschappelijke opvang vanaf 2021? Hebben we al enig zicht op hoeveel het budget gaat wijzigen? We gaan het straks natuurlijk ook nog hebben over de beheersmaatregelen Wmo voor 2021 in aanloop naar de begrotingsbehandeling in november. Dient hier niet al rekening mee te worden gehouden bij het doorrekenen van de maatregelen of kunnen we daar in de loop van volgend jaar pas meer over zeggen? Graag een reactie en ik hou het hier heel even bij. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Sepers, CDA.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Wat betreft het verlengen van het regionaal beleidskader, dat klinkt logisch, dus daar kunnen we mee instemmen. Maar ondertussen heb ik wel de vraag – en dat is een beetje ook in het verlengde van wat GroenLinks en D66 – hoe gaat het nou eigenlijk met de voorbereiding van die doordecentralisatie? Ik ben geneigd om – mevrouw Çimen heeft allerlei hele boeiende, interessante vragen al gesteld daarover – ik zou eigenlijk de wethouder willen vragen of ze bereid is om dit najaar ons een notitie te sturen over de wijze waarop die doordecentralisatie aangepakt gaat worden en waar die knelpunten liggen en hoe onder andere de vragen die gesteld zijn aan de orde gesteld worden. Want we hebben het al gezien bij andere doordecentralisatie-onderwerpen dat het heel goed is om tijdig je goed te realiseren: wat gaat er gebeuren, hoe gaan we dat aanpakken, wat zijn de budgettaire vereisten, et cetera? Dus met andere woorden: een soort startnotitie voor die doordecentralisatie. Dat wat betreft het regionaal beleidskader. Vooralsnog hebben wij wel grote problemen met het voorstel van het college om het ambitieniveau op het gebied van zelfstandig thuis wonen in de tussentijd aan te passen. Want één: misschien is het aantal dak- en thuislozen onder invloed van de coronacrisis zelfs wel aan het stijgen, misschien kan de wethouder daar iets over zeggen. Maar in mei heb ik in de commissievergadering de wethouder al gevraagd – en die heeft dat ook toegezegd – om met de corporaties overleg te plegen of tijdelijk leegstaande panden gebruikt zouden kunnen worden voor economisch daklozen. Ik heb ook gevraagd – en dat is ook toegezegd – dat de wethouder met Zaanstad en Amsterdam zou kijken hoe ze daar met creatieve middelen die uitstroomproblematiek aanpakken. Uit de antwoorden op de vragen – en dat was de reden dat ik die bij dit agendapunt behandeld graag wilde zien – krijg ik de indruk dat het allemaal niets opgeleverd heeft, maar misschien dat de wethouder daar ons iets meer over kan vertellen. Nogmaals, als het gaat om aanpassen ambitieniveau, daar zijn wij niet zo voor. We zijn er juist voor om dan te zeggen: het college moet zijn stinkende best doen om dat alsnog ambitieniveau te realiseren. Dan moeten we bijvoorbeeld – en dat is ook een vraag – waarom kunnen we niet wat sneller doorpakken op de Domus(Plus)-problematiek en de Skaeve Huse? Want dat zijn oplossingen en natuurlijk is het mooi om zoveel mogelijk draagvlak onder de bewoners, maar op een gegeven ogenblik moet het college natuurlijk wel doortasten en zorgen dat die dingen gewoon tot stand komen, omdat daar maatschappelijk behoefte aan is. Dus daar ben ik erg benieuwd op uw antwoord. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Verhagen, Trots Haarlem.

Mevrouw Verhagen: In ieder geval, ik ben het heel erg eens met alle eerder gestelde vragen van D66 en de PvdA, inderdaad met betrekking tot die doordecentralisatie, dat was ons ook helemaal niet duidelijk, we hebben er ook wat technische vragen over gesteld waar op de valreep nog antwoord op is gekomen. Maar verder bij het lezen van het stuk viel mij iets op en daar stond: regionaal budget, maatschappelijke opvang en beschermd wonen, viel nog op dat de trajecten in de maatschappelijke opvang sinds 2018 niet meer bekostigd worden via subsidie maar via inkoop. Even later stond er dat die kosten voor aanbesteding in 2018 hoger waren. Begrijp ik het dan goed, wethouder, dat de kosten bij inkoop hoger zijn dan met subsidieregelingen? Als dat zo is, waarom is er dan overgestapt op inkoop en heeft de gemeente – zoals meestal bij de

aanbesteding van thuiszorg ook gebeurt – misschien de goedkoopste aanbieder gecontracteerd zonder te letten op de professionele kwaliteit? Die wordt immers goeddeels bepaald door aantal, opleiding en ervaring van begeleiders. Dan ligt de vraag voor de hand of zo weinig mogelijk goedkoop, slechts op mbo-niveau opgeleid personeel zonder voldoende ervaring en levenservaring wel toegerust is op deze uiterst moeilijke doelgroep, wat dan natuurlijk weer zijn invloed heeft op hoe en waarnaar toe cliënten uitstromen, dus ook de woonvormen die daarvoor nodig zijn. Dat zou in ieder geval een verklaring kunnen bieden voor de – ondanks het verbeterplan – nog steeds aanhoudende klachten over de toch lerende organisatie HVO-Querido. Klachten die overeenkomen met de observaties uit de kwalitatieve studie van onderzoeksbureau Berg. Daarin stond bijvoorbeeld dat cliënten de natuurlijk doorgewinterde begeleiders van het vroegere Leger des Heils veel liever hadden. Het moge overigens duidelijk zijn dat Trots überhaupt niet zo blij is met dat onoverzichtelijke landschap van al die zorgaanbieders, waarvan er nog heel wat meer in dit domein opereren. Maar dit terzijde. Voorziet het voorliggende beleidskader wonen, opvang en herstel niet in deze inhoudelijke kant, waar in de toekomst waarschijnlijk relatief nog veel meer middelen voor vrijgemaakt zouden moeten worden, terwijl er juist bij een fors oplopend tekort steeds minder beschikbaar komen? Zo lang we niet weten waarom de huidige maatschappelijke opvang niet naar behoren functioneert en wat ervoor nodig is om die op de rails te krijgen kun je er nog zo'n fraai bouwwerk omheen optrekken, zonder de kern van het probleem op te lossen. Trots hoopt dan ook dat het nieuwe onderzoek – dat er aldus het antwoord op onze artikel 38-vragen voor het eind van dit jaar gaat komen – daar inzicht in zal bieden. Wanneer kunnen we dit exact verwachten? Dat daardoor dus niet door een onafhankelijke toezichthouder en niet de GGD zal worden uitgevoerd, zodat we de uitkomst ook kunnen vertrouwen. Wat betreft de decentralisatie vraagt Trots zich af wat de criteria zijn volgens welke een objectieve verdeling van de kosten over de individuele gemeente zal plaatsvinden. Gaat het op basis van het aantal inwoners of wordt daarin ook de zwaarte van de problematiek meegewogen? Het is namelijk voorstelbaar dat een stad veel meer en ook veel zwaardere psychosociale en economische problematiek kent dan een dorp, wat gevolgen kan hebben voor de kosten. Jammer dat er obstakels blijken bij het omklappen van woningen. Kan de wethouder verklaren waarom het zelf betalen van de huur financieel ongunstig uitvalt voor de bewoner? Komt dat omdat de corporatie dan achterstallige huurverhoging of iets dergelijks in rekening brengt of ligt dat anders? Maar vooral: hoe zou dit samen met de andere obstakels opgelost kunnen worden, zodat niets de zelfstandigheid van onze kwetsbare bewoners meer in de weg hoeft te staan? Tot slot nog een paar leuke dingen die in je achterhoofd oppoppen als je dit leest. Er is dringend behoefte aan een- en tweekamerwoningen voor de doelgroep. De Koepel die zat vol met eenkamerwoningen, maar kennelijk zag men toen de kansen voor de doelgroep niet. Ten tweede wordt er gezocht naar 220 woningen waarvan er gezegd wordt dat er een bijna geen woningen zijn in Haarlem, maar nog steeds terwijl de landelijke eis is komen te vervallen geeft gemeente Haarlem voorrang aan statushouders, die 15% van de totale beschikbare huurwoningen opeisen. Dit terwijl in dit stuk wordt aangegeven hoe groot de problemen bij de doelgroep met psychosociale problemen zijn.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Een vraag aan Trots Haarlem: vindt u statushouders ook geen kwetsbare burgers?

Mevrouw Verhagen: Dat zijn zeker kwetsbare burgers, alleen denk ik niet binnen dit domein, alleen ze komen er wel binnen. Het is namelijk zo, we hebben ook antwoord gekregen, ik vroeg me ook af of statushouders hieronder vielen en dat blijkt dus niet het geval te zijn, volgens het antwoord. Maar het is zeker wel een andere groep en het is ook een groep die in toenemende mate natuurlijk een aanslag hier op de woningvoorraad doet, die toch natuurlijk al heel nijpend is, dus vandaar dat wij zeggen: is dat dan misschien niet wat veel? Die 15%, mogelijk zou daar ook eens naar gekeken kunnen worden.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Toch een beetje getriggerd door de vraag ...

De voorzitter: Microfoon uit, anders gaat het van uw tijd af.

De heer Van Kessel: Toch een beetje getriggerd door ook de vraag van D66 in ieder geval en het antwoord van Trots, dat is namelijk dat asielzoekers een aanslag doen op de woningvoorraad. Ik vind het nogal wat om dat bij asielzoekers neer te leggen. Zou u die rekening niet veel beter bij het college kunnen neerleggen, die het niet lukt om de bouwambities waar te maken?

Mevrouw Verhagen: Daar mag hij zeker ook naartoe, maar als dat niet kan dan kun je niet Haarlem bevolken met nog meer inwoners. Dat zijn natuurlijk niet alleen statushouders, wat de woningvoorraad betreft zijn dat natuurlijk ook allerlei mensen uit Amsterdam en elders in het land die in onze stad binnenkomen en het moeilijk maken voor starters om nog een woning te huren of zelfs te kopen.

Mevrouw Eckhard: Zullen we teruggaan naar het onderwerp?

De voorzitter: Mevrouw Verhagen, u heeft heel veel spreekijd inmiddels al opgesoupeerd, u heeft nu nog vier minuten over. Ik weet niet hoe de verdeling is over de andere onderwerpen, maar ik denk: ik waarschuw maar even om het misschien kort te houden als u nog meer wil zeggen. Oké, gaat uw gang.

Mevrouw Verhagen: Dank u wel. Deze groep blijft veel te lang in veel te dure instellingen zitten – wacht even, dat is dus onze doelgroep, hè? – die blijft dus veel te lang in veel te dure instellingen zitten, omdat er geen doorstroom is en omdat de instellingen vol zitten ontstaat het domino-effect dat mensen die echt dringend hulp nodig hebben maar op straat moeten blijven rondlopen, met alle gevaarlijke consequenties voor de patiënten zelf en de hele maatschappij. Trots Haarlem kondigt hierbij een motie aan om statushouders geen voorrang meer te geven en hierdoor de doelgroep in dit stuk dus beter en eerder te kunnen helpen. Tot slot de economische daklozen, zij zitten ook in een uitzichtloze situatie en door de coronacrisis zal deze groep steeds groter worden. Trots Haarlem kondigt een motie aan waarbij de strekking is dat economisch daklozen een vak kunnen leren bij het bouwen van hun eigen tiny house en daarna in dat tiny house kunnen gaan wonen en met hun vakkennis veel meer kans op een baan hebben.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft nog 2 minuut 40, ik zeg het maar vast. U heeft ook 2 moties aangekondigd. Is er nog iemand die wat wil zeggen over dit onderwerp? Mevrouw Eckhard, SP.

Mevrouw Eckhard: Dank u, voorzitter. In de uitvoeringsnota maart 2017-2018 staat dat er een grote groep is die niet in de maatschappelijke opvang kan wonen. Hiervoor wordt Skaeve Huse en Domus(Plus) gerealiseerd. We zijn nu inmiddels 3,5 jaar verder en er is nog steeds niets over bekend. Wethouder, we willen eigenlijk wel eens weten hoe het daarmee staat. Betreffende mensen zijn nu een doelgroep die vaak geschorst worden of op straat worden gegooid en dat zorgt voor veel schade en narigheid. Vanochtend stond nog in de krant over een schade van 2 ton in de Raaksgarage, dat betreft een dakloze die diezelfde dag permanent uit de opvang gegooid was en daarmee zijn hele basis kwijt was geraakt. U erkent dus dat deze groep bestaat, maar u doet helemaal niets om het op te lossen. De doelgroep in de maatschappelijke opvang verandert de laatste jaren, er is verschuiving naar daklozen met psychische problemen. Voor deze doelgroep zou intensieve samenwerking met de GGZ en de hulpverlening zijn om problemen en verdere overlast te voorkomen. Heeft u hier inmiddels een speciaal beleid voor en kunt u hier iets over vertellen? Vanaf 1 juni is er ook

trajectbegeleiding voor economische daklozen. Op dit moment is er door de komst van een noodopvang in de Beijneshal hebben heel veel daklozen geen begeleiding meer gehad, 4 maanden lang niet. Inmiddels is ook de wachttijd voor OGGZ-cliënten in de MO 4 tot 8 maanden voor ze een maatschappelijk werker toegewezen kregen. In 2018 zou een afbouw van 50 beschermd wonen-plekken zijn, dat doel is niet gehaald. Nu is de ambitie om 70 plekken om te klappen of af te bouwen. U wilt de beschermde woonplekken afbouwen. Als u nu een tekort heeft, hoe wilt u dat gaan doen? Want mensen moeten in de wijken gaan wonen, maar in de wijken heeft u ook geen huizen. Wat is uw visie hierover? De afgelopen jaren is de zorg aan Haarlemmers steeds minder geworden door de landelijke en Haarlemse bezuinigingen. Ook landelijke bezuinigingen hebben nadelige effecten op mensen met psychische aandoeningen. Op dit moment in de wijken ervaren mensen – echt de wijkbewoners zelf – ervaren mensen met psychische problemen als verwarde mensen. Hebben de woningbouwverenigingen landelijk aan de bel getrokken, maar speelt dit ook in Haarlem? Hoe denkt u dit te kunnen oplossen? U wil ook gaan kijken naar plekken voor beschermd wonen buiten de regio. Er staat dat er maatwerk is en dat er gekeken wordt naar het netwerk, sociale binding enzovoort. Toch gaan er dan zaken fout, want u plaatst wel uit naar bijvoorbeeld Zwolle, terwijl iemand daar helemaal geen binding mee heeft. Als die vervolgens weer terugkomen naar Haarlem – mooie stad, ik zal het geloven – maar als ze weer terugkomen naar Haarlem vallen ze hier ook weer in een gat, want ze mogen niet terugkomen. Er is geen opvang, niemand kan met zijn problemen ergens terecht.

De voorzitter: Dank u wel. Is er nog iemand? Mijnheer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik ondersteun graag de vragen die gesteld zijn door de SP.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Het advies van ons over het kader is dat we daarmee door moeten gaan, want op zichzelf staan daar hele nuttige dingen in, zoals dat je wat betreft de maatschappelijke opvang de toestroom zoveel mogelijk moet inperken, dat je ervoor moet zorgen dat mensen in de maatschappelijke opvang – als ze daar dan toch in terecht komen – een goede behandeling ondergaan en dat ze vervolgens weer naar herstel toekomen. Wat ons betreft is het hele idee van de decentralisatie, op gemeenteniveau klinkt het wat ons betreft erg onverstandig en we hopen dat de wethouder in Den Haag het signaal wel gaat afgeven om dat vooral niet te doen, want we zien natuurlijk overal dat het de grote steden zijn waar de mensen naar toe trekken die vastlopen in hun leven en het lijkt ons echt een hele dure oplossing als straks de grote steden die problemen in hun eentje moeten gaan oplossen en dat elk dorp en elke stad een eigen voorzieningenniveau moet gaan optuigen. Wat ons betreft is dat een hele onverstandige manier van omgaan met middelen. Dus wij hopen dat dat nu nog afgewend kan worden, maar vooralsnog kunnen we verder met het kader wat er ligt. Eigenlijk is het kader goed, we zien zeker dat er problemen zijn met de hoeveelheid woningen die er beschikbaar zijn, dat het daar echt op vastloopt, dat er daardoor mensen in de maatschappelijke opvang vastlopen. Wat ons betreft mag de maatschappelijke opvang zo snel mogelijk uit de vergelijking worden verwijderd, want zoals we al eerder hebben gezegd gaat het ons om maatschappelijk wonen in plaats van mensen maatschappelijke opvangen. Maar we zien dat dat voorlopig geen haalbare zaak is en dat is volgens ons ook de belangrijkste reden waarom het nu niet goed loopt in de maatschappelijke opvang. Eigenlijk de belangrijkste opmerking die we hebben bij het stuk is: waar zit de inspraak van de cliënten, waar zitten de cliëntenraad, waar hebben de cliënten nou de kans om vorm te geven aan dit traject? We zien dat het een moeilijke doelgroep is, we zien dat het nog steeds ingewikkeld is om mensen voldoende terug te brengen in de samenleving en weer een serieuze wooncarrière op te laten bouwen. Voor een groep is dat echt een heel ver doel, maar voor een groep is dat een dichterbij doel. Wij denken dat er toch heel veel – en we zien dat ook

in andere voorbeelden in het land – dat er heel veel kennis aanwezig is onder de dak- en thuislozen en dat we die heel goed zouden kunnen gebruiken om het traject te verbeteren. We horen graag van de wethouder of daar al gebruik van wordt gemaakt en wat zij gaat doen omdat beter in te zetten.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Reenen.

De heer Van Reenen: Dank u wel, voorzitter. Jouw Haarlem is deze bijdrage geïnteresseerd aanhorende. Vooral geïnteresseerd in meer duidelijkheid van het Rijk, omdat de rest daarvan volledig afhankelijk is. Voor de rest zijn wij het eens met het voorstel van het college om het beleidskader te verlengen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer IJsbrandij, Hart voor Haarlem.

De heer IJsbrandij: Hart voor Haarlem sluit zich ook aan bij Jouw Haarlem, dus we vinden het nuttig dat het kader voorlopig wordt doorgeschoven zolang er nog zoveel externe onzekerheden zijn. We hebben geen behoefte om nu een uitgebreide beleidsdiscussie over dit onderwerp te voeren.

De voorzitter: Dank u wel. Dan hebben we iedereen gehad, volgens mij. Dan gaan we naar de wethouder. Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Daar zijn we. Fijn dat het door de meeste partijen gesteund wordt om deze actualisatie of het doorzetten van deze kaders goedkeurt, mijn hartelijke dank. Het geeft ook wel aan dat we nog steeds op de goede weg zijn en natuurlijk – we spreken hier heel regelmatig over – hebben we actieprogramma's en actiepunten en scherpen we ons beleid weer aan daar waar het nodig is. Vooral de opmerkingen en de vragen die u hier vanavond heeft gesteld stelt ons weer in staat om goed te kijken waar we de kaders nog scherper kunnen afbakenen en waar we dat bij moeten passen. De keuze om niet een heel nieuw kader te maken is inderdaad de wet die nog voorlopig is uitgesteld tot 1 januari 2022. Dan moeten we waarschijnlijk weer nieuwe kaders gaan maken, dus dat is dubbel werk en we willen ons werk nu liever richten op uitvoering en begeleiding en herstel, zoals hier al meerdere malen over tafel is gekomen. Dus mijn dank daarvoor, dat u dat steunt. Ik zal in ieder geval, want er zijn desondanks toch nog een hele rits vragen gesteld, dus ik zal die in volgorde aflopen. De eerste vraag van de ChristenUnie ging bijvoorbeeld over het proces van inkoop en de kaders, loopt dat synchroon? Ja, dat loopt synchroon, dus daar kunnen we natuurlijk als wij nieuwe kaders samen gaan afstemmen ook weer nieuwe afspraken maken over de inkoop. Dat laten we natuurlijk zoveel mogelijk parallel lopen, dus ja, dat gaan wij zeker doen. Is regionale opvang mogelijk? Dat vroeg u, maar dat vroeg ook andere partijen. We hebben als Haarlem een centrumfunctie, dat hebben wij ook heel duidelijk in deze nota beschreven hoe die eruit ziet en daar maken wij ook voortdurend afspraken met elkaar over. Ook hebben wij al natuurlijk met elkaar als bestuur doorgekeken naar: wat zou dat betekenen voor de toekomst? Ik kan u in ieder geval vast verklappen dat we wat dat betreft een goede samenwerking hebben in die centrumfunctie die wij als grote stad hebben ook waarschijnlijk wel zullen behouden. Niet op alle vlakken, er zijn nu ook al initiatieven in de regio in kleinere gemeentes om bijvoorbeeld Skaeve Huse-projecten te starten – ik weet dat Velsen dat al begonnen is – omdat we dat uit de visie doen van zo nabij mogelijk opvang regelen voor sommigen uit deze doelgroep. Dus daar maken we steeds voortdurend hele goede afspraken met elkaar over. De VVD ging in op het mogelijk bijstellen van de ambitie, omdat we zo'n verschrikkelijk krappe woonmarkt hebben en ik ben het geheel met de PvdA eens dat je dan niet je ambitie moet bijstellen en dat naar beneden moet stellen, maar moet blijven werken aan de mogelijkheid om daar natuurlijk zoveel mogelijk uitstroom mogelijk te maken. Ik ben het ook wel met u eens – dat neem ik me zeer ter harte – is dat die sociale ambitie nog niet tot op dit moment gehaald is. Wij bouwen echt voor de toekomst, dus ik vrees met grote vreze dat het beleid wat wij hier hebben met de 40-40-20-verdeling en een toevoeging van de sociale

huursector pas over een paar jaar effect heeft en dat niet dit college maar een ander college daar de vlag voor uit kan hangen. Maar desalniettemin voelen wij het wel als een verantwoordelijkheid om daar hard voor te werken. Ik neem het me ook ter harte uw suggestie waarbij u zei: het is een gedrag van mensen om te accepteren als er een bepaalde voorziening in de wijk is, daar moeten we niet voor terugwijken. Het helpt ook niet om dingen door te duwen. Het doen slagen van projecten is van vele factoren afhankelijk, maar ook zeker van draagvlak in de wijk. Participatietrajecten vind ik desalniettemin uiterst belangrijk, het kan nooit zonder ...

De voorzitter: Laten we even, want dit punt komt erg laat, dus ik wil even, er is een interruptie van de heer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Ik heb de wethouder horen zeggen dat ze het ambitieniveau in ieder geval niet wil bijstellen, dat klinkt heel goed. Maar betekent dat dat het tweede deel van het voorgestelde besluit in het raadsstuk, dat het college dat intrekt?

Wethouder Meijs: Nee, dat trekken wij niet in. Wat wij voortdurend doen dat is afstemmen met de woningcorporaties voor die uitstroom, om te kijken wat de mogelijkheden zijn, wat de onmogelijkheden zijn. Daar maken we per jaar afspraken over in onze prestatieafspraken met de woningbouwcorporaties. Aan de ene kant is het een vraagspel – of een spel, dat is een verkeerd woord – is het vraag en aanbod voortdurend met elkaar in balans brengen. Wat we nu de laatste jaren gedaan hebben is al een enorme uitbreiding bij de Velservoort, die is in de afgelopen jaren – sinds het begin van het vorige kader – erbij gekomen. We hebben nu in de coronaperiode de Beijneshal erbij geopend, dus we anticiperen voortdurend op de kwesties zoals ze nu in het nu zijn. Dus ik trek dat zeker niet terug. Wat we gehoopt hadden is natuurlijk allang de extra voorzieningen zoals Domus(Plus) en Skaeve Huse te realiseren, ook daar heeft een aantal commissieleden al op geanticipeerd. Als het aan het college was geweest hadden we dat natuurlijk allang gedaan, maar goed, dat is herhaling van een discussie. Ik kan u in ieder geval toezeggen dat we nog dit jaar met een nota komen over die uitbreiding van Domus en/of Skaeve Huse. We hebben dat eigenlijk al dit voorjaar willen doen, maar werden ingehaald door de corona. Want ik denk bij het installeren of het zoeken naar goede locaties voor Domus(Plus) en Skaeve Huse dat participatie echt top of het moeten is wil je draagvlak krijgen en ook een kans van slagen voor zo'n project. We hebben toen besloten in het begin van de coronaperiode om even te wachten in de hoop dat het snel mogelijk zou zijn, maar we hebben het nu toch met elkaar afgesproken dat we dat nog dit jaar in gang brengen en volgens mij hebben we ook al afspraken met de griffie gemaakt om dat in oktober zo niet november hier te bespreken. Er is mij alles aan gelegen om dat soort voorzieningen ook te krijgen, dat is precies waar de SP op doelt, dat sommige mensen beter gedijen bij zo'n soort voorziening als de voorzieningen die we nu hebben. Maar goed, ik dwaal af, want ik was met de beantwoording van de vraag bezig, dus nee, ik trek die ambitie niet in, dat is echt voor de werkelijkheid zoals die nu is. Het is voortdurend zoeken naar een evenwicht.

De heer Sepers: Nu creëert u enige onduidelijkheid. U zegt: u trekt de ambitie niet in. Daar ben ik het heel hartgrondig mee eens, maar dan moet u eigenlijk wel besluitpunt twee intrekken, want daar staat in dat u het ambitieniveau verlaagt.

Wethouder Meijs: Kom ik zo even op terug, ik loop even door, ja? We hebben – zoals het CDA al zei – de actualisering van het akkoord, we zien een toename ook in de economische dak- en thuislozen. Ja, dat is zo, dat is een zorg die ons allemaal baart, dat zien we natuurlijk ook mede als effect van de corona. Ik val in de herhaling, daarvoor hebben we ook de Beijneshal toen geopend, omdat we niet iedereen in de Velservoort en de Wilhelminastraat konden plaatsen. GroenLinks vraagt zich af hoe het financiële tekort in de toekomst, als de doordecentralisatie doorgaat, hoe we daarop zullen anticiperen. Dat baart ons natuurlijk ook de grootste

zorgen en dat moet ook heel zorgvuldig gebeuren, maar wat dat betreft zijn we wel afhankelijk natuurlijk van het Rijk. De doordecentralisatie kan eigenlijk alleen maar een succes worden als dat niet gepaard gaat met een bezuiniging. We hebben natuurlijk in het verleden al eerder doordecentralisaties gehad die wel gepaard gingen – hetzij stiekem – met bezuinigingen, hetzij ook ‘...’ bezuinigingen. Dus wat ons betreft kan dat alleen maar als dat met een gelijkwaardig of volwaardig budget is. Dat moet ook heel zorgvuldig gebeuren, wij hebben voortdurend overleg – hetzij via de G40, hetzij overleg via de VNG – over deze zaken. Ik denk dat het Rijk ook verstandig zal zijn daarin om juist voor deze kwetsbare groep goed te zorgen. Dat hoop ik tenminste. Het uitstel van deze doordecentralisatie geeft wel hoop dat zij daar zorgvuldig mee om zullen gaan, maar wij blijven dat heel zorgvuldig monitoren. De verschillen van mening zitten er nu nog in dat zij een soort kostennorm willen doen, gewoon op aantallen en de gemeentes collectief hebben gezegd: dat kan niet op aantallen, je moet echt kijken naar de werkelijke kosten zoals die op dit moment gemaakt worden. Want als we het echt alleen maar op inwoners of aantallen doen dan gaan we de pottenbak in, of de bietenbrug op, of wat voor uitdrukking dat ook zal zijn. Dus zodra we daar weer iets nieuws over kunnen melden dan zullen we dat zeker doen, maar wij volgen dat met argusogen. Dan de vraag van D66: wat verwacht u naar aanleiding van het omklappen van de woningen van beschermd wonen naar zelfstandige? Zoals u heeft kunnen lezen ook in de beantwoording naar uw technische vragen is dat we verwachten dat die doelgroep ook wel zal veranderen, dus dat omklappen van die woningen is ook niet voor niets gebeurt, mensen zijn op een gegeven moment ook toe aan zelfstandigheid en dat moet je natuurlijk ook honoreren. Wij monitoren wel voortdurend met de aanbieders ook naar de verwachtingen van de groei of afname van bepaalde doelgroepen. We zien dat het beschermd wonen bijvoorbeeld toeneemt en wij zijn eigenlijk voortdurend met elkaar aan het overleggen met elkaar: wat betekent dat voor onze begeleiders of wat betekent dat voor onze wachtlijsten? Wat we in ieder geval zien is dat de wachtlijsten op zich niet toenemen, dus dat ze afnemen, maar voor sommigen is elke wachtlijst natuurlijk te veel, dat willen we niet. Je wil natuurlijk mensen direct zo spoedig mogelijk plaatsen. Wat we zoeken zijn dan ook alternatieven, sinds vorig jaar hebben we het project Onder de pannen, u welbekend, wat we hier vorig jaar ook hebben verteld en een feestelijke bijeenkomst hebben gehad. Schoorvoetend begint zich dat vullen, dat geeft aan de ene kant de mogelijkheid voor mensen dus om als een soort hospita mensen in huis te nemen en aan de andere kant biedt dat dus voor mensen dus een hele goede oplossing voor toch zelfstandig wonen en toch nog een stukje beschermd zijn eigenlijk. Dat is ook tevens het antwoord op de kostendelersnorm, daar gaan wij hier in Haarlem volgens mij zeer sociaal mee om en korten daar niet in. De andere effecten die u graag wil zien, mevrouw Çimen, over: wat voor effecten gaat dat op de langere termijn hebben? We maken ons daar natuurlijk wel zorgen over en we monitoren dat nog niet, want dat kunnen we niet, omdat we nog niet precies de effecten weten van die doordecentralisatie, maar wat we wel weten is dat als de wet ingaat op 1 januari 2022 dat er dan een gefaseerde overgang zal plaatsvinden, daar wil het Rijk 10 jaar voor nemen en we zullen zeker in die periode dat heel goed monitoren ...

De heer Smit: Hoe veel jaar zei u, wethouder?

Wethouder Meijs: 10 jaar.

De heer Smit: Dank u.

Wethouder Meijs: Dus wij zullen dat ook zeker hier ook weer met u bespreken als dat financiële consequenties heeft of als dat consequenties voor ons kader zou hebben. Zorgvuldigheid daarin is natuurlijk wel gewenst, zeker met deze doelgroep waar wij dan met elkaar toch de spreekbuis voor zijn.

De voorzitter: De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Even vraagje over de kostendelersnorm. Ik heb van de wethouder begrepen dat wij hier in Haarlem heel soepel hiermee omgaan. Nou begrijp ik van heel veel hulpverleners, van sociale wijkteams en CG's, dat zij problemen tegengekomen als het om de kosten delen gaat. Bij wie kan ik deze wel aan mensen melden als dit zich blijft voordoen, want dit is niet helemaal, het gaat niet zo goed als u dat aangeeft.

Wethouder Meijs: Ik raad u aan als u individuele casuïstieken heeft om die bij mij of mijn ambtenaren bekend te maken. Dat kan ook eventueel anoniem of met een tussenpersoon, maar dan kunnen we dat ook uitzoeken. Ik kan daar nu op dit moment niet op individuele casuïstiek ingaan.

De heer El Aichi: Dank u wel voor de toezegging.

Wethouder Meijs: De zorgvuldigheid had ik gehad. De PvdA vraagt om in het najaar een soort van technische sessie, als ik dat goed bij u begrijp. Notitie mag ook. Wij hebben inmiddels al volgens mij in de afgelopen periode twee raadsinformatiebrieven aan u doen toekomen over dit onderwerp, maar zodra wij natuurlijk weer meer nieuws hebben zullen wij dat zeker met u delen, dus die informatie verwacht ik wel voor het eind van het jaar, misschien wel weer met u te kunnen delen, dus dan zullen wij dat zeker doen. En u vraagt over – waar we het zojuist al even over hadden – over het overleg met de woningcorporaties: heeft u overlegd over de leegstand? Ja, dat hebben we gedaan. We hebben in mei of juni nog mensen gesproken en dit samen met de heer Floor Roduner nog eens onder de aandacht gebracht: kan de leegstand bijvoorbeeld niet leiden tot opvang? Maar leegstand is vaak vanwege sloop, dus het moment dat je daar dan toch weer mensen in zet dan stel je de sloop weer uit en de sloop is weer nodig om mooie, nieuwe woningen te zetten, dus het is een domino-effect wat moeilijk leidt tot een oplossing voor versnelde zelfstandige woningen. Ik heb in de technische vragen van u over Zaandam al een antwoord gegeven, dus volgens mij is daarmee uw vraag over Zaandam wel beantwoord. We hebben daar nog een keer overheen gebeld om te kijken of we daar in ieder geval qua feiten nog iets konden toevoegen. Dat konden we niet. We blijven natuurlijk Zaandam wel monitoren, want zij hebben wel een alternatief wat wellicht misschien hier voor Haarlem ook weer interessant zou kunnen zijn, maar dat is nog te vroeg, omdat zij daar die pilot mee begonnen zijn. U verzoekt mij ook om door te pakken op de Domus(Plus) en Skaeve Huse, dat heb ik u ook al gezegd dat we dat in het najaar gaan doen. De vragen van Trots gingen naar mijn idee meer over de evaluatie die we hier een paar maanden geleden hebben gehad over de opvang van HVO. Ik heb u toen gezegd – en dat kan ik alleen nog maar weer herhalen – wat het college betreft is het GGD echt wel een betrouwbare toezichthouder. Wij hebben in de commissie toegezegd dat wij over een jaar weer een onderzoek zullen doen en dat dan ook met een ander bureau zullen doen zoals u dat hier in de raad toen wenste. Dat zegt niets over de kwaliteit die wij vinden van het GGD, maar zodra dat onderzoek er is dan zullen we dat zeker weer met u delen natuurlijk, dat staat buiten kijf. Het nieuws over de Koepel of het nieuwtje over de Koepel of de suggestie van de Koepel hadden wij zelf intern ook al gedaan, maar daar was de bouw al zover in voorbereiding dat dat niet op kon gaan als mogelijk alternatief. De moties, daar kan ik als college natuurlijk niet zoveel over zeggen, dat is aan de commissie of de raad. Ook de SP vroeg mij over Domus(Plus) en de Skaeve Huse, daar heb ik al een antwoord op gegeven. Uw zorgen over de toename van de economische daklozen, dat kan ik alleen maar beamen, dat zien wij ook. Dat zagen we eigenlijk vanaf ik geloof mei of juni toenemen, vandaar dat we ook vol hebben ingezet om die dertig plekken bij de Beijneshal zo snel mogelijk te realiseren, ook al was dat corona-gerelateerd, maar we zien dat daar wel meer economische daklozen nu aan onze deur kloppen. Dus het baart me zorgen, ook richting de winter, om daar natuurlijk toch weer een alternatief te hebben. De corona is nog niet uit de wereld, dus zodra ik daar iets over kan melden zal ik u dat zeker doen toekomen. Verder constateerde u dat onze sociale zorg afneemt. Ik kon niet zo goed snel bijschrijven, maar dat bestrijd ik, dat ben ik toch niet helemaal met u eens. Kijk maar weer eens naar de snelle uitvoering van de Beijneshal, ik geloof dat die binnen twee weken

georganiseerd was, ook mede dankzij de inzet van HVO-Querido-medewerkers. Wat wel weer als gevolg had dat er wat hiccups zaten bij de begeleiding omdat we gezegd hebben: het toezicht moet in ieder geval ook in de Beijneshal gegarandeerd zijn. Dus daardoor konden mensen niet voldoende begeleid worden. Wij hebben de zaak bijna weer genormaliseerd zagezegd, dus het is altijd een beetje schipperen, letterlijk schipperen, maar dat is volgens mij ook weer bijna op normaal peil. Ook over de Skaeve Huse heb ik al wat gezegd, dat er in de regio al initiatieven zijn daarover. Daar houden we als wethouders natuurlijk ook heel veel contact met elkaar, ik heb met een wethouder in Velsen daar ook binnenkort een afspraak over om te volgen wat haar ervaringen daar zijn bij het Skaeve Huse-traject. OPH en Actiepartij, doorzetten van het huidige kader en ook weer aandacht voor meer doorstroommogelijkheden met de woningbouw, dat kan ik ook alleen maar beamen. Dat is een hele goeie, dat was op de andere bladzijde. U deed een oproep om de ervaringsdeskundigheid en de cliëntenraad meer onder de aandacht te brengen, dat is hier ook al eerder aan bod geweest. Ook dat hebben wij meegenomen en ook HVO-Querido en de BCT opdracht geven om meer bekendheid aan de cliëntenraad te geven en daar ook actief in te zijn. Dus als u daar andere signalen over heeft dan hoor ik dat graag, want dat is echt wel een signaal geweest wat uitgezet is.

De voorzitter: Mevrouw Verhagen, Trots Haarlem.

Mevrouw Verhagen: Trots had ook nog gevraagd wat het verschil was tussen inkoop en subsidie, want dat lijkt duurder uit te vallen en waarom er dan op inkoop is overgegaan terwijl subsidie goedkoper leek. Of had het een andere oorzaak?

Wethouder Meijs: Uw conclusie vind ik wat voorbarig, dus dat kan ik niet overnemen, dat wil ik ook niet overnemen. Wij zijn bezig met een evaluatie en het moment dat die evaluatie af is zullen we dat hier ook zeker bespreken, dus dan kunt u alsnog uw conclusies staven.

De voorzitter: De heer Zohri.

De heer Zohri: Twee vragen die ik gesteld heb nog. Heeft u samen met de woningcorporaties gekeken naar mogelijkheden voor uitstroom in de huidige woningvoorraad? Om bijvoorbeeld meerdere mensen in één woning uit te laten stromen om zo de doorstroming te verbeteren. Het tweede was over de taskforce, het onderzoek wat er gedaan was en de transitie naar sociale huurwoningen. In hoeverre zijn deze realiseerbaar, schat u?

Wethouder Meijs: De eerste vraag is zeker ter tafel geweest, in hetzelfde gesprek waar ik net aan refereerde. Maar er zijn niet zoveel grote woningen die leeg staan, waardoor mensen samen zouden kunnen wonen, want dat is eigenlijk de suggestie van u, om mensen samen in één huis gebruik te kunnen laten maken in plaats van eenpersoonshuishoudens-woningen. Die zijn gewoon niet zo voorradig, dus er wordt op vele manieren creatief gezocht naar oplossingen om die wachtlijsten natuurlijk zo klein mogelijk te houden, maar uw suggestie om grotere woningen dan op te splitsen en daar meerdere mensen te zetten is niet zomaar voorhanden. Vaak hebben mensen natuurlijk ook de behoefte om weer alleen te gaan wonen, om weer een eigen dak boven hun eigen hoofd te hebben. Maar het is zeker als suggestie meegegeven, ook aan de woningcorporaties. De taskforce, dat is eigenlijk ook een soort levendig document die voortdurend gebruikt wordt op het moment dat wij er vragen over krijgen, bijvoorbeeld die onlangs gesteld is om als veel zoekers mogelijk misschien weer in Haarlem te plaatsen of als wij op zoek zijn naar locaties voor Domus(Plus) en Skaeve Huse, dat is eigenlijk een inventarisatie die wij voortdurend levendig op de tafel hebben om onze locaties te gebruiken. Maar sommigen zijn toch wat lastig – dat heeft u ook kunnen lezen – we hebben te maken met een enorm versteende stad en we hebben ook groen, dus het is voortdurend op zoek zijn naar:

wat is mogelijk en wat is niet mogelijk? De stofkam is al meerdere keren door de stad gehaald en het is toch erg ingewikkeld om daar toch sneller dan misschien wij willen nieuwe woningen te realiseren voor deze doelgroep.

De voorzitter: Dank u wel. Ik weet niet of er nog behoefte is aan een tweede termijn, er zijn een heleboel vragen gesteld. Ik verzoek u het wel heel kort te houden, want we lopen al behoorlijk uit op dit onderwerp. Even vingers zien wie er allemaal nog wat willen vragen. Ik zie mevrouw Eckhard en mevrouw Verhagen. Dan gaan we eerst even naar mevrouw Eckhard van de SP.

Mevrouw Eckhard: Dank u, voorzitter. Ik heb toch nog een vraag over de OGGZ-groep. Ik wil graag weten of er nou speciaal beleid is om met hulpverlening en GGZ samen iets te doen voor deze grote groep die ook steeds groter wordt en steeds meer problemen heeft.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Verhagen, Trots Haarlem.

Mevrouw Verhagen: Trots had ook nog gevraagd hoe dat nou kwam dat bij het omklappen van woningen dat financieel niet aantrekkelijk is voor de cliënt. Waarom zouden duurder zijn? Als de cliënt de huur betaalt of als de organisatie de huur betaalt bijvoorbeeld. Want dat was één van de obstakels waarom dus het beleid niet verder kon.

De voorzitter: Uw vraag is duidelijk. Mevrouw Meijs, gaat uw gang.

Wethouder Meijs: De vraag van de SP, de groep GGZ-cliënten, hebben die extra ondersteuning? Volgens mij werken we heel nauw samen met de partners uit de GGZ. Ik zit regelmatig met de burgemeester aan tafel over zorg en veiligheid en hebben wij het ook regelmatig over specifieke cliënten die extra zorg nodig hebben, maar ik zal u beloven dat ik in mijn eerstvolgende overleg met de burgemeester hier wederom over zal spreken en ook te berde zal brengen dat u daar zorgen over heeft. De vraag van Trots, het omklappen, of dat financieel nu wel of niet, hoe dat specifiek is. Ik kom daar even technisch op terug.

De voorzitter: Technisch op terug. Goed, dank u wel. Ik denk dat we het voldoende besproken hebben en we moeten nu even nog besluiten we dit naar de raad – en ‘dit’ bedoel ik mee dat raadsstuk ‘Verlengen beleidskader opvang, wonen en herstel’, dus niet het andere stuk wat er ook nog bij zit, puur het raadsstuk ‘Verlengen beleidskader opvang, wonen en herstel’ – hoe gaan we dit naar de raad brengen? Een hamerstuk? De heer Sepers.

De heer Sepers: Wij willen nog even nadenken of we op dat tweede besluitpunt al of niet met een amendement willen komen.

De voorzitter: Dat mag altijd natuurlijk. Nou, hoewel. Nee, een amendement kan niet.

Mevrouw Cimen: Er is geen tweede besluitpunt. Wij verlengen alleen het kader.

De voorzitter: Het is een besluitpunt van het college, dat tweede stuk. Maar wat we nu besluiten voor de raad, waar de raad iets over gaat zeggen, dat is alleen het eerste stuk over het verlengen van het kader.

De heer Sepers: U heeft helemaal gelijk.

De voorzitter: U mag wel een motie indienen als u wilt.

De heer Sepers: Dus wellicht een motie, maar ...

De voorzitter: Mevrouw Eckhard, u wilt nog wat zeggen?

Mevrouw Eckhard: Ik wil graag agenderen.

De voorzitter: Wat wilt u? Een bespreekpunt van maken? Dan doen we even een hamerstuk met stemverklaring, dan kunt u altijd nog op- of afwaarderen. Doen we dat. Gaan we hiermee afsluiten, met een hamerstuk met stemverklaring en er komen twee moties van Trots aan. De wethouder gaat u nog sowieso bijhouden in de toekomst zat over vanwege ontwikkelingen op dit gebied. De heer Smit.

De heer Smit: Voor de orde, mijnheer de voorzitter, ik geloof dat er al moties aangekondigd zijn, dus is het gewoon een bespreekstuk. Trots.

De voorzitter: Ik weet niet of die moties echt betrekking hebben op dit kader, want volgens mij ...

De heer Smit: Dat maakt niet uit, voorzitter, dat maakt dacht ik toch Trots Haarlem uit.

De voorzitter: Dat mag, maar ik kan niet aan de moties zien of dit op dit punt. Mevrouw Verhagen, misschien kunt u daar wat meer duidelijk in zijn. Zijn het moties vreemd of zijn het moties op dit onderwerp?

Mevrouw Verhagen: Wacht even, mijn computer is even aan het slapen, ik hoop hopelijk niet ... Ja, er zijn inderdaad twee moties aangekondigd en die ene ging over de tiny houses, waarbij dus daklozen in staat gesteld worden om een tiny house ergens te bouwen misschien.

De voorzitter: Dat is volgens mij een motie vreemd, dus dat is niet ...

Mevrouw Verhagen: Dat is motie twee en motie één was dat statushouders geen voorrang meer krijgen bij het verdelen van huizen.

De voorzitter: Dan houden we het even als een motie vreemd, dan kunnen we er altijd nog over nadenken. We gaan dit stuk als hamerstuk met stemverklaring naar de raad brengen en u kunt altijd nog opwaarderen of afwaarderen, wat u wilt. Ja? Doen we het zo. Het is inmiddels 18:25 uur, we zijn allang toe aan een pauze. Ik weet niet, we hadden daar iets van een halfuur. Zullen we 18:50 uur weer terugkomen? Gaat dat lukken? Tot 18:50 uur. Het is een eetpauze, ja.

Eetpauze

Overige punten ter bespreking

6. 18:35 uur Sanctiebeleid daklozenopvang (MTM)

De voorzitter: Wilt u allen gaan zitten? Het zou heel prettig zijn. Ik ga nog even snel een mededeling doen: normaal, de schaduwraadsleden tekenen even een intekenlijst in, we hebben het al voor het reces besloten om dat niet meer in te laten tekenen, dat doen wij achter de tafel. Dus wij zien wie er is, dus ik heb u allen al ingetekend, dus bij deze.

Mevrouw ...: 🟡'.

De voorzitter: Nee, de schaduwraadsleden, die moeten altijd even intekenen, maar dat doen ze normaal zelf, alleen vanaf voor het reces doen wij dat als ...

Mevrouw ...: '...'

De voorzitter: Ja, ook weer coronamaatregel. Zo geldt ook voor mevrouw Booms, mevrouw Booms hebben we ook al ingetekend als schaduwraadslid aanwezig bij deze vergadering. Dat is even een kleine huishoudelijke mededeling. We kunnen weer live. Goed, welkom terug bij de commissie Samenleving. We zijn aangekomen bij punt 6, dat is het sanctiebeleid daklozenopvang en de informatie nota informeert u over de evaluatierapportage van het sanctiebeleid binnen de maatschappelijke opvangketen en wordt ter bespreking aan de commissie aangeboden. Dit is conform de toezegging van wethouder Meijs in de commissie van 6 februari jongstleden. Het college handhaaft het huidige sanctiebeleid en voert de aanbevelingen uit de rapportage uit. De eerste bevindingen uit de evaluatie en de evaluatierapportage zijn besproken met de participatieraad en de participatieraad is het eens met de strekking van de rapportage en de aanbevelingen en zal geen apart advies uitbrengen. Dit punt is dus een bespreekpunt, het gaat dus niet door naar de raad en we gaan het alleen hier bespreken. Dus wie mag ik als eerste het woord geven? De heer Van Reenen, Jouv Haarlem.

De heer Van Reenen: Dank u wel, voorzitter. Wij zijn blij dat de SP zich het lot van de onduidelijk en deels ongewenst sanctiebeleid benadeelde daklozen aantrekt. Grote complimenten, maar dat hoort natuurlijk niet de taak van een gemeenteraadsfractie te zijn. Wat ontbreekt is controle op de verhouding tussen medewerkers van HVO-Querido en hun cliënten, de daklozen dus. Er is een cliëntenraad, maar die heeft te weinig bevoegdheden en is regelmatig onderbezet. Daarom roepen wij opnieuw – want dat deden wij al eerder – op tot instellen van een commissie van toezicht zoals die bestaat voor – vergelijkbare situatie en machtsverhouding – alle penitentiaire inrichtingen. Zo'n commissie is relatief goedkoop, want wordt betaald middels vrijwilligersvergoeding en ze houdt iedere week spreekuur, komt op voor de rechten van cliënten en voorkomt excessen. Jouv Haarlem is een beetje teleurgesteld, omdat het college niets met ons advies – deze structurele oplossing in te voeren – heeft gedaan. Daarom twee vragen. Is de wethouder bereid alsnog te kijken naar de mogelijkheden voor het instellen van een commissie van toezicht en lijkt een werkbezoek aan een bestaande commissie van toezicht in deze een goed idee? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik dan het woord geven? U was de enige, echt, honderd procent. Oh nee, de heer Yerden is ook aangeschoven. Wilt u het woord hebben nu? Oké, de heer Yerden, PvdA.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. De fractie van de Partij van de Arbeid kan instemmen met de evaluatienota sanctiebeleid maatschappelijke opvang. Zoals u vermeld heeft: uit de evaluatienota blijkt dat de keten zich naar behoren inspant om sancties en schorsing te voorkomen, onder andere door de inzet op preventie en de-escalatie en de mogelijkheid om onder voorwaarden in geval van schorsen een time-out-bed aan te bieden. Evenals de participatieraad kan de PvdA-fractie zich vinden in de uitkomsten van de evaluatie en de verdere uitwerkingsplannen. Hoe belangrijk de intensieve samenwerking tussen de ketenpartners ook is blijft de fractie toch met een aantal vragen zitten. In hoeverre worden de spanningen in de hand gewerkt door een tekort aan maatschappelijke opvangplaatsen en maatschappelijke voorzieningen? Tevens wil de fractie aandacht vragen voor de opvang van gezinnen en jongeren. De PvdA-fractie kan zich vinden in de continuering van het huidige collegebeleid en de overname door het college van de aanbevelingen met betrekking tot de aanscherping en uitwerking van een aantal verbeterpunten uit de evaluatienota. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Eckhard, SP.

Mevrouw Eckhard: Dank u. Voor ons ligt dan eindelijk een evaluatie van ons sanctiebeleid in de maatschappelijke opvang. In Haarlem slaapt niemand tegen zijn wil op straat, naar aanleiding van een aangenomen motie, maar in de praktijk is dat toch anders. In Haarlem worden daklozen er om het minste of geringste uitgegooid, er is geen eenduidig beleid, want de ene dakloze wordt naar buiten gegooid terwijl de andere bij precies dezelfde handeling binnen mag blijven. Het hangt ervan af of de medewerker jou wel mag of niet mag en dat wordt ons ook zo door de medewerkers uitgelegd. Dat zorgt voor verwarring, boosheid, een onveilig gevoel, waar dan vervolgens weer niks mee gedaan wordt en dan is het cirkeltje mooi rond. De macht ligt in handen van de opvang en niemand die ze controleert en daar gaat het fout. De meeste schorsingen gebeuren na 18:00 uur, omdat de nachtopvang dan open is. De veldregisseur werkt dan niet en er is ook geen instantie die de daklozen op dat moment kan helpen, alles is immers dicht. Als het op vrijdagavond om 17:00 uur gebeurt dan is er het hele weekend niemand meer. Noodgedwongen moet de kwetsbare dakloze altijd op zulke momenten de nacht buiten doorbrengen, tegen zijn wil, ondanks onze aangenomen motie. Ook worden er vaak daklozen geschorst omdat ze niet betaald hebben, terwijl de bewindvoering is opgestart of net uitgesproken is. Gemeente Haarlem geeft bewindvoerders niet de tijd en de ruimte om degelijk op te starten, want zij vinden immers dat de dakloze een eigen verantwoordelijkheid heeft, het zelf had moeten betalen. Dat zij dat niet konden en daarom een bewindvoerder door de rechter wordt aangewezen doet er op dat moment niet toe, je komt er niet doorheen. Bewindvoerders, advocaten, vrijwilligers, ze kunnen blijven bellen, er is niemand die het hoort. Maar als er een voorlopige voorziening aangevraagd wordt dan kan er opeens van alles gebeuren en mogen daklozen na dagen buiten slapen weer binnenkomen. Dan weet de gemeente niet dat de bewindvoering bezig was, terwijl dit keer op keer met ze gecommuniceerd is. Dit hebben we al een paar keer gezien, voorzitter, en het is echt veel te vaak en onacceptabel. Zo ga je niet om met kwetsbare Haarlemmers. Wat lezen we tot onze verbazing in deze evaluatie? "Wat doen we het in Haarlem goed". Voorzitter, we vallen van de verbazing van onze stoel. Hoe kan dit toch? U regelt geen time-out-bedden, we hebben een tekort aan time-out-bedden en mensen kunnen nergens naartoe voor hulp, want HVO is de enige die ze kan helpen en daar mogen ze niet meer in de buurt komen, want ze zijn geschorst. Wethouder voelt zich bestuurder en doet niets met klachten, zij stuurt daklozen met klachten naar de klachtenprocedure, maar dat duurt weken. Soms trekken daklozen ook onder druk van de begeleiders naar HVO hun klacht in uit angst. In steden waar meerdere locaties van opvang zijn worden daklozen verplaatst. Dat kan in Haarlem niet, want er zijn geen andere locaties. Betreffende daklozen moeten dan bij het station of in de garage slapen waar ze ook weer weggestuurd worden. Wij willen graag een oplossing, geen sanctiebeleid.

De voorzitter: Dank u wel. Is er nog iemand anders die het woord wil? De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Heel goed dat het sanctiebeleid nu voorligt, het is een helder stuk en het is ook interessant dat er vergelijkingen worden gemaakt met hoe er in andere gemeentes wordt omgegaan. Wat me trof in het stuk, überhaupt het idee dat we sancties in moeten voeren is natuurlijk ingewikkeld. Ik begrijp dat het voor de mensen in de maatschappelijke opvang fijn is als iemand even uit de opvang weg kan op het moment dat hij gedrag vertoont wat niet toelaatbaar is, maar het is een beetje de vraag, ergens in het stuk viel me ook op dat er een soort van eigen verantwoordelijkheid aan dit gedrag wordt gekoppeld en je kunt je afvragen of dat nou wel zo verstandig is. Om te beginnen: hebben sancties zien? Nee, sancties in algemene zin leiden niet tot beter gedrag, het leidt wel tot hogere kosten en meer problemen en groter wantrouwen bij de cliënt waardoor er weer een nog grotere gap te overbruggen is om die mensen weer mee te laten draaien in de maatschappij, dus wat ons betreft is het model zoals dat in Amersfoort wordt gehanteerd, waar mensen eigenlijk vrijwel niet op straat worden gezet, dat dat echt de aller-aller-alleruiterste maatregel is, is wat ons betreft eigenlijk het enige humane wat je zou kunnen doen. We hebben de indruk dat

er nu toch te makkelijk wordt gegrepen naar dit middel en ik denk dat de oplossing vooralsnog is: meer time-out-bedden, er moet gewoon meer plekken komen. Dat als mensen vastlopen in de maatschappelijke opvang dat ze even ergens naartoe kunnen. Wat mij betreft hoeft dat niet eens een sanctie te zijn, maar moet het ook gewoon even een moment zijn waarop mensen weer kunnen bezinnen. Wat mij betreft noem je het gewoon 'bezinning'. Het is gewoon geen straf, je kunt mensen niet straffen die in deze situatie zijn, want die zijn het aller-allerergste gestraft wat je maar kan zijn. Dus het is heel merkwaardig dat we die mensen dan vervolgens gaan lopen straffen, dat werkt gewoon niet en dus wat ons betreft: meer time-out-bedden.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms: Dank u, voorzitter. Ik denk dat het echt niet wenselijk is dat mensen die sowieso al dakloos zijn geschorst worden en daardoor opnieuw op straat gezet worden. In Haarlem is ervoor gekozen om twee locaties te hebben voor opvang van daklozen. Er is ook voor gekozen om dat door één zorgaanbieder te laten doen. Ik denk dat deze zorgaanbieder moet beseffen dat als je op een locatie schorst, dat een geschorste op een andere locatie – wel van dezelfde organisatie – maar gewoon daar veilig opgevangen kan worden. Want als er een schorsing plaatsvindt dan heeft het vaak te maken met een onenigheid met een medewerker of niet luisteren naar een regel. Dus een goed gesprek en vervolgens op een andere plek een bedje bieden is het minste wat je kunt doen. In andere gemeentes gebeurt dan ook. Met de jeugdopvang gebeurt dat trouwens ook: als jongeren geschorst worden bij een Vast en Verder wordt een jongere vervolgens gewoon bij een andere Vast en Verder eventueel een bedje aangeboden. Daar zijn andere medewerkers, die hebben niet die relatie en dat gaat altijd goed en veilig, dus ik vind echt dat daar een oplossing voor moet komen. Daarnaast valt mij op dat er weinig aandacht is in dit stuk over de veiligheid van de burger. Er wordt gesproken over de veiligheid van de zorginstellingen, de veiligheid van de daklozen, maar als er iemand geschorst wordt en boos op straat wordt gezet, wat betekent dat dan voor de omgeving? Je leest iets over de politie, die moet op de hoogte zijn. Niet voor niks, want de agressie komt dan op straat. Maar wat betekent dat voor de burger? Wat gaan ze doen? Begin van het jaar is er brand geweest in een parkeergarage, ik weet niet wie dat gedaan – ja, het was een dakloos iemand – maar ik weet niet wat daar is gebeurd, maar je creëert een onveilige situatie op straat, dus dat wil ik wel meegeven. Dank u.

De voorzitter: U ook dank u wel. Nog iemand? De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Heel kort dan. Goed dat er een sanctiebeleid is, want je mag toch niet hopen dat mensen vrijwillig dakloos willen gaan worden en dan sanctiebeleid: pas op, je mag niet dakloos worden. Maar dat was natuurlijk een grapje. Maar er is wel een oplossing inderdaad voor het tekort aan woningen en opvangplekken, want zo al gerefereerd werd: dan steek je als dakloze iets in de brand en dan krijg je anderhalf jaar cel. Dus dat is dan kennelijk waar we naartoe gaan, ik hoop het niet. Ik sluit me volledig aan bij de SP en ChristenUnie, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft nog 44 seconden voor straks. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Laat ik het ook in deze kort houden, voorzitter. Een sanctiebeleid, dat geeft je het gevoel dat je institutionaliseert wat eigenlijk geen beleid kan of mag zijn. De SP schudt niet een aantal pijnpunten zomaar uit de mouw of verzint ze. Als je dan de gedachte van de Actiepartij meeneemt dat je niet naar een sanctiebeleid moet, maar naar elke oplossing behalve beleid, dan denk ik dat u misschien wat verder komt dan het ronddraaien in de cirkel die nu verfijnd wordt met een geactualiseerd sanctiebeleid waarin wordt geconstateerd dat alles goed ging, maar toch nog beter kan en eigenlijk kan een sanctiebeleid kan niet beter, dat kan niet, je moet de andere oplossingen hebben. Dank u, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Nog iemand? Nee? Dan gaan we naar wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel, voorzitter en dank u wel, commissie, voor uw opmerkingen. Jouw Haarlem als eerste, die vraagt: de kwaliteit van het beleid zou onvoldoende zijn en is het niet tijd om een raad van toezicht in te stellen? Ik denk dat dat helemaal niet aan de orde is, hoewel uit het onderzoek van de GGD blijkt dat de kwaliteit van de gewone zorg voldoende is werd er toch ...

De voorzitter: Pardon?

De heer Van Reenen: Korte interruptie, we hadden het niet over een raad van toezicht, maar een commissie van toezicht. Dat is een heel ander ding met een heel ander mandaat. Dank u wel.

Wethouder Meijs: Sorry, ik neem een verkeerd woord in de mond. Commissie van toezicht. Maar goed, er werd al een aantal aanbevelingen uit het rapport overgenomen, de kwaliteit van de zorg zouden we inderdaad op sommige punten kunnen verbeteren, vandaar ook dat we een evaluatie hebben gehad op dit beleid. Dus de eindrapportage is dat we een aantal aanbevelingen overnemen en ook weer met een keten gaan bespreken. Anders heeft een evaluatie ook geen zin als je hem alleen maar in de kast ligt, dus wij bespreken deze aanbevelingen ook weer uit deze rapportage. Zo proberen we elkaar voortdurend scherp te houden en is het traject nooit statisch, maar altijd dynamisch. Spanningen door de huidige opvangsituatie, schetst de PvdA. Zou dat kunnen, dat het daardoor komt, omdat meerdere mensen op een kamer zitten of omdat meerdere mensen in een woonkamer gehuisvest zijn, of dat gezinnen op een kamer moeten leven? Ja, ik zou natuurlijk ook willen dat we ruimere en misschien wel voor iedereen een eenpersoonskamer zouden hebben, want dan heb je nog meer privacy, dan heb je nog meer plek om tot rust te komen, et cetera. Maar wij hebben toentertijd geanticipeerd op de vragen die er leven en de behoeften die er leven en daar zijn deze voorzieningen voor ingericht en ook daar zullen we natuurlijk weer naar kijken, of dat mogelijk is, als wij nog meer bedden nodig zouden moeten hebben en uitbreiding zou je kunnen veroorloven om te kijken of we daar op een andere manier inrichting aan geven, want als je al onder spanning leeft en dan ook nog met meerdere mensen op een kamer moet wonen is dat natuurlijk vervelend, dat begrijp ik. Maar dat hebben we niet zomaar allemaal veranderd, dat kost geld en dat geld hebben we op dit moment gereserveerd voor de instelling van een Domus(Plus) en een Skaeve Huse, want ik denk dat daar ook een aantal problemen direct getackeld zouden kunnen worden als we dat soort voorzieningen zouden hebben. Dat zijn speciale voorzieningen voor mensen die niet op de voorzieningen thuishoren waar ze nu zitten, op de Velsperpoort en de Wilhelminastraat. Dus ik ben het met u eens: ja, de huidige spanningen zouden daar best een verklaring kunnen zijn. Maar ik hoop dat ik de commissie dan weer aan mijn zijde zal vinden als we gaan praten over de locaties voor meerdere voorzieningen en dus ook een uitbreiding van opvangmogelijkheden. Natuurlijk ben ik het met de SP eens: sancties zijn uiteindelijk altijd het uiterste en het uiterste wat eigenlijk nooit zou moeten, maar wat soms wel noodzakelijk is. Een schorsing is ook niet zomaar iets wat we doen, daar is altijd een heel traject aan voorafgegaan. We hebben in het afgelopen jaar volgens mij maar twee keer echt een schorsing eenzijdig en het contract ook echt opgezegd. Dat doe je ook niet zomaar, dan heb je echt te maken met een enorm of geweldsdelict of een enorm hoog risico op de veiligheid van of de persoon zelf of de personen om hem heen of wellicht bewakers of de begeleiders. Dat wil je allemaal niet, dus sancties en schorsing, dat is niet zomaar uit de lucht komen vallen, maar wij hebben in dat handboek heel uitgebreid beschreven hoe we daarmee omgaan. Helaas heeft deze doelgroep dat soms wel nodig om structuur te geven aan wat wel mag en wat niet mag. Dat geeft dus soms aanleiding tot verstrekende maatregelen zoals een schorsing, maar dat is niet een lichtzinnig besluit.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: U zegt dat er twee keer echt een contract is opgezegd. Heeft u een beeld wat er met die mensen gebeurd is? Want ik bedoel: als die mensen zo onhandelbaar zijn dan zijn ze ergens anders toch ook onhandelbaar, of niet?

Wethouder Meijs: Dat kan ik nu niet meteen van die twee noemen, maar ik weet wel dat we heel vaak overleg hebben met andere ketenpartners in andere steden om te kijken of we daar dan een oplossing voor kunnen vinden, want we zetten niet zomaar mensen op natuurlijk op straat. Ik bedoel, het feit dat ik nu het getal noem, twee, dan denk ik al meteen: dan moet ik nu natuurlijk meteen weten hoe en wat. Ik weet dat vervolg niet, maar dat zijn echt uiterste maatregelen en ik kan u verklappen dat ik regelmatig met onze burgemeester in onze overleggen over zorg en veiligheid het echt wel heb over de zware problematieken, want de economische dak- en thuislozen, dat is een bepaalde groep mensen, maar we hebben ook te maken met mensen met zeer ernstige en zeer complexe materie. Daar heeft de SP in het vorige behandelpunt ook al naar verwezen. Maar we werken wel met onze partners daarin goed samen en proberen daar natuurlijk altijd juist in het traject wat voor zo'n schorsing of wat voor zo'n uiteindelijke maatregel is al met elkaar goed te kijken wat mogelijk is of niet mogelijk is. Maar het kan niet zijn dat elk gedrag tolerabel is, dus dan moet je sancties uitspreken.

Mevrouw Eckhard: Het spijt me, daar wil ik toch bezwaar tegen maken. Dan moet u geen sancties uitspreken, dan moet u oplossingen zoeken.

De voorzitter: Mevrouw Eckhard, wilt u via de voorzitter spreken alstublieft?

Wethouder Meijs: Wat ik zeg, de uiteindelijke schorsing, want dat is onderdeel van het hele beleid, dat zijn echt de absolute laatste middelen die we gebruiken. Ik bedoel, ik ben opvoedkundige van huis uit, dus ik weet ook dat straffen uiteindelijk ook een vorm van onmacht is, dus dat je altijd wil zoeken naar oplossingen. Dan ben ik geheel met u eens, maar soms moet je wel. Ik heb ook even de behoefte om uit te leggen dat het niet alleen maar time-out-bed bij HVO is. Wij hebben meerdere time-out-bedden hier in Haarlem. De focus is nu heel erg op HVO, maar we hebben meerdere aanbieders. Wij hebben het Leger des Heils, wij hebben HVO en het RIBW en wij hebben drie time-out-bedden verdeeld over verschillende locaties, dus dat is precies wat de Actiepartij net zegt – volgens mij zei u dat – en dat andere mensen, andere ogen, andere muren, andere situatie dat weer kan helpen om dingen te doorbreken. Dus ja, we hebben sinds 2017 volgens mij de time-out-bedden ingesteld en de mensen switchen daar ook over. Dat we soms meer bedden zouden willen hebben: ja. Maar ook daarvan zei ik al: dan verwijs ik u toch naar ons besluitpunt wat we in de toekomst gaan nemen voor de Domus(Plus) en de Skaeve Huse, dan verwacht ik echt dat dat soort maatregelen echt veel minder noodzakelijk zijn, omdat het wel vaak gekoppeld is aan een hele specifieke, complexe doelgroep. De ChristenUnie vraagt nog aandacht voor de veiligheid van de burger. Ja, ook dat staat op ons netvlies. We hebben bij Wilhelminastraat elke zes of zeven weken een omwonendenoverleg. Daarin worden omwonenden samen met alle ketenpartners – van politie tot hulpverlening tot boa's, Jan en alleman zit daar bij aan tafel, ondernemers – juist om over deze materie te spreken. Krijgen we ook altijd rapportages over: hoe vaak zijn er dan incidenten? Hoe wordt daarmee omgesprongen? Er wordt ook heel vaak heel snel ingesprongen, maar desalniettemin gebeurt het natuurlijk toch wel eens. Maar dat omwonendenoverleg geeft in ieder geval genoeg aanleiding om te zeggen dat we die veiligheid voor de burger never nooit kunnen garanderen natuurlijk, maar daar wel oren en oog voor hebben en daarmee bezig zijn. Volgens mij waren dat de vragen die ik gezien en gehoord heb.

De voorzitter: De heer Yerden, PvdA.

De heer Yerden: Ik heb een kleine vraag. Heeft de omwonenden bepaalde vragen of klachten?

Wethouder Meijs: Ja, al twee jaar lang kom ik daar bij. Het gaat vaak om drankmisbruik op de openbare weg, het gaat over plassen her en der in de vieze portiekjes, et cetera. Merendeel wordt er ook direct gereageerd, omwonenden hebben ook een direct telefoonnummer, dus dat ze dat dan ook meteen kunnen bellen en er gaat ofwel de bewaking van de Wilhelminastraat of de handhavers eropaf, dus daar is vrij snel direct overleg.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wil gewoon even een tweede termijnje eventueel heel snel doen. Zullen we dat even doen, een tweede termijn? De heer Van Reenen beginnen.

De heer Van Reenen: Graag. De wethouder, voorzitter, zegt: niet alles is tolerabel. Dat is natuurlijk zo, maar dat gaat twee kanten op. Dat geldt niet alleen voor de daklozen die worden opgevangen, maar ook voor het personeel en wij vinden toch echt dat de wethouder veel te makkelijk heen stapt over de soms niet helemaal goed werkende verhouding tussen medewerkers en de daklozen. De wethouder houdt bij ons weten ook wel gesprekken met de bewoners, maar geen spreekuur met de daklozen zelf. Dus wij kondigen bij deze een motie vreemd aan waarin we toch zullen oproepen tot het instellen van die commissie van toezicht. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms: Wethouder, is HVO-Querido bereid, als zij een schorsing uitspreken bij bijvoorbeeld de Velsperpoort, zijn ze dan bereid om in de Wilhelminastraat zo'n geschorste op te vangen en omgekeerd? Want ik heb nu het idee dat ze gebruik maken van de weinige bedden die er op andere locaties zijn, dat zijn maar heel weinig bedden, die zijn heel vaak bezet. Dan denk ik: als je als zorgaanbieder twee grote locaties hebt met veel bedden verwacht ik ook dat zij zelf bereid zijn om een oplossing te bieden. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Van den Raadt. U heeft nog vijftien seconden. U hebt nog een halve minuut voor de rest.

De heer Van den Raadt: Wethouder, als u dan bij dat overleg hoort dat die mensen in portieken staan te plassen, denkt u dan dat er te weinig openbare toiletten in Haarlem zijn en wat gaat u daaraan doen?

De voorzitter: Ik zou een motie indienen. Mevrouw Eckhard.

Mevrouw Eckhard: Ik heb van de wethouder – dank u, voorzitter – ik heb van de wethouder een matige reactie gehoord op het voorstel van Jouw Haarlem voor die commissie van toezicht en ik vind dat dat echt wel een aanbeveling is waar u op in zou kunnen gaan, waar u iets over zou kunnen zeggen. Tot slot wil ik nog, er zijn twee mensen definitief geschorst, daar is de verhouding gewoon opgezegd, zullen we maar zeggen. Eén daarvan zit in de bajes omdat hij brand heeft gesticht in een parkeergarage en die heeft u voor laten komen, daar heeft hij anderhalf jaar straf voor gekregen plus twee ton schadevergoeding moeten betalen. Dat komt omdat hij geschorst is bij HVO. Dus u heeft het gewoon zelf over u afgeroepen. Als u hem gewoon opgevangen had, want het was niet de eerste schorsing, het was al de derde schorsing.

De voorzitter: Mevrouw Eckhard, ik vind het een beetje kort door de bocht om de schuld direct bij de wethouder neer te leggen.

Mevrouw ...: .

De voorzitter: Ik snap het. Maar misschien nog een reactie op het, Jouw Haarlem heeft in ieder geval een motie aangekondigd over dit onderwerp wat u wilde weten en nog een vraag van de ChristenUnie die u nog moet beantwoorden over de schorsing.

Wethouder Meijs: Ja, zeker. Ik weet het niet precies, maar ik zal het anders schriftelijk terugkoppelen aan de ChristenUnie, maar volgens mij is er een uitwisseling tussen Velserspoort en Wilhelminastraat, daar wordt echt wel gekeken naar de uitwisseling tussen die twee locaties. Maar dat is ook met de RIWB en het Leger des Heils zo, dat zijn ketenpartners die allemaal met elkaar samenwerken. Het moment dat iemand geschorst wordt gaan wij natuurlijk ook kijken waar we hem of haar terecht kunnen plaatsen, schorsen betekent niet meteen altijd dat je dan iemand bij windkracht tien – of wat was de motie? – op straat laat slapen, daar kijken we zorgvuldig naar. De vraag van Jouw Haarlem over het aandringen op die commissie van toezicht, u kondigt een motie aan, daar gaat u over en dan ga ik niet over. De aantijging van de SP die laat ik voor wat het is.

De voorzitter: En Trots Haarlem had ook nog een vraag.

Wethouder Meijs: Ja, openbare toiletten. Ik heb het gehoord, volgens mij kondigt u dat regelmatig aan. Ik denk dat het feit dat we best wel openbare toiletten hebben, ook in het centrum, toch niet weerhoudt om sommige mensen in een portiek te doen plassen, dus ik kan het niet beamen.

De voorzitter: Dank u wel. Ik denk dat we het voldoende besproken hebben, dit punt. Voor dit moment althans. Dit was een toezegging van de wethouder om dit sanctiebeleid naar u toe te sturen en te bespreken en volgens mij kunnen we deze toezegging ook daarmee afdoen. Dus aldus doen we dat. Oké, dank u wel.

7. Maatregelen kostenbeheersing Jeugd en Wmo (JB en MTM)

De voorzitter: Dan gaan wij naar volgende punt, alleen daar hebben we ook wethouder Botter voor nodig. Ik heb hem nog niet gezien, ik weet niet '...'. We gaan verder met punt 7, dat is weer een adviespunt. Hiervoor hebben wij de 2 wethouders, de heer Botter en mevrouw Meijs. Agendapunt 7, dat zijn de Maatregelen kostenbeheersing Jeugd en Wmo. Tijdens de bespreking van de voortgangsrapportage 2020 heeft de raad stilgestaan bij de financiële problematiek in het sociaal domein. Er zijn 3 moties aangenomen, te weten de motie 'Minder administratie, meer tijd voor zorg' en de motie 'Laat mensen niet wachten op hulp' en de motie 'Waar blijft toch dat plan met één regisseur voor dat ene gezin in?'. Door het aangenomen amendement zijn delen van de bestuurlijke besluitvorming uitgesteld, dit is aanleiding voor voorliggend raadsbesluit. De commissie Samenleving wordt verzocht advies te geven aan de raad over het voorstel en over de wijze van het raadsstuk in de raadsvergadering. Met dit raadsstukbesluit stelt het college de raad voor om alsnog in te stemmen met de maatregelen 2021, zodat deze ver kunnen worden uitgewerkt voor de programmabegroting 2021. Daarnaast legt het college met dit raadsbesluit nog een aantal aanvullende maatregelen 2020 voor die moeten bijdragen aan de taakstellende kostenbeheersing van 1,6 miljoen. In de bijlage 7.1 heeft u het advies van de participatieraad kunnen lezen. Namens de participatieraad hebben we hier mevrouw Nelemaat aanwezig die wil gaan inspreken op dit punt en ik wil haar ook als eerste het woord geven. Mevrouw Nelemaat, gaat uw gang, u krijgt 3 minuten.

Mevrouw Nelemaat: Dank u wel, voorzitter. Ik hoop dat ik het in 3 minuten haal. Geacht college en leden van de commissie Samenleving, wij zijn blij dat de participatieraad in de gelegenheid is om een toelichting te geven op ons advies wat we gegeven hebben over deze opinienota Wmo en Jeugd. Ondanks het feit dat het niet zo gebruikelijk is om op een opinienota te adviseren vond de participatieraad – gezien de ernst van de situatie en de gevolgen van het voorstellen voor de burgers – het toch noodzakelijk om een reactie te geven

en hier dat ook te voorzien van een toelichting. Wij willen namelijk extra aandacht vragen voor de effecten die de voorgestelde bezuinigingen zullen hebben op kwetsbare Haarlemmers en burgers met een minimum inkomen. De participatieraad vreest door de generieke voorstellen dat met name deze groep de dupe zal worden. De vorige crisis heeft deze groep mensen al fors geraakt en de berichten voor corona over de weer toenemende slechtere scores in de achterstandswijken op het gebied van wonen, gezondheid, werk en onderwijs. Zie het Aedes Magazine, dan is het magazine van de woningcorporaties en dat artikel was van 3 februari 2020, dat artikel heeft de participatieraad zeer verontrust. Toen kwam corona. Ook door deze crisis zijn de kwetsbare buurten extra geraakt, zowel qua gezondheid als op het gebied van werk en inkomen. Zoals gezegd in het advies: de bezuinigingen zijn noodzakelijk, daar is de participatieraad van doordrongen en ook dat inkomenspolitiek niet is toegestaan op gemeentelijk niveau. Maar laten we wel samen deze crisis te lijf gaan en ervoor zorgen dat ze met creativiteit en solidariteit oplossingen vinden, juist voor deze Haarlemmers. De wat onorthodoxe oplossing staat genoemd in ons advies. Koppel bepaalde voorzieningen aan de Haarlempas zoals gebeurt bij de collectieve zorgverzekering. Zeg niet bij voorbaat 'nee, dat kan niet', maar kijk eerst wat je wil voor de stad en pas daarna wat er aangepast zou moeten worden. Lever maatwerk, kijk voor wie die voorzieningen zijn, creëer desnoods hardheidsclausules om uitzonderingen mogelijk te maken en calculeer dat ook in. Deze bezuinigingen raken vrijwel alle gemeentes van Nederland en we weten dat colleges hun ongerustheid kenbaar hebben gemaakt door middel van brandbrieven enzovoort. Het effect – hebben we begrepen – is tot nu toe nihil gebleven, de Rijksoverheid reageert niet. Misschien is een wat meer activistische opstelling van de gemeente een idee, te beginnen in Haarlem. Dan niet weer met zijn allen naar het Malieveld om dat plat te trappen, maar gemeentebestuur, er zijn andere manieren om burgers te betrekken en ook aan die burgers steun te vragen om jullie opvattingen richting de regering kenbaar te maken. Bijvoorbeeld een leuk kaartje vanuit Haarlem met onze hartelijke groeten, maar wel graag meer geld van Den Haag. Dat is niet lastig op te zetten en als we zo'n 150.000 kaarten kunnen bezorgen, nou ja, het is maar een idee. Wij wensen u als participatieraad veel wijsheid, maar vooral creativiteit en eensgezindheid om deze crisis te weerstaan. Tot slot, dit is de laatste keer dat u mij moest aanhoren als voorzitter van de participatieraad. Aan het eind van de vergadering aanstaande 1 september draag ik het voorzitterschap over aan André Jurjus, mijn opvolger. Ik heb het werk voor de participatieraad 7 jaar heel graag gedaan. Ik vond het prettig om met u samen te werken in het algemeen en we hebben als participatieraad ook wel uw waardering mogen ontvangen. Ga daar vooral mee door, zou ik zeggen. Toen ik rond de jaarwisseling het besluit nam om te stoppen kon ik niet bevroeden dat ik zo'n hectiek zou achterlaten, maar ik doe het vol vertrouwen in mijn opvolger en in de participatieraad en ik wens jullie allemaal veel succes. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Nelemaat. U was al ruim door de 3 minuten heen, maar ik zag dat het laatste stuk deze aankondiging was, dat wil ik natuurlijk met genoegen nog even laten doen. Ook mijn waardering richting u spreek ik uit en bedankt voor al uw werk van de afgelopen jaren. Ik gok dat de wethouder ook nog iets wil zeggen.

Mevrouw Meijs: Ik wil even kort vooral op dat laatste stukje even ingaan, even iets zeggen. Ik heb van de week al kennis mogen maken met de opvolger, heel aangenaam, dus die zal hier waarschijnlijk ook wel vrij snel een keer aan tafel zitten, maar ik wil toch even nog echt een fors applaus voor uw inzet. We hebben twee jaar lang heel goed samengewerkt, heel erg prettig. Ik heb de participatieraad altijd als een plezierig orgaan gezien, gevraagde en ongevraagde adviezen, maar even een persoonlijke noot dat in de relatie tussen het college en u het altijd heel erg prettig samenwerken was. Dank u wel.

De voorzitter: Deze inspraakbijdrage staat ook bij de agenda, u kunt hem even nalezen. Zoals gebruikelijk kunt u ook nu nog even wat vragen aan mevrouw Nelemaat stellen. Dus wie kan ik eventueel het woord geven? De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u, voorzitter. Er is iets wat mij al een tijd dwarszit. Mevrouw de voorzitter, vindt u het niet een beetje raar dat u gehouden bent – terwijl u met een inhoudelijk goed verhaal komt – aan elke keer de drie minuten?

Mevrouw Nelemaat: Ja, eigenlijk wel. Dat is ook wel eens anders geweest, maar dan is er op de een of andere manier weer ingeslopen. Maar ik krijg altijd meer tijd van deze voorzitter, dus.

De heer Smit: Dank u, maar ik hoop, geachte voorzitter, dat het er weer uit sluipt.

De voorzitter: Het wordt geen gewoonte, maar dit is toch wel echt een uitzondering en het is gegund.

De heer Smit: Voorzitter, ik wilde even een punt van orde maken dat we er in de commissie over nadenken of de opvolger niet onder de drie minuten-regel gaat vallen.

De voorzitter: Nou, dat mag u bespreken. Dat gaan we zien. Verder nog iemand een vraag voor mevrouw Nelemaat? De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ultrakort, jammer genoeg, maar u zei dat de achterstandsgroep in bepaalde wijken vooral de dupe zijn. Bent u er ook mee bekend dat die voorschoolse opvang waarmee je daarmee kan beginnen van twee jaar naar het tweeënhalfjaar is verplaatst? Wist u daarvan en denkt u dat dat ook nog negatieve effecten zal sorteren in bepaalde wijken bij bepaalde groepen?

Mevrouw Nelemaat: Ik ga niet in op allerlei inhoudelijke zaken. Ik vind dat elke voorgestelde bezuiniging stuk voor stuk bekeken zou moeten worden om te kijken: wat is het effect voor bepaalde groepen? Als de voorschoolse opvang verlengd is dan lijkt mij dat niet één, twee, drie een negatief punt.

 (buiten de microfoon).

Mevrouw Nelemaat: Natuurlijk, want als er sprake is van achterstanden dan is dat inderdaad een negatief punt en zou je moeten kijken: hoe kan je dat dan op een andere manier opvangen?

De voorzitter: Dank u wel. Zag ik nog een vinger? Mevrouw Booms, wilde u wat vragen? Ja, gaat uw gang.

Mevrouw Booms: Dank u, voorzitter. Dank u voor uw adviezen. Een vraagje: u geeft aan dat sommige voorzieningen wellicht via de Haarlempas geregeld kunnen worden, heeft u daar voorbeelden van?

Mevrouw Nelemaat: Ik zag bijvoorbeeld dat er iets – ik heb het niet echt paraat – maar ik zag dat er iets rond bijvoorbeeld dyslexie voor jongeren veranderd zou kunnen worden. Ik vind dat je eigenlijk zou moeten kijken of dat voor alle ouders van toepassing zou kunnen zijn en of dat niet juist schadelijk is voor de groep kinderen en ouders die dat allemaal niet zelf kunnen bekostigen. Dus op die manier zou ik graag willen dat er gekeken wordt naar die bezuinigingen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. Ik wil allereerst mevrouw Nelemaat hartelijk bedanken voor alle goede adviezen die zij heeft gegeven, ik spreek namens GroenLinks. Verder heb ik nog een vraag: bent u – nu u waarschijnlijk tijd over heeft – bent u dan bereid om die briefkaartenactie naar het Rijk vorm te gaan geven?

Mevrouw Nelemaat: Als het gemeentebestuur dat een goed idee vindt wil ik daar best aan meewerken, ja.

De voorzitter: Lekker reclame maken. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ook namens de VVD veel dank voor al uw adviezen en het hart wat u voor Haarlem heeft getoond die afgelopen jaren. Zijn wij ontzettend blij mee en we zien ook de goede samenwerking met uw opvolger tegemoet. We willen nog wel een klein advies meegeven, als er dan toch een kaartje naar het Rijk gestuurd wordt dan zou ik ook zorgen dat er een goed dekkingsvoorstel bijzit, dan worden de kansen ervan veel groter.

De voorzitter: Dank u wel. Dank wordt natuurlijk uitgesproken door de hele commissie, ik neem aan dat iedereen zich wel bewust is van al uw inzet de afgelopen jaren en er wordt ... Ja?

Mevrouw Nelemaat: Ik doe het niet alleen, hè? Ik doe het met vijftien andere vrijwilligers, dus dat wil ik nog wel even benadrukken.

Wethouder Meijs: Er wordt nog op een gepaste wijze afscheid genomen, hè? Dus het is niet alleen nu met het applausje.

Mevrouw Nelemaat: '...'.

De voorzitter: Op de tribune als u wilt. Oké, dank u wel. Dan gaan we het stuk behandelen. Wie mag ik als eerste het woord geven? De heer Van Reenen, Jouw Haarlem.

De heer Van Reenen: Dank u wel, voorzitter. Wij lazen eerder deze week een prachtig betoog van wethouder Botter in een interview op zijn Facebookpagina, waarin hij dit zegt: "Ik zou heel erg graag de Jeugdzorg op een heel andere manier willen invullen. Ik maak mij ernstige zorgen over de manier waarop we dit georganiseerd hebben, de hoeveelheid geld die er naartoe gaat en het grote aantal instellingen en instituties dat we hebben, je krijgt er gewoonweg geen grip meer op." Verder zagen wij een promofilmje van D66 waarin Meryem Çimen dit zegt: "We gaan Jeugdzorg beter organiseren, waarbij het kind centraal staat en niet het systeem." Daar werden wij erg blij van, laten we dat allemaal vooral doen. Maar nou ligt hier het onderhavige stuk en dat is helder opgesteld overigens, waarvoor zeer grote complimenten, maar het toont daarmee haarfijn aan dat het college de gesignaleerde wens tot hervorming invult met Rijksbeleid dat jeugd en kwetsbaren in onze samenleving kort en opzadelt met wachttijden waartegen het college zich juist eerder uitsprak en die wij hier al tijden proberen te verminderen. Wachttijden accepteren is een voorgestelde deeloplossing in dit aan ons voorgelegd plan. En het is een plan voor kostenbeheersing, bezuinigen bedoelt u dus, ten koste van de zwaksten. Daar kunnen wij ons niet alleen niet vinden, wij roepen het college zelfs op bestuurlijk ongehoorzaam te zijn en het vastgestelde abonnementstarief niet langer te accepteren. Dat zal volgens ons het aantal aanvragen reduceren omdat het niet meer loont. Cliënten houden dan hun vertrouwde particuliere hulp. Wij kiezen niet voor dat vastgesteld abonnementstarief, maar voor een bijdrage naar draagkracht zoals we die altijd hadden. Zo kunnen we door een beschikking te krijgen de lage inkomens helpen in plaats van de veelverdieners die nu oneerlijk goedkoop uit zijn voor hun zorg aan huis. Dan nog iets: het Rijk heeft aangekondigd meer geld te gaan verstrekken en dat zelfs één keer gedaan. Maar we hebben hier een

structureel probleem waar structureel geld bij moet. Dat heeft onder andere geleid tot het initiatief Raden in Verzet van de gemeenteraad in Zoetermeer, googelt u dat vooral even, waarin die – de gemeenteraad van Zoetermeer dan dus – onderzoekt hoeveel gemeenteraden in dit land bereid zijn samen actie te voeren richting Rijk om het gemeentefonds structureel dekkend te maken. Dit laatste is erg belangrijk volgens ons, als het namelijk niet gebeurd zien wij nog maar één andere uitweg: renationalisatie van de Jeugdzorg. Wij stemmen dan ook niet in met het collegevoorstel, willen niet dat deze bezuinigingen voor 2020 en 2021 nader worden uitgewerkt en roepen het college tot een duidelijke stellingname tegen deze afbraak. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. De verwachting is dat Haarlemmers de komende jaren meer zorg nodig gaan hebben en dat deze zorg duurder wordt. Om dit te kunnen betalen heeft het college een lange lijst met bezuinigingen op de ouderenzorg en de jeugdzorg voorgesteld. In de stukken lees ik niet veel over de totstandkoming van deze lijst en de afwegingen die de wethouders daarbij hebben gemaakt. Kunnen beide wethouders daar iets meer over vertellen? Een aantal maatregelen zijn verstandige keuzes waar je nooit spijt van krijgt: het inzetten op preventie, één zorgverlener en één plan per gezin, werken via een centrale spil van CJG en SWT, Centrum voor Jeugd en Gezin en Sociaal Wijkteam. Een aantal andere maatregelen lijkt de VVD behoorlijk pijnlijk. Zo is vorige maand een budgetplafond voor de Jeugdzorg ingevoerd wat dit jaar ruim een half miljoen moet opleveren. Kan de wethouder Jeugd uitleggen hoe deze maatregel leidt tot een besparing? En hoe zorgt hij ervoor dat jeugdigen nog wel snel de juiste zorg krijgen? De extra maatregelen Jeugd voor dit jaar moeten drie ton opleveren, maar waar komt dat bedrag vandaan? Kan de wethouder de rekensom voor mij maken? En waar denkt de wethouder de nog niet ingevulde zes ton te vinden? Ook de aanvullende maatregelen voor volgend jaar, zoals de eigen bijdrage voor de kinderopvang en de BSO, wat zijn hiervan de verwachte opbrengsten? Duidelijk is dat de voorgestelde bezuinigingen pijnlijk zijn. Onduidelijk blijft echter wat het effect van deze voorstellen is, individueel en gezamenlijk. Onduidelijk blijft welk offer van de kwetsbare Haarlemmers wordt gevraagd en of de maatregelen überhaupt kosten besparen. Voorzitter, omdat deze bezuinigingen niet onderbouwd zijn en ik ze niet kan wegen tegen andere alternatieven, hoe verwacht de wethouder dan dat ik dit aan de Haarlemmers kan gaan uitleggen als ze me ernaar vragen? Dus ook vanuit een democratisch oogpunt hoor ik graag hoe de wethouders tegen deze brief aankijken. U heeft de hele zomer hieraan kunnen werken, maar het bevat niet eens een begin van een uitwerking. De Haarlemse begrotingssituatie en ook de continuïteit van de basiszorg in Haarlem vragen naar mijn mening om een grondigere en fundamentele aanpak. Daarom heb ik drie voorstellen, verpakt in een vraag. Richting de inkoopstrategie voor Jeugd en Wmo gaat het college onderzoeken wat door ouders en wat door de gemeente betaald moet worden en opnieuw kijken: wat kwalificeert als zorg en wat niet? Dat is volgens mij een exercitie die hier heel goed van pas zou komen, dus de vraag is eigenlijk: kan dat niet verder naar voren gehaald worden? De tweede, in het verlengde daarvan: kan de wethouder een analyse laten maken waar Haarlem meer doet dan het wettelijk vereiste minimum? Waar hebben wij in Haarlem lokale koppen op nationale wetgeving gezet, en wat kosten die ons? Als we dat inzichtelijk zouden maken, dan kunnen wij de discussie gaan hebben over wat we wel willen doen, of wat we meer willen doen in Haarlem, in plaats van wat we niet willen gaan doen. Zo'n analyse zouden we graag met de begroting ontvangen en de vraag is dus of dat kan. Het laatste punt: u heeft de zorgaanbieders waar u mee samenwerkt gevraagd om met concrete voorstellen te komen voor maatregelen. Dat is volgens mij een goed initiatief om de experts mee te laten denken. De vraag is: kunt u ons voor de begroting informeren over de reacties die dat heeft opgeleverd? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. Voor ons ligt een lijst met maatregelen om te komen tot kostenreductie op Jeugd en Wmo. Wij begrijpen de urgentie van kostenbeheersing, het ziet er niet goed uit en de meerjarenprognose is grimmig. Wij zijn ervan overtuigd dat de oorzaak van een groot deel van de structurele problemen gezocht moet worden in systematische weeffouten. In het systeem dat is opgetuigd met de decentralisaties zitten perverse prikkels waardoor bijvoorbeeld dure, langlopende trajecten worden aanbevolen die misschien niet het beste zijn voor de cliënt, maar wel voor de instellingen zelf. Zo zijn er nog veel meer voorbeelden. De vraag hoe een instelling overeind moet blijven lijkt sinds de decentralisaties bijna belangrijker dan de vraag waarom een instelling overeind zou moeten blijven. Maar op gemeentelijk niveau kunnen wij aan die weeffout op dit moment niet zo heel veel doen. We hebben bij de kaderbriefbespreking middels een amendement gevraagd om een uitgebreidere toelichting van de maatregelen in de commissie. De maatregelen zijn nu iets uitgebreider vormgegeven, maar toch missen wij nog de context om een goede afweging te maken – mijnheer Van Kessel zei het net ook al. Wij willen de wethouder dan ook vragen om meer toelichting van de maatregelen. Ondanks deze constatering toch een aantal eerste opmerkingen. Vooropgesteld, niets doen is dus geen optie, maar onze inzet is het om de pijn van de maatregelen waar mogelijk te verzachten en te kiezen voor efficiency-oplossingen bij de aanbestedingen. Op dit moment gaat er gemiddeld veertig procent van de beschikbare tijd op aan de administratie. Breng dat terug naar tien procent, wat een gemiddelde is voor een normaal bedrijf, en we besparen in Haarlem alleen al ruim 18 miljoen. Het is een utopie, dat snap ik, maar laten we ernaar streven. Verder, we zijn het van harte eens met het advies van de Participatieraad en roepen het college op om te zoeken naar manieren om de minima te ontzien, zonder inkomenspolitiek te bedrijven. Een vraag aan de wethouder in dat kader: ziet u mogelijkheden om die minima te ontzien, heeft u daar ideeën over hoe dat zou kunnen? GroenLinks heeft een tweetal moties ingediend bij de kaderbrief, een motie die pleit voor minder administratieve lastendruk en een motie die vroeg om een proactieve houding bij het doorverwijzen van cliënten wanneer bij een instelling het budgetplafond is bereikt. Wij zijn blij om te zien dat het de bedoeling is in ieder geval om bij de nieuwe aanbesteding te kiezen voor minder aanbieders en meer uniformiteit in de bekostiging, en dat er een pilot loopt waarbij wordt afgezien van tijdschrijven. Dat draagt bij tot uitvoering van de eerste motie. En er is benoemd dat cliënten worden doorverwezen naar vergelijkbare zorg wanneer het budgetplafond bij de instelling van de eerste keuze is bereikt. Dat geeft uitvoering aan de tweede motie. Overigens vinden wij in dit kader het accepteren van wachtlijsten – en mijnheer Van Reenen sprak daar ook al over – zijnde een van de genoemde maatregelen absoluut taboe. Er zijn al wachtlijsten, daar zijn we al niet blij mee, en we willen absoluut niet dat die verder oplopen. Dat is voor ons een absolute inzet. We zijn blij met de gezamenlijke brief van de wethouders Jeugd uit de regio. Het is een oproep tot brede samenwerking om tot kostenreductie te kunnen komen en de zorg voor het kind staat hierbij centraal. Dat is een gezamenlijke verantwoordelijkheid, laten we hopen dat het ook zo gevoeld wordt, ook door de instellingen. Ook vanuit Wmo ligt er een oproep van Haarlem aan de partners om gezamenlijk te zoeken naar oplossingen. Tot slot, we begrijpen de spagaat waar het college, net als bijna alle colleges in Nederland, zich in bevindt. Werden tekorten op Jeugd eerder gedekt uit de overschotten van Wmo, nu ook daar tekorten zijn, worden de problemen op het gebied van jeugdzorg pas echt zichtbaar hier in Haarlem. We wachten de uitwerking van de maatregelen af en zullen met de urgentie om tot oplossingen te komen in gedachten onze afweging gaan maken. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Iedere gemeente in Nederland – het is al gezegd – loopt tegen de oplopende kosten in de jeugdzorg en de Wmo aan. Bij de kadernota hebben we als raad ingestemd met een budgetplafond en beheersmaatregelen voor de Jeugd en Wmo voor het jaar 2020. Inmiddels zijn ook gemeenten om ons heen overgegaan tot het instellen van budgetplafonds. Iedereen is het er wel over eens

dat de stijgende kosten in de Jeugd en Wmo niet meer vol te houden zijn voor gemeenten. In 2019 hebben we in Haarlem ruim 63 miljoen euro uitgegeven aan Jeugd en Wmo. Dat is 9 miljoen euro meer dan in 2018, en nog komen we niet uit. Ik wil hier ook benadrukken dat de beheersmaatregelen geen bezuinigingen zijn, maar dat we proberen om uit te komen met de 63 miljoen die we wel hebben. Het gaat vandaag om kostenbeheersing, en hoe doen we dat op een dusdanige manier dat Haarlemse kinderen en volwassenen die zorg nodig hebben niet onevenredig hard worden getroffen door de maatregelen? D66 heeft tijdens de kadernota een motie ingediend, 'Waar blijft toch dat plan met één regisseur voor dat ene gezin?' – een hele mond vol. Randvoorwaardelijk om dit te realiseren is integreren, zo men wil, ontschotten. Geen gedoe meer over het overdragen van dossiers en cliënten. Geen gedoe meer over bevoegdheden, verantwoordelijkheden, verschillende ICT-systemen. En vooral geen dubbelingen in de zorg, langere zware trajecten die op kinderen en gezinnen worden losgelaten. Ja, de zorg kost steeds meer geld, maar wij hebben ook de verantwoordelijkheid om de machinerie om de zorg heen te vereenvoudigen en daarmee efficiënter en effectiever te maken, waarbij de Haarlemmer centraal staat en niet het systeem. Er dient één loket te zijn voor hulpbehoevende Haarlemmers en hun gezinnen en wij als overheid moeten, oneerbiedig gezegd, onze backoffice maar zelf even uitzoeken. De Participatieraad noemt concreet het integreren van het Centrum voor Jeugd en Gezin en de Sociale Wijkteams. In mijn beleving was dit al een ambitie, en zo niet, dan moeten we het maar stante pede een ambitie maken. Aangezien één wethouder gaat over het CJG en de ander over de Sociale Wijkteams, zou ik graag een reactie willen van beide wethouders op dit punt: waarom is het tot op heden nog niet gelukt om het CJG en de Sociale Wijkteams samen te voegen, en kunnen de wethouders aangeven of dit ook tot een kostenbesparing zou kunnen leiden? Want nu kostte het CJG en Sociale Wijkteams zo'n 7,5 miljoen euro, valt hierop te besparen als ze worden geïntegreerd, en is dat niet het onderzoeken waard? Nog los van het fortuinlijke resultaat dat de hulpvragen van kinderen en hele gezinnen ook beter worden geïntegreerd. Voorzitter, tijdens de kadernotabehandeling afgelopen juli heeft deze raad ingestemd met een aantal maatregelen om in 2020 te komen tot een kostenbesparing van 1,6 miljoen voor Jeugd. Het is op zijn zachtst gezegd een tegenvaller dat er aanvullende maatregelen nodig zijn in 2020. Eens met het advies van de Participatieraad om de mensen met de laagste inkomens zoveel als mogelijk te ontzien. Daarom vraag ik ook een toelichting van de wethouder op welke wijze deze aanvullende maatregelen tot stand zijn gekomen en of rekening is gehouden met de minst vermogende doelgroepen. Dan, voorzitter, de beheersmaatregelen voor de Jeugd en Wmo in 2021. Ik ben eerlijk gezegd tevreden over de meeste maatregelen ten aanzien van de Jeugd. Dit zijn allemaal maatregelen die geld kunnen opleveren, waarbij we kijken naar het inkoopgedrag van de gemeente, het wegnemen van administratieve lasten, verminderen van het aantal aanbieders en een eigen bijdrage vragen aan gezinnen die dat kunnen betalen voor BSO en kinderopvang, of voor bijvoorbeeld kinderen met dyslexie, lijkt me ook redelijk. Evenals om scherpere kaders neer te zetten over ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Wat mij een beetje opvalt is dat mevrouw Çimen een goed beeld heeft van de maatregelen die er worden voorgesteld. Alleen, hoe kijkt zij ertegenaan dat eigenlijk niet inzichtelijk gemaakt is hoe dit uitgewerkt wordt, dus waar de pijn komt te liggen, en of het daadwerkelijk effect heeft, of het ook een kostenbesparing oplevert? Vindt u niet dat het college daar toch nog aanvullend werk te doen heeft?

Mevrouw Çimen: Ja, en daar kom ik ook nog zo in mijn verhaal verder op. Even denken, ik was bezig met ... Sorry, ik ben een beetje van mijn à propos. Nee, dat maakt niet uit, ik zat helemaal in een flow, jongens. Overigens vind ik het ook goed om scherpere kaders neer te zetten over wat nou valt onder jeugdzorg of jeugdhulp, en wat valt onder de verantwoordelijkheid van de ouders zelf. Maar ook hier de vraag aan de wethouder of er wel rekening wordt gehouden met het ontzien van de laagste inkomensgroepen. Dan ten

aanzien van de maatregelen voor de Wmo ben ik wel iets kritischer. Zoals bijvoorbeeld de perceel 5-maatregel. Is de wethouder het met me eens dat cliënten echt flink in de knoei kunnen raken als ze overstappen van Jeugd naar Wmo? Ik begrijp uit het stuk dat deze hulp niet strikt noodzakelijk is voor alle klanten, maar wat levert dit nou concreet op? Nogmaals, ik begrijp echt de noodzaak van de beheersmaatregelen, ook voor de Wmo, maar ik zie er weinig over efficiency vanuit de gemeente zelf. Is er ook scherp gekeken naar waar de gemeente zelf kan besparen op de eigen kosten of de werkwijze? Ook hier begrijp ik dat er een eigen bijdrage gevraagd kan worden aan mensen, al wordt de eigen bijdrage wel ingevoerd of opgehoogd of aangescherpt voor een flink aantal Wmo-voorzieningen. Kan de wethouder toelichten op welke wijze de keuze voor deze maatregelen is gemaakt en of er ook rekening is gehouden met het ontzien van de mensen met de laagste inkomens? Tot slot aan de beide wethouders, en ook meteen in reactie op de vraag van de VVD. Op basis van deze stukken en de voorgestelde maatregelen kunnen we niet goed inschatten wat dit nu oplevert. Kunnen we hier voor de raadsvergadering meer concrete bedragen en onderbouwing voor terug zien, voordat er een besluit kan worden genomen? Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. We gaan naar mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u, voorzitter. Beste wethouder, allereerst complimenten voor de snelle brief aan de jeugdzorgaanbieders na het debat. Maar het was voor de organisaties ook wel heel erg snel. Budgetplafonds jeugdzorg vanaf 1 juli, maar nadere info over bijvoorbeeld de hoogte van de plafonds zou voor 1 augustus komen. Hebben de zorgaanbieders deze informatie inmiddels ontvangen? Ook voor de Wmo wordt een budgetplafond overwogen. Dat vind ik erg ver gaan. De Wmo heeft doorgaans veel goedkopere trajecten dan de jeugdzorg, denk aan de huishoudelijke ondersteuning. Ik heb daarom sterke twijfels of we dit moeten willen. Een goed advies van de Participatieraad is: lever maatwerk. Kijk voor wie de voorzieningen zijn, creëer desnoods hardheidsclausules om uitzonderingen mogelijk te maken en calculeer dat in. Het mogelijk afschaffen van open house vrijgevestigden. Wij twijfelen hierover, maar we wachten een voorstel af van de wethouder. Hulp bij huishouden resultaatgericht contracteren. De ChristenUnie wil eerst een uitgewerkt voorstel, anders gaan we niet akkoord met deze maatregel. Het afschaffen van het gereduceerde tarief voor hulp bij huishoudens voor mantelzorgers heb ik grote vraagtekens bij. Is hier niet goedkoop duurkoop, omdat mantelzorgers eerder opgebrand raken? Met het verlagen van de verhuiskostenvergoeding is de ChristenUnie niet akkoord. Regels PGB aanscherpen bij '...' sociaal netwerk is niet akkoord, PGB door familielid moet blijven kunnen. Bezuinigingen op hulp bij echtscheidingen. Ik vrees dat uiteindelijk maatschappelijke kosten veel hoger zijn als je hier snijdt. Vechtscheidingen hebben zware problematiek met kinderen, dus niet akkoord. Het verzoek is deze maatregel eerst uit te werken. Misschien moeten we juist meer doen voor deze doelgroep waar kinderen bij betrokken zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Het probleem van de kostenbeheersing, dat dat een probleem is, is volstrekt duidelijk. Waar ik net, in dit dossier duikend, op gestuit ben is de vraag – en mevrouw Klazes gaf dat eigenlijk ook aan – waar is nou eigenlijk de oorzaak van die kostenontwikkeling? Is dat in een autonome maatschappelijke ontwikkeling die ertoe leidt dat er een toenemend beroep is op al die voorzieningen, of zijn er perversiteiten in het systeem die daar extra toe leiden? Daar wil ik eigenlijk van het college eens over horen hoe zij naar die maatschappelijke ontwikkeling kijken en of daar nou zware oorzaken in zitten. Want als je dat zou moeten constateren, is dat belangrijk voor je beleid om daar al of niet aan te grijpen en niet alleen in allerlei beheersmaatregelen, die zijn natuurlijk ook nodig. Dus dat is mijn eerste vraag: kunt u eens iets zeggen over die oorzaken van die toenemende kostenontwikkeling? Twee, en dat staat ook in het stuk, alle

gemeenten in Nederland hebben hiermee te maken. Daarom is de vraag waarom Haarlem al op voorhand – zeg ik het een beetje on-netjes – op de rug gaat liggen en zegt: wij lossen het allemaal wel even op financieel. Want dan maken we het Den Haag ook wel weer heel erg makkelijk. In die zin zou ik het college willen vragen om eens na te denken over het volgende: als de nood zo hoog is bij heel veel gemeentes, waarom gaan we niet in samenwerking met andere gemeentes kijken of we niet eens burgerlijk ongehoorzaam zouden moeten zijn om niet te voldoen aan de eis van een meerjarig sluitende begroting? Als dat bij meerdere provincies op tafel komt te liggen, dan zal dat voldoende indicatie bij het Rijk zijn dat er echt een probleem op tafel is waar ingesprongen moet worden. Het is een gedachtenexperiment, maar ik wil graag vragen aan de wethouders die hier zitten om dat in het college eens te bespreken als optie. Waarom moet Haarlem zo braaf zijn?

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer IJsbrandy, Hart voor Haarlem.

De heer IJsbrandy: Een vraag aan de heer Sepers: is het geld van Haarlem, is dat ander geld dan geld van het Rijk?

De heer Sepers: Dat is ander geld.

De heer IJsbrandy: Volgens mij komt dat uit dezelfde belastingbetalerzak.

De heer Sepers: Nou nee, want het Rijk heeft natuurlijk veel meer mogelijkheden om geld te genereren. Zij mogen een staatsschuld aangaan, zij kunnen de belastingen, de winstbelastingen behoorlijk fors omhoog doen, zij kunnen eventueel de inkomstenbelasting omhoog doen. Dus wat dat betreft zijn de mogelijkheden voor het Rijk om aan geld te komen veel groter dan die van de gemeente.

De voorzitter: Gaat u verder.

De heer Sepers: Verder gaan? Dan een ander punt, want we zitten allemaal te kijken: hoe komen we nou tot een toekomstig houdbaar systeem, zowel kwalitatief als financieel. Ik vraag me af of het zinvol zou zijn om binnen de stad in een breder kader, met organisaties, deskundigen, cliëntenraden, om daar via een proces van co-creatie eens na te gaan: hoe zorgen we er nou voor dat bij wijze van spreken met het oog op een nieuwe aanbestedingsperiode er een houdbaar, financieel houdbaar, maar ook kwalitatief houdbaar systeem komt? Dat we niet elk jaar alleen op cijfers gebaseerd sturen, maar dat we weten: dat is het kader en dat systeem heeft zijn perverse prikkels verloren en zo kan het goed gaan. Vier: als er dan toch het een en ander zou moeten gebeuren, dan sluiten wij in ieder geval van harte aan bij het advies van de Participatieraad, want het zal u niet verbazen dat de Partij van de Arbeid ook wil dat bij wat er ook gebeurt, de minima zoveel mogelijk ontzien worden. Dan tot slot, want daar gaat het natuurlijk ook om: wat vinden we van de maatregelen? Het amendement van de ChristenUnie is niet voor niets aangenomen bij de kaderbrief. Dat was: de maatregelen moeten verder besproken worden, uitgewerkt worden. Dat is in deze brief eigenlijk niet gebeurd. Wij vinden ook dat het onduidelijk is wat de opbrengsten zijn van de diverse maatregelen en wat de effecten van die maatregelen zijn voor de diverse groepen. Dus dat moet absoluut duidelijker worden op zo kort mogelijke termijn. Dat geldt niet alleen voor de maatregelen 2021, maar wat ons betreft ook voor de aanvullende maatregelen Jeugd voor 2020. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Het is maar de vraag of de aangekondigde maatregelen geld opleveren. Ik mis de uitwerking van de maatregelen, het lijkt me lastig voor ons als raadsleden om hierin mee

te gaan, omdat de maatregelen simpelweg niet uitgewerkt zijn. Het CDA wil graag weten wat de effecten zijn op de doelgroepen. Wij willen een goed uitgewerkte versie zien waar duidelijk staat wat de effecten van elke maatregel is. Ik vraag hierbij beide wethouders of zij met een uitgebreide uitgewerkte versie kunnen komen. Het is afgelopen jaar niet gelukt om werkelijk één gezin, één plan, één regisseur te realiseren. Daarom ben ik zo gecharmeerd van het advies van de Participatieraad. Wij vinden dat de CJG-consulenten onderdeel uit moeten maken van de organisatie van de Sociaal Wijkteams en denkt dat deze samenvoeging veel gaat opleveren dan nu het geval is. Zoals mijn collega van D66 al zei: dit is het onderzoeken waard, ik denk dat hier veel winst te behalen valt. Over de Sociaal Wijkteams gesproken, hebben wij in de voorgaande jaren afgesproken dat de Sociaal Wijkteams tot en met 2020 onder de vleugels van de gemeente blijven. Mijn vraag aan de wethouder is: wanneer worden deze teams losgekoppeld van de gemeente? Ik wil graag van de wethouder weten hoe zij hierover denkt. Tot zover, voorzitter, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer IJsbrandy van Hart voor Haarlem.

De heer IJsbrandy: Dank u wel. Er is al een hoop gezegd natuurlijk over gebrek aan detaillering in dit voorstel. Het is buitengewoon moeilijk om in te zien wat nou de echte oorzaken, diepere oorzaken zijn van die kostenstijging. Dat is ook de reden dat er geen goede prognoses zijn voor de komende jaren. Dus voor '21 is er een behoorlijke stijging geprognoseerd, daarna zie je '22, '23, '24 eigenlijk weer vrijwel een vlakke lijn, omdat we het eigenlijk niet weten. Dat betekent dus ook dat we eigenlijk geen greep hebben op de achterliggende drijvers van die kosten. Is dat volume, is dat vergrijzing, kunnen ouders opeens niet meer opvoeden, wat is er allemaal aan de hand in het land waardoor die vraag zou exploderen? Mevrouw Klazes noemde ook al de perverse prikkels in de sector. Wat wij een beetje tegen hebben op dit verhaal is dat het heel erg de bal aan de vraagkant legt, dus alle maatregelen zijn ook gericht op vraagbeheersing eigenlijk, terwijl de aanbodkant min of meer buiten schot blijft. De hele beweging die is ingezet door het Rijk heeft natuurlijk ook daarmee te maken dat er aan de aanbodkant – bij de aanbieders van zorg, die geven uiteindelijk al dit geld uit – dat daar natuurlijk een ander gedrag en andere manieren van werken gevraagd worden. Wat daar ook meestal gebeurt in dat soort situaties is dat soort partijen dat niet allemaal kunnen. Dus sommigen – we gaan het straks nog over Kenter hebben – kunnen het gewoon niet, die zijn gewoon niet in staat om met die nieuwe uitdagingen goed om te gaan. Anderen passen zich sneller aan en zijn wel in staat om dat soort aanpassingen te plegen. Je zult winnaars en verliezers zien aan de aanbodkant. Ik denk dat we daar ook van moeten leren en dat we de aanbodkant veel meer moeten uitdagen en vragen om ons ook te helpen bij deze problematiek, waarbij het sleutelwoord denk ik innovatie is. Je zult je ook de vraag moeten stellen: moeten we misschien op andere manieren zorg gaan verlenen, moeten we andere verwachtingen wekken ten aanzien van wat er wel en wat er niet mogelijk is? Wat zijn de mogelijkheden van digitalisering om het hele ketentraject te vereenvoudigen, om de administratieve lastendruk inderdaad drastisch te verlagen? Misschien ook een stukje online ondersteuning te kunnen bieden in plaats van alleen maar huis aan huisbezoeken te brengen, en dergelijke. Dus ook innovatie is een belangrijk element en dat ontbreekt eigenlijk volledig in de huidige aanpak. Dus samenvattend, innovatie, de ketenpartners aanspreken, kijken naar samenwerkingen of zelfs fusies en overnames. Misschien is er ook een drastische schaalvergroting nodig aan die kant om daar de overhead te verlagen en te zorgen dat die partijen hun werk beter kunnen doen. Er zijn nog allerlei aspecten aan die zijde van het spectrum die naar onze mening nog onvoldoende zijn uitgewerkt. Tenslotte is er nog één vraag die ik heb, ook omdat Kenter zo meteen aan bod komt. Er is sprake van budgetplafonds en de concrete vraag die we daarbij hebben is of ook voor Kenter een budgetplafond van toepassing is. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Er zijn al heel wat suggesties aangereikt. Overal en altijd zijn er kostenontwikkelingen die een herijking kunnen velen en zijn er efficiëntere processen vorm te geven, zonder de kwaliteit van zorg en dienstverlening aan te tasten. Dat geldt dan ook voor de jeugdzorg en de Wmo. Alleen over die aspecten wil OPHaarlem voorlopig meedenken, maar deze kruisjeslijst krijgt zeker onze steun nu niet. Voorafgaand aan een tweede termijn ga ik eerst een paar vragen stellen aan beide wethouders, die heb ik overigens vanochtend aangereikt. Vraag één is: vraagt de uitwerking van andere bezuinigingsvoorstellen dan van jeugdzorg en Wmo voor de begroting 2021 minder voorbereidingstijd? Het verbaast OPHaarlem dat we beginnen in het hele traject met de meest kwetsbare groepen jeugd en ouderen. Lijkt het aannemelijk dat als het college schrijft op 2 juli aan de jeugdhulpaanbieders – en daar komt het: “Wij realiseren ons goed dat het maximeren van het budget een ingrijpende maatregel is die het nodige van uw organisatie vraagt en ook consequenties kan hebben voor onze inwoners.” Is het dan aannemelijk dat de ongedeelde stad, onze samenleving, minder ongedeeld en minder inclusief kan gaan worden? Als het antwoord van de wethouders ‘nee’ zou zijn op deze vraag, heeft OPHaarlem dan in het verleden mogelijke negatieve effecten van onder meer wachtlijsten, verkorting behandelduur en introductie van eigen bijdragen ten onrechte een zwaar en negatief gewicht gegeven? En wordt er in het stuk – en wellicht hebben anderen dat ook gezegd – de suggestie gewekt dat de afgelopen jaren uitgaven voorkomen hadden kunnen worden door een strakkere regie vanuit onze gemeente? En in hoeverre zijn de lasten van de boven formatieve personele kosten voor de uitvoering Wmo – naar mijn mening nog steeds twaalf fte – meegenomen in de ramingen van de uitgaven 2021 en volgende jaren? Nog een kleine aanvulling: kan de commissie inzicht krijgen in de verwerking van de bedragen die zijn toegekend door het kabinet in het compensatiepakket coronacrisis van 26 juni? Want daar zijn ook extra gelden ter beschikking gesteld en die moeten in het overzicht voor de dekking van de kosten ook meegenomen worden. Ik ben benieuwd naar de antwoorden. Dank u, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Eckhard, SP.

Mevrouw Eckhard: Dank u, voorzitter. Beste wethouder, ook ik las maandagavond op Facebook een verkort interview met u en over uw grootste wensen voor Haarlem met betrekking tot de jeugdzorg. Ook de fractie van de SP maakt zich grote zorgen over hoe dat nu een en ander georganiseerd is. Maar nu we de plannen en maatregelen van het college lezen, dan maken we ons eigenlijk nog veel meer zorgen over het structurele geld dat tekortkomt en over de bezuinigingen die de gemeente daarvoor bedacht heeft. Overigens is het logisch dat er geldtekort is, omdat er door de decentralisatie vrachtwagens met geld naar het in stand houden van het stelsel door de gigantische groei aan beleidsambtenaren bij de gemeenten en de jeugdzorginstellingen. De gemeente stelt een budgetplafond in, maar dat is toch gewoon een regel dat als het geld op is, dat er dan geen hulp meer wordt gegeven? Dan heb je toch gewoon pech? Ik vind dat wel een hele simplistische manier van denken, evenals de oplossing dat spoedindicaties minder moeten worden. Dat is natuurlijk een papieren werkelijkheid creëren die nooit overeenkomt met de feitelijke situatie. De fractie van de SP stelt voor dat de wethouder met een echt plan gaat komen, een plan dat echt kan gaan werken en dat recht doet aan alle mensen en jongeren en de jeugd in Haarlem die hulp van de gemeente nodig hebben. Een plan dat de negatieve gevolgen van tekorten in kaart brengt en daarmee kunt u dan de VNG druk laten uitoefenen op de minister. In dit plan kunt u misschien ook opnemen dat u gaat beginnen met efficiënt werken, dat de administratieve druk van dertig naar tien procent gaat, en dat u nou eindelijk echt eens gaat komen met één regisseur per gezin die kan aanpakken, doorpakken en oplossen. Die regisseur kan verwijzen naar de juiste persoon en kijken naar de keuze van de cliënten zelf, en niet beperkt worden door de keuze van de wethouder, zoals u nu de veldwerkers de opdracht heeft gegeven geen niet-gecontracteerde zorg in te zetten. Tot slot heb ik nog een laatste vraag: de Rijksoverheid heeft toch extra geld uitgetrokken voor de jeugdzorg, waar is dat gebleven?

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Het Rijk is niet bereid om meer geld uit te geven, of niet te betalen voor jeugdzorg. Dat is even onbegrijpelijk als verschrikkelijk, want de toekomstige generaties zadelen we zo op met een groep mensen die een ongelukkige jeugd hebben gehad en dat betaalt zich een keer terug. Dus dat is heel onverstandig beleid en dat zetten we voort. Nu wordt ons een lijst voorgeschoteld, die ongetwijfeld goed doordacht is, met een heel pakket, daar mogen we mee instemmen, om aan die bizarre constatering van het Rijk dat er niet meer geld naar jeugdzorg en naar de Wmo hoeft tegemoet te komen. Dat is natuurlijk een onmogelijke opdracht en als ik naar het lijstje kijk, dan zie ik ook dat andere partijen hebben gezegd: het is onduidelijk wat het effect daarvan is. Wij zien vooral veel gekaasschaaf, waarbij er echt wel harde klappen gaan vallen bij de mensen die de zorg ontvangen, maar de vraag is of het allemaal echt structurele kosten bespaart, tot kostenbesparing leidt. Dan zit er ook nog in dat we accepteren dat er wachttijden zijn, of dat de wachtlijsten oplopen, terwijl dat we weten uit onderzoek dat op een wachtlijst staan mensen niet verder helpt. Mensen ontwikkelen zich niet, of de problemen worden niet minder als mensen op een wachtlijst staan, vaak worden ze zelfs groter. Dus waarschijnlijk is het slimmer om juist geen wachtlijsten te hebben en meteen maar hulp te bieden als duidelijk is dat er hulp geboden moet worden. Dat is misschien wel efficiënter. Een suggestie die er niet inzit ... Overigens, het idee dat we efficiënter moeten gaan werken en met minder overhead is iets wat we ook toejuichen, en minder administratieve lasten wil denk ik iedereen wel in zorgland, dus dat zou heel mooi zijn. Als dat inderdaad lukt, dan hebben we inderdaad echt iets fantastisch bereikt, maar goed, dat roepen we ook al heel lang. Ook de klant centraal stellen en één regisseur is ook een oud idee en het zou ook heel mooi zijn als we dat nu eindelijk gingen doen. Overigens, nog een suggestie die er niet inzit: laten we beter gaan indiceren. Want wat er nu – ook dat is een perverse prikkel in het systeem – gebeurt is dat mensen een aantal keren worden geïndiceerd, omdat de ene partij zegt: o sorry, dat past toch niet helemaal bij mij, gaat u maar bij de bureaus kijken. Dan worden die mensen weer opnieuw geïndiceerd en op het laatst heeft iemand zo'n stapel dossiers en iedereen moet dat elke keer helemaal gaan lezen en dat betalen we ook allemaal. Dus waarschijnlijk is daar ook winst te behalen. Dan vond ik echt een goede suggestie bij de jeugdhulp om meer, dat er efficiëntie is te halen door een regionale taakverdeling te maken. Want een van de problemen van de decentralisatie is dat er vroeger de specialistische gevallen, daar was in de provincie één instelling voor. Dat is nu verdwenen en alle gemeentes moeten dat zelf gaan proberen op te lossen, die gevallen. Ik denk dat een taakverdeling, dat dat echt iets is waar we zeker efficiëntie, of in ieder geval betere hulp weer terug kunnen krijgen. Dat zouden we zeker toejuichen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel. An sich kon ik het betoog goed volgen. Er was alleen één feit in het begin waar ik me enigszins aan stoorde, of althans, ik meende dat dat niet helemaal terecht was. Dat is dat er werd aangegeven dat het Rijk niet meer uitgeeft aan zorg. Ik vroeg me af waar u dat vandaan haalde, omdat in de begroting van Prinsjesdag 2018 er 3 miljard meer uitgegeven is aan zorg: voor lonen, voor prijzen, voor ziekenhuizen en dus ook extra geld voor de jeugdzorg gemaakt. Dat is geld wat uiteindelijk in 2019 voor dit jaar is neergelegd. Dus ik vroeg me ... Goed, maar misschien heb ik in de verkeerde begroting gekeken, dus hoe komt u daar vandaan?

De heer Hulster: Dat heb ik ook gelezen, we hebben blijkbaar hetzelfde stuk gelezen. Dat is eenmalig geld, dat was ook heel erg nodig. Overigens, daarvoor was er structureel te weinig geld. Er is een eenmalige impuls geweest en nu is er opnieuw eigenlijk een plafond gesteld. We zien over de jaren dat er niet extra geld bijkomt, terwijl je kunt verwachten, in ieder geval huisvesting is veel duurder geworden, maar de lonen

ontwikkelen zich ook. Dus je kunt wel vergeten dat je met dezelfde hoeveelheid geld steeds dezelfde hoeveelheid zorg gaat krijgen. Dat betekent gewoon dat je steeds minder zorg krijgt. Dus ja, dat het Rijk niet indiceert verbaast me werkelijk.

De heer Van Kessel: Oké, maar dit is een ander verhaal dan wat u net zei. U zei net dat er minder geld vanuit het Rijk naar zorg gaat. Dat is dus niet waar, er is meer geld naartoe gegaan en uiteindelijk zullen we ook maar gewoon de komende Prinsjesdag moeten afwachten om te zien hoe dat ervoor staat. Maar ik dacht: laat ik het in ieder geval niet zomaar passeren.

De heer Hulster: Nou ja, goed, u heeft natuurlijk ook gezien dat er eigenlijk structureel voor de jeugdzorg een tekort is geweest over de jaren. Dat is een bezuinigingsmaatregel geweest bij de decentralisatie. Maar goed, ik zit hier niet om het beleid van uw partij af te keuren of goed te keuren.

De voorzitter: Laatste reactie.

De heer Van Kessel: Dan toch nog een korte reactie. Daar ging het me per se niet om, het gaat mij gewoon om dat als er feiten aangehaald worden, dat het goed is om daar de juiste bij te halen. Nee, maar we doen er allemaal best wel negatief over en de opgaven zijn natuurlijk enorm groot, maar dit wekt het beeld dat er helemaal niks wordt gedaan. Het is zelfs een foutief beeld en ik dacht: laat ik dat in ieder geval op zijn minst rechtzetten.

De voorzitter: Nee, we gaan niet reageren op anderen. Dank u wel. Is er nog iemand? Volgens mij zijn we allemaal aan de beurt geweest zo'n beetje. Nee, dan gaan we naar de wethouder. Ik denk eerst mevrouw Meijs, hè? Wethouder Meijs, gaat uw gang.

Wethouder Meijs: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel, commissieleden, voor uw opmerkingen. Wij nemen natuurlijk onze suggesties allemaal ter harte en mee, maar het meest belangrijke wat me toch wel van het hart moet is dat we hier te maken hebben met een groei die gewoon echt, echt ons noopt tot het nemen van maatregelen. We zitten hier niet zomaar met dit stuk voor ons. We zien een groeiende vraag naar ondersteuning, dat was ook één van de vragen: kunt u daar iets over duiden? Ja, de kosten lopen enorm op, maar al vanaf vorig jaar dat we dat abonnementstarief rekening mee moesten houden is er een toename van 25 procent. Dat is geen klein bier, 25 procent is een kwart. Dus de kosten, dat is giga. Dat krijgen we niet allemaal gecompenseerd van het Rijk, zoals de VVD suggereert, dat de budgetten van het Rijk misschien wel zijn aangepast. Maar dat is echt niet waar. Het speelt vrijwel bij alle gemeentes in Nederland ...

De voorzitter: U heeft gelijk al een interruptie van de heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Mevrouw de wethouder, niet helemaal mijn gewoonte, maar uw aanhef lokte mij uit. U zegt: we zitten met een groei die ons noopt tot het nemen van maatregelen. Dat is denk ik wel een gegeven, maar het is geen automatisme dat de groei in de jeugdzorg en de Wmo moet gecompenseerd worden door het nemen van maatregelen in de Jeugd en de Wmo. Het verbaast me dat de hele discussie hier niet gaat over een integrale afweging die moet gaan komen op onze totale uitgaven, maar u pakt het op in de kostenpost zelf. Dat is voor OPHaarlem geen automatisme.

De voorzitter: Maar heeft u nog een vraag verder, of niet? Het was alleen een mededeling?

De heer Smit: Mevrouw de wethouder, kunt u in ieder geval dat beeld ook snappen en dat het geen automatisme is dat we bezuinigen, daar waar we ook meer kosten hebben?

De voorzitter: Het is duidelijk. Mevrouw Meijs, gaat u verder.

Wethouder Meijs: Ik was nog niet klaar, mijnheer Smit, dus ik ga gewoon door. Het speelt bij alle gemeentes, vrijwel bij alle gemeentes in Nederland en het Rijk laat wat dat betreft de gemeentes ook zijn eigen boontjes doppen. We hebben hier natuurlijk ook al vaker met elkaar gesproken dat we dat geluid ook vanuit Haarlem naar het Rijk laten horen en dat doen we vaak genoeg, ook samen met elkaar. Ik bedoel, wat dat betreft spreken we hier met één mond en fictief het hele college, ook de wethouder van Financiën heeft onlangs nog een brandbrief gestuurd. De maatregelen moeten leiden tot een afzwakking van die groei, mijnheer Smit. Het kan niet anders, het loopt ons echt over de schoenen. Dat we kijken met grote zorgvuldigheid naar wat voor maatregelen we dan kunnen treffen, die hebben we aan u voorgelegd. Dat hebben we in juni bij u voorgelegd en het enige wat we vanavond aan u vragen – en dat vroegen we ook al in juni – is dat we dat meer mochten uitwerken en aan u voor kunnen leggen. Want uiteraard gaat u erover om dat uiteindelijk bij de begroting voor '21 te beslissen. Wij doen niets anders dan ons stinkende best om te kijken hoe we een sociale stad zijn en zullen zijn in de toekomst. Natuurlijk, elke maatregel die je hier voorneemt doet pijn. Elke maatregel, ik kan niets anders zeggen. Maar de urgentie is echt groot. Zowel de wethouder Jeugd, Jur – Botter, pardon – als ikzelf hebben al met onze aanbieders voor de zomer nog om de tafel gezeten om te kijken: daar waar we maatwerk leveren, hoe kan het beter, hoe kan het scherper, hoe kan het minder, zonder dat het direct echt allemaal pijn doet? Maar dat het minder moet, daar ben ik wel van overtuigd. We hebben met onze partners al in een vroegtijdig stadium gesproken over die groei, want we zien die groei al vanaf begin 2019. Er waren aanbieders die zeiden: Haarlem heeft in sommige opzichten ook wel wat riant geregeld, mogen we het een tandje minder doen? Dan hebben we het steeds afgewogen met de kaders die we hier met u hadden afgesproken. Dat konden we ons niet permitteren, want we hadden de kaders en daar hielden we ons aan. Maar die tijd is echt voorbij. We hebben bij de huishoudelijke ondersteuning al in een eerder stadium aan u gevraagd: mag het een tandje minder? Zonder het helemaal af te schaffen. Natuurlijk, als je de huishoudelijke ondersteuning niet zelf kunt doen, heb je steun nodig. Maar moet het dan zo, of kan het een klein beetje minder, zonder dat er direct iemand omvalt? Net zoals bij de pijnlijke maatregel van de afschaffing van de huishoudelijke zorg, of het verminderen van de huishoudelijke zorg voor mantelzorgers. We hebben hier al diverse keren gesproken over de ondersteuning voor mantelzorgers en de ChristenUnie is daar altijd ver vooruitlopend in. Ik ben sinds een half jaar ook direct mantelzorger voor mijn eigen moeder en ik weet hoe erg het is als je dan thuiskomt in je eigen huis waar de stofwolken rond dwarrelen. Maar ja, dan denk ik: ach, dat komt dan daarna wel weer. Dus ja, ik ben me er terdege van bewust.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Even een vraagje, want u brengt dit naar voren en ik had eigenlijk nog een vraag over die ik niet heb gesteld tijdens mijn bijdrage. U heeft het over HHT, dat is die extra maatregel die vanuit het Rijk naar ons toe is gekomen om mantelzorgers te kunnen ondersteunen met huishoudelijke ondersteuning. Ik heb altijd begrepen dat dat geormerkt budget was, dus of het gaat op aan die ondersteuning van de mantelzorgers, of het wordt door het Rijk niet uitgekeerd. Klopt dat, of vergis ik me daarin?

Wethouder Meijs: Of het echt geormerkt is, dat kan ik nu niet even naar boven halen, maar dat zal ik even uitzoeken en daar kom ik nog later op terug. Dus ja, wij zijn ons terdege van bewust. Wat hier nu voorligt is een pakket aan maatregelen wat we in juni aan u hebben voorgelegd, wat we hebben uitgelegd. Nogmaals, het is een niet prettig maatregelenpakket, dat ben ik geheel met u eens, direct. Maar het enige wat we u

gevraagd hebben toen – en dat vraag ik nu weer, met klem – om ons de kans te geven om ze uit te werken en ze bij de begroting 2021 bij u voor te leggen, wederom, zodat u dan op dat moment ook echt de maatregelen kunt honoreren, of in ieder geval het pakket wat we dan voorstellen om te doen. We kunnen ons eindeloos verliezen, denk ik, in de detaillering van elke maatregel doornemen. Het zijn vier of vijf pagina's, dus dan denk ik dat we hier nog wel tot laat zitten. Maar gun ons het vertrouwen – en ik begrijp heel goed hoe moeilijk dat is – gun ons het vertrouwen om samen met onze ketenpartners dat te mogen doen. Dat we daarbij het sociale gezicht van Haarlem niet willen verliezen, dat we het sociale gezicht van Haarlem willen vernormaliseren – en dat zijn misschien allemaal omfloerste termen om niet op het woord bezuinigingen te vallen, Natuurlijk, dat begrijp ik ook wel dat dat eigenlijk het enige is wat hier gaande is, maar we proberen hier wel te kijken hoe we ons sociaal akkoord, wat we hebben in deze stad, om dat te behouden. We kijken daarmee naar het geheel. Dus de maatregelen die hier voorgesteld worden, zowel bij Jeugd als bij Wmo, doen allemaal pijn, maar we hebben zo goed en kwaad als we hebben geprobeerd te kijken: wat kan een tandje minder? En wat dat precies op gaat leveren? Ik wou dat ik het wist. U vraagt eigenlijk een akkoord zonder dat we precies weten wat het ons gaat opleveren. Ja, en dat is ingewikkeld, heel ingewikkeld. Dat vind ik als wethouder ook ingewikkeld om te zeggen: laten we maar een wachtlijst creëren, of laten we maar een budgetplafond bij deze. Ik wil eigenlijk natuurlijk alles in de hand hebben en alles precies tot op de cent nauwkeurig weten, maar dat kan niet altijd.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Nou begrijp ik echt wel de situatie van de wethouder en dat ze aangeeft: ik heb niet alles tot achter de komma uitgerekend en ik weet niet precies wat dat is. Maar u stelt nu voor iets uit te gaan werken, maar kan het dan ook zo zijn dat er alsnog tien maatregelen extra nodig zijn, of juist vijf maatregelen minder nodig zijn? Want dit wordt wel een beetje ingewikkeld ook voor ons om aan te geven: waar zeggen wij nou ja op?

Wethouder Meijs: Dat begrijp ik heel goed en we hebben in het stuk wat in juni voorligt – ik kan het niet zo snel even terughalen, maar volgens mij ligt het nu ook weer bij u – daar hebben we de bandbreedtes aangegeven. We hebben geclusterd per maatregel, aantallen maatregelen, wat dat ons op kan leveren. Dat zijn maatregelen die te maken hebben met de inkoop, dat zijn maatregelen die te maken hebben met de versobering en dat zijn maatregelen die te maken hebben met de governance of de toegang. Bijvoorbeeld bij de toegang kan ik me voorstellen, we hebben tot nu toe breed geïndiceerd. Doet u, doet u ons dit, doet u ons dat. Ik kan me voorstellen dat we iets meer kijken bij die indicering: kan het ook in de wijk, kan het via het Sociale Wijkteam, zou het via het CJG kunnen? Zonder daar meteen weer een indicatie voor een specifiek maatwerk voor te leveren. Dat noopt ertoe om op een andere manier te werken, niet alleen bij de aanbieders, maar ook bij ons. Ons als gemeente, want wij zijn verantwoordelijk voor de aanmeldingen en het wegzetten van de aanmeldingen. Dus dat noopt A) bij de aanbieders tot een andere manier van kijken, maar dat noopt ook ons hier op het stadhuis, of op de Raakspoort, en bij de Sociale Wijkteams om zorgvuldig te kijken, daar waar het kan. Licht waar het kan, doen, zwaar waar het moet. Het alternatief wat er aangeboden wordt via de Participatieraad – want dat is het laatste wat ik zal zeggen en dan zal ik het woord aan mijn collega geven – om te kijken: hoe kunnen we voorkomen dat de gezinnen met de laagste inkomens, of mensen met de laagste inkomens buiten de boot vallen? Dat zou een prachtig instrument zijn als we vragen stellen bij de aanmelding: heeft u een HaarlemPas of niet? Want op het moment dat we dat doen, zetten we dat in het systeem en dan kunnen we die mensen de voorrang geven, want dat zijn mensen natuurlijk met een lager inkomen. Ik zal maar weer even het voorbeeld van mijn moeder voor nemen, die maakte geen gebruik van de Wmo tot het moment dat ze thuiszorg nodig had. Die had een eigen huishoudelijke hulp, bleef ze ook zelf financieren, maar dat kon ze zich veroorloven. Zij kon het zich veroorloven, maar er zijn natuurlijk gezinnen die dat niet kunnen

en dat zijn ook gezinnen zonder HaarlemPas, die zitten net op die grens. Dus hoe sympathiek ik het ook vind, en ik moet eerlijk zeggen dat ik in mijn stafbijeenkomst al geroepen heb: laten we dat gaan doen, ik vind het een fantastisch voorstel, hup, recalcitrant. We vragen het, een vinkje erbij en we gaan voorrang geven aan mensen met een HaarlemPas. Maar dat kan niet altijd, dat is godsonmogelijk. Mensen die aanspraak doen om ambulante begeleiding, ook zonder HaarlemPas, vind ik, hebben recht op begeleiding.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Voorzitter, als u mij toestaat. Eén, ik dank de wethouder voor al het harde werk en ik snap hoe urgent de problematiek is en ik snap hoe groot dat probleem is. Dat wordt elke keer ook benadrukt door de wethouder en dat snap ik. Alleen, als wij gevraagd worden als raad om een keuze te maken in maatregelen en die maatregelen, die kunt u blijkbaar niet onderbouwen, u kunt daar geen bedrag aan hangen en u kunt niet aangeven om hoeveel personen gaat dat en wat het effect daarvan is – en dat zijn echt dingen die een raad normaal hoort te weten, het staat er niet in. Dan vind ik op zijn minst dat u moet aangeven: hoe is deze lijst tot stand gekomen en wat staat er bijvoorbeeld niet op de lijst? Ik haak aan op dit onderwerp, want u zegt: de Participatieraad komt langs met een onderwerp en ik denk: ja, dat doen we, hop, en we zetten hem op de lijst. Dan wil ik weten: welke onderwerpen zijn allemaal langsgekomen en hebben de lijst niet gehaald? En waarom staan die hier niet op, aangezien u het toch niet kan kwantificeren? Het is een hele povere lijst en bij zo'n belangrijk urgent onderwerp, u zegt zelf hoe belangrijk het is, vind ik het eigenlijk niet kunnen. Ik luister naar, want ik ben niet de enige die dit zegt, zelfs binnen de coalitie zijn er mensen die het zeggen: luister er goed naar en denk na, wat gaat u voor de raad nog voorleggen aan ons? Want ik ben bang dat als het niet beter is dan dit, dat er weinig raadsleden zijn die hiermee kunnen instemmen. Dat zou jammer zijn, want wij willen het ook verder brengen. Dus dat is eventjes de boodschap.

De voorzitter: Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Ik was bijna klaar. Dat kwantificeren en hoeveelheden benoemen en niet alleen maar bij bandbreedtes, maar echt: hoeveel gaat het dan ons opleveren? Die behoefte heb ik ook. Ik hoop dat we bij de uitwerking – die hier nu nog niet op tafel ligt, maar dus echt bij u terecht gaat komen wanneer u dan echt finaal ja kunt zeggen – dat we daar meer handen en voeten aan kunnen geven. Maar bijvoorbeeld voor mijn pakket van Wmo kan ik u zeggen dat de inboeking van de winsten zullen we maar zeggen, de bezuinigingsmaatregelen, of maatregelen die zullen vernormaliseren, pas in de langere termijn effectief zullen zijn. Want pas bij de inkoop, wanneer we nieuwe contracten aangaan met de aanbieders, kunnen wij die plafonds instellen, of kunnen wij zeggen: dit gaan we een tandje minder doen, of dat gaan we een beetje minder, of daar gaan we een beetje aanhaken. Dus ja, ik heb ook die behoefte om dat helemaal precies te kwantificeren, maar ik kan het gewoon nu nog niet. En nog een laatste, er is niet een waslijst die hier stilletjes in een hoekje ligt aan maatregelen die we niet gaan doen, omdat we die u niet voorleggen. We hebben in de afgelopen periode al vaker te maken gehad met maatregelen die we moesten nemen, dus dit is niet een groslijst: nou, laten we nu deze maar doen. Echt niet. Als u andere ideeën heeft, of betere ideeën heeft die tot die versobering, of die vernormalisering, of een omweg om toch enigszins een inkomenspolitiek te doen: graag.

De voorzitter: De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Daar heb ik dus een voorstel over gedaan en daar zou ik ook graag uw reactie dan op horen. Ik heb bijvoorbeeld gezegd: je moet niet komen laten aanwaaien, al dit soort maatregelen, maar pak dat dan grondig aan. Ga dan bijvoorbeeld eens kijken naar, wat is nou het minimumvereiste wat de

Nederlandse wetgeving geeft aan Haarlem: dit moet u regelen. En breng in beeld welke koppen Haarlem erbovenop heeft gezet en maak van die koppen ook duidelijk wat dat kost en hoeveel mensen dit raakt. Dan kunnen we ook de discussie hebben over: wat kunnen we de Haarlemmers meer geven dan wat in Nederland het minimum is? In plaats van dat we gaan kijken: waar moeten we bezuinigen? Dus dat zou mijn suggestie zijn en ik zou graag horen of u bereid bent om misschien richting de raad, of misschien richting de begroting, om die inventarisatie te laten maken.

De voorzitter: Even, want ik zag in één keer een heleboel vingers oppoppen. Laten we even die paar pakken, want het gaat over hetzelfde onderwerp. De heer Sepers eerst.

De heer Sepers: Ik heb een vraag over het proces. Waarom vraagt het college nou eigenlijk als een tussenstap van de raad om hier ja tegen te zeggen? Want het college zou natuurlijk ook kunnen zeggen: ik zorg gewoon dat er bij de begroting een uitgewerkt, goed voorstel ligt – een beetje in de lijn wat de heer Van Kessel ook zegt. Deze tussenstap, ik denk dat de raad zegt: ga vooral door om het verder uit te werken en inzichtelijk te maken, maar we hoeven toch niet per se in de raad van september daar ja tegen te zeggen? Die noodzaak daarvan zie ik niet zo.

De voorzitter: De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: U vroeg om ideeën, dan hier nog één. U noemde ook de eigen rol van de gemeente in de rol van regisseur als een belangrijke schakel in dit hele proces. De budgetplafonds worden eigenlijk voornamelijk bij de aanbieders neergelegd. Heeft u wel eens overwogen om die bij die regisseur neer te leggen, dus om elk Wijkteam gewoon een deel van het budget te geven, en zegt: dit hebben we te besteden dit jaar, voor wijk X is het zoveel, voor wijk Y is het zoveel, dit is het budget dat het Wijkteam te besteden heeft. Sinds de coronacrisis kennen we het woord triage ook allemaal, die gaan gewoon bekijken wie het hardste nodig hebben en aan wie ze dat geld dan uiteindelijk, of althans, de diensten die daarachter zitten, gaan verlenen. Dat zijn uiteindelijk de mensen die het dichtste bij de problematiek zitten, die echt weten waar het over gaat. Ik bedoel, wij zijn allemaal maar goedwillende amateurs wat dat betreft. Dan leg je de verantwoordelijkheid waar de kennis ook zit.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Goed, er is dus duidelijk geen groslijst, of een aantal ideeën die dus niet de lijst hebben gehaald, om het maar even zo te zeggen. Dat accepteer ik ook. Ik begreep ook dat de wethouder al aan het afronden was met haar betoog, maar zou ze ook kunnen ingaan op de integratie van het CJG en de Sociale Wijkteams? Want dat is dus wel iets waar wij kunnen sleutelen en hopelijk, misschien dat het pas in 2022 iets oplevert, maar dat zou ook wat minder van dit soort pijnlijke maatregelen kunnen betekenen.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. Het is al eerder gezegd, ik mis ook een beetje de onderbouwing van deze maatregelen. Misschien met heel veel pijn en heel veel moeite zouden we daar nog mee kunnen leven als we echt ons best doen en in de tussentijd ook vragen mogen stellen. Alleen, als ik u hoor zeggen dat u eigenlijk geen oplossing ziet voor de minima middels die HaarlemPas om hen te ontzien, dat is voor ons tamelijk cruciaal. Dan nog sluit ik niet uit dat we hier ja tegen kunnen zeggen, maar pas als ik echt een duidelijk beeld heb van om hoeveel mensen het gaat en om hoeveel geld het gaat, waarom we dan ja zouden moeten

zeggen tegen een maatregel waar ons hart van omdraait, zeg maar. Dus ik heb echt meer onderbouwing nodig en met name om tegen die maatregelen ja te kunnen zeggen.

De voorzitter: Wethouder Meijs, een reactie hierop. Ik laat u even het woord afmaken, want we gaan niet continu allerlei vragen stellen, dus maakt u even uw woord ... En ook natuurlijk de heer Botter zo.

Wethouder Meijs: De heer Botter wil ook nog en ik heb mijn tijd al helemaal opgesoupeerd, geloof ik. God, ik ben de draad even kwijt. De Wijkteams was een van de vragen bijvoorbeeld. We zijn op dit moment bezig ... Nee, we zijn er nog niet mee begonnen, we gaan ermee beginnen en we hopen dat het eind 2020 klaar is, om een evaluatie te doen van de Sociale Wijkteams. Die komen hier ook weer aan bod en worden ook weer met u besproken. Op dit moment werken ze samen, de Sociale Wijkteams werken samen met het CJG. Maar het CJG is een hele eigen entiteit, is een eigen stichting en het Sociale Wijkteam, dat zijn mensen die zijn vanuit het twee-benen-principe of in dienst bij een aanbieder, of in dienst bij de gemeente. Dus dat is een hele andere organisatie die je niet zomaar bij elkaar kunt zetten en ook maar de vraag of je daar, als je ze al bij elkaar in één organisatie zet, of dat winst oplevert. Dus wat we nu doen is eerst evalueren hoe de werking en de opdracht van de Sociale Wijkteams is en of die evaluatie ons misschien het inzicht zou geven tot een herorganisatie met een CJG daarin. Dat is nog te vroeg, vind ik. Maar dat dat meegenomen wordt en als daar eventueel een efficiency uit te halen is, zullen we dat natuurlijk niet laten, zeker niet. Maar het zijn nu twee totaal verschillende organisaties. '...'.

De voorzitter: '...'.

Wethouder Meijs: De vraag van de wijkbudgetten. Ik denk dat we dat ook al kennen nu bij de Nieuwe Democratie, volgens mij willen we daar ook al naar wijkbudgetten gaan werken. Maar goed, dat is geen vergelijking. Wat we nu doen is in ieder geval wel wijkprofielen maken, we zijn bezig met het in kaart brengen: waar zitten binnen bepaalde wijken in Haarlem de meeste zorg? We hebben een monitor van aanbieders van de zorg en de combinatie van wonen, maar we proberen daar beter zicht en grip op te hebben. Maar we zijn ook wel beperkt in onze data en het kunnen analyseren daarvan. Daar hebben we hier in de commissie ook al eerder met elkaar over gesproken. Daar zijn we ook mee bezig om daar veel meer input voor te vragen en ook meer analyse op te kunnen doen. Dat zal uiteindelijk ook wel weer meer opleveren, maar ik neem uw suggestie zeker ter harte, want het is een creatieve die u daar noemt, maar ik heb daar niet zo nu een direct pasklaar antwoord op dat daar de sleutel voor de ongebreidelde groeiende urgentie waar we nu mee zitten tegenaan lopen.

De voorzitter: Ja? Dank u wel. De heer Ijsbrandy.

De heer Ijsbrandy: Ik begin een parallel met de gewone zorg, daar is natuurlijk ook heel bewust gekozen om de verzekeraars in dit geval die centrale rol te geven van kostenbeheerser. Als je die rol niet benoemt en ook niet belegt, dan gebeurt het dus ook niet.

De voorzitter: En de heer Smit? Het laatste.

De heer Smit: Dank u, voorzitter. Ik heb nog een vraag specifiek openstaan voor de wethouder. Ik vroeg: in hoeverre zijn de kosten van de boven formatieve personeelslasten van de Wmo-uitvoering – volgens mij twaalf fte – meegenomen in de komende jaren? Want er zou een eind aan komen. Zitten die nu in de cijfers, of is inderdaad, wordt die formatie afgebouwd door verbeterde IT-procesondersteuning?

Wethouder Meijs: Daar kom ik even nog op terug, maar volgens mij zaten ze nu in mijn budget, gewoon in het hele formatieve deel. Hoe dat voor het komende jaar is, dat kan ik nu even niet zo opnoemen, daar kom ik even op terug. Maar we hebben afgesproken met elkaar dat ik die af zou bouwen, dus ik ga ervan uit dat die nu ook niet meer zijn meegenomen. We hebben natuurlijk knoeperdhard gewerkt de laatste jaren om wachtlijsten weg te werken, dus die zijn zo goed als verdampt op dat gebied. Maar goed, daar is misschien ook wel een deel van de oorzaak nu in de kosten te zien.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de wethouder, ik dank u als u dat verder even uitzoekt. Ik ben bang dat één ding nog niet aangepast is, dat is de verbeterde IT-procesondersteuning. Dat maakt als het gaat om de kosten van het geheel van jeugdzorg en Wmo ligt ook een gedeelte van de prestatie aan de kant van de gemeente om heel efficiënt en heel effectief te werken. Wellicht zijn daar ook nog stappen te maken.

De voorzitter: Dank u wel, waarvan akte. Ik wil nu snel doorgaan naar de heer Botter.

De heer ...: '...'.

De voorzitter: Ja, maar ik wil eerst even de heer Botter, want ik ga dus toch wel een tweede termijn doen zo meteen, anders komen we er niet doorheen. De heer Botter, eventjes uw termijn.

Wethouder Botter: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Weet u, ik vind het eigenlijk een hele bizarre discussie die we met elkaar voeren, namelijk over de vraag: is er nou eigenlijk wel of niet genoeg geld en moeten we er niet voor zorgen dat alle extra vraag die er komt, dat dat ook allemaal gehonoreerd kan worden? Ik wil toch graag even in herinnering roepen waarom de decentralisaties zijn gestart. Dat was namelijk om te zorgen dat er genormaliseerd werd, dat we meer gingen kijken naar de verscheidenheid die er bij kinderen was en dat niet ieder kind Ritalin nodig had, of een opname, en dat we met elkaar bezig waren om te kijken of we een systeem met elkaar zouden kunnen opbouwen waarbij de scouting, of andere organisaties meer zouden gaan kunnen gaan doen voor de jeugd. Successievelijk hebben we daarop bezuinigd, want een deel van de basis en een deel van de basisinfrastructuur voor jeugd hebben we niet meer. Nu zitten we aan de andere kant, worden we geconfronteerd met een steeds toenemende vraag vanuit de jeugdzorg, waar inderdaad een aantal hele perverse prikkels in zitten. Ik heb gesproken met een van de directeurs van het, in het kader van de brieven en de belronde, als het gaat over dyslexie. Dan blijkt dus dat dyslexie wordt ingezet als een veredelde vorm van huiswerkbegeleiding, want kinderen worden even uit de klas gehaald, dat is handig, dat is handig ook voor de begeleiding, en vervolgens krijgen de kinderen een indicatie die ze de rest van hun leven bij zich kunnen dragen en wat allerlei voordelen heeft, namelijk ze mogen langer doen over hun examen, ze hebben allerlei andere voordelen. Daar gaat acht ton in om. Ik zeg niet dat al die acht ton over de balk wordt gesmeten, maar het is wel even een idee om over na te denken dat daar geld naartoe gaat en dat in zulke omvang. Misschien is het ook goed om te realiseren dat we een aantal taken erbij hebben gekregen en soms kregen we er wel geld bij van het Rijk en soms niet, maar het CJG had toen we begonnen zoiets van 2,5-3 miljoen. Daar gaat nu bijna 6,5-7 miljoen naartoe. Voor een deel heeft dat te maken omdat dat ook de basis is waar vanuit de POH-jeugd wordt gefinancierd. Dat is de praktijkondersteuning Jeugd die de huisarts helpt om te zorgen dat er betere indicatie wordt gedaan en niet alleen maar naar dure jeugdzorg en jeugdhulpbehoeften worden door gewezen, maar dat in het kader van een paar gesprekken de POH'er dat zelf kan doen. Dat heeft een bezuiniging opgeleverd, van de afgelopen twee jaar hebben we becijferd, van ruim 2,5 miljoen euro. Die zie je niet terug, maar als we dat niet hadden gedaan en dat geld hebben we toen aan u gevraagd in het kader van de versnellers, dat levert dus echt heel erg veel op. Ik heb geen behoefte om hier

een wig te drijven tussen mevrouw Meijs en mij, maar het is wel zo dat er bijvoorbeeld bij Jeugd op dit moment veel meer urgentie is om te zorgen dat we een aantal dingen gaan doen dan dat we dat bijvoorbeeld kunnen permitteren om dat pas bij de veranderingen te doen als het gaat over de aanbesteding. Ik zit echt heel erg omhoog als u straks niet in de gelegenheid bent, of bereid bent om die maatregelen Jeugd voor 2020 bij de komende raadsvergadering goed te keuren. Ik kan u met bedragen laten zien, tot 10.000 euro nauwkeurig, wat wij op bepaalde onderdelen hebben ingeboekt. Ik heb elke week met een taskforce besprekingen hoe we dat regelen, we zijn bezig om te zorgen dat we een hele nadrukkelijke, dat we echt grip hebben op de data. We hebben stoplichtensysteem waar het CJG mee kan werken om te zien in hoeverre een aanbieder nog wel of geen plek heeft binnen het budgetplafond.

De voorzitter: De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Mijnheer de wethouder, u zegt: ik kan u tot op bedragen van 10.000 euro laten zien. Het lijkt me eigenlijk een automatisme dat u dan begint met het informeren van de commissie met die bedragen en die hadden er vandaag dan bij moeten zitten. Dus ik hoop dat wij ze snel van u krijgen.

Wethouder Botter: Het vervelende is van dezelfde commissie – en raadslid eigen, en dat is ook de taak van een raadslid om een wethouder goed scherp te houden – maar als ik een bedrag ga noemen, dan word ik daar heel erg aan gehouden. Als ik het dan niet red, dan krijg je een situatie dat dat niet helemaal dan conform hetgeen is wat er was beloofd, of het nou naar boven of naar beneden is.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Voorzitter, ik denk dat de wethouder hier een beeld schetst waar hij misschien bang voor is, maar als hij een keurige afspraak maakt met de commissie – in ieder geval met mij kan dat – dan ben ik liever geïnformeerd zonder dat ik met het mes ga zwaaien. Maar nu ben ik niet geïnformeerd en dat vind ik gewoon vervelender.

Wethouder Botter: Maar ik heb u goed verstaan. Voor de raadsvergadering, en misschien moet ik ook wel het zo doen en met mevrouw Meijs afspreken dat we Jeugd en Wmo splitsen en opknippen met elkaar. Ik kan in ieder geval zorgen dat u wat betreft Jeugd gewoon een beeld krijgt van wat wij van plan zijn om te bezuinigen, hoe en welke maatregelen, en hoe dat is ook met harde euro's erachter. Het kan dus zijn dat dat in de loop der tijd verandert, want de eerste verandering die is er al, dat is namelijk het feit dat we gedacht hadden die 1,6 miljoen te kunnen bezuinigen en daar het grootste gedeelte door middel van budgetplafonds. Maar dat gaat niet op, we komen hooguit aan 5,5-6 ton in het kader van de budgetplafonds, omdat we bijvoorbeeld een organisatie als Kenter nu niet hebben mee laten lopen in deze eerste tranche van budgetplafonds, omdat we bezig zijn met een herstelprogramma van Kenter. Dan is het natuurlijk heel erg raar als je aan de ene kant een bedrag geeft om te zorgen dat ze niet omvallen en dan ze aan de andere kant gaat belasten met budgetplafonds. Maar we gaan wel degelijk voor 2021 – en dat komt dan in die maatregelen wel weer voorbij – met Kenter afspreken dat zij niet boven de productie uitkomen van 2019. Want als je met iedereen afspraken maakt van budgetplafonds, behalve met Kenter, dan weet je precies dat volgend jaar Kenter misschien 2 of 3 miljoen extra gaat declareren, omdat zij de enige veilige haven zijn geweest waar iedereen terecht kon.

De voorzitter: De heer IJsbrandy heeft even een vraag.

De heer IJbrandy: Het is op zich ergens zit daar een zekere logica achter, het is alleen jammer dat Kenter natuurlijk op al zijn verrichtingen verlies maakt. Dus als je die meer volume en meer productie laat draaien, dan maak je ook alleen het verlies maar groter.

Wethouder Botter: Daar gaan we zo meteen over praten, want die redenatie klopt niet. Dan is het misschien ook goed om nog even een doorkijkje te geven. We hebben afgelopen dinsdag –was het, hè – een eerste collegebespreking gehad over de begroting. We hebben een doorkijkje gehad van de begroting en als wij met Jeugd en Wmo niks doen, komen we gewoon volgend jaar en verder 11 miljoen tekort op het terrein van Wmo en Jeugd. Dus als wij geen besparingen vinden om in ieder geval – en nou maak ik zelf de fout door te zeggen besparingen – maar door de groei niet te laten toenemen, dan zitten we niet te praten over een lijstje maatregelen hier binnen het kader van Jeugd of Wmo. Nee, dan zullen we het moeten hebben of er wel of niet een zwembad openblijft of niet, of er een bibliotheek opengaat of niet, of er andere dingen wel of niet gebeuren.

De voorzitter: De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ik had een suggestie gedaan over inzichtelijk maken waar het wettelijk minimum eigenlijk ligt voor het aanbieden van zorg. Behoort dat tot de mogelijkheden om dat inzichtelijk te maken op korte termijn? En om te kijken: wat zijn nou die extra kosten die wij maken voor al het extra wat Haarlem doet boven op wat er eigenlijk al wettelijk verplicht is? Ook om een beeld te geven van wat de situatie als we echt zouden teruggaan naar het wettelijk minimum, gewoon om ... Ik zeg niet dat we daarheen moeten, maar ik zeg wel dat we voor ons beeld ook dan weten hoe groot de opgave is en waar de oplossingen kunnen liggen, dat we ook onze handelingsruimte kennen.

Wethouder Botter: Ook daarover zal ik u nog voor de raadsvergadering nog wat informatie geven, en anders wordt dat bij de begrotingsbehandeling. Wij zijn als gemeente – en het is net ook al gezegd – gehouden aan het leveren van zorg. Die zorg wordt geleverd aan de hand van de contracten die we hebben. Binnen de periode van de contracten kun je verder betrekkelijk weinig en we hebben in dat contract een haakje opgenomen om met budgetplafonds te werken. Maar de diensten die verleend worden, ik heb een enorme heisa gehad onlangs rondom paardentherapie in Spanje. Ik vind, als je met zulke enorme tekorten wordt geconfronteerd, dat je dat niet zou moeten willen doen. Maar als je dat eenmaal in het verleden hebt toegestaan, dan is het best mogelijk dat iemand bij de rechter te horen krijgt: ja, ook al is het 75.000 euro, dat moet gewoon gebeuren. Je moet dus zorgen op het moment bij een komende aanbesteding dat je regelt dat je inderdaad adequate zorg levert met een beperkt aantal aanbieders. Kijk, dat is ook natuurlijk iets geweest, een deel van u heeft daarbij gezeten, voor een ander deel waren dat andere mensen. Maar de raad heeft erop gehamerd hoe ontzettend belangrijk keuzevrijheid is, keuzevrijheid in het kiezen van de aanbieder. Op het moment dat je bij de aanbieder zoveel mogelijk aanbieders hebt in je contract, in je afspraken set, maakte dat elke aanbieder natuurlijk ook op een of andere manier wil hebben dat het contract wordt ingevuld, dat daar een bepaalde body in gehaald wordt. We zijn dus nu ook inderdaad met het CJG, die voor ons de toegang doet, in gesprek: CJG, jullie zullen toch veel meer moeten gaan kijken, niet het alleen maar aan de aanbieder overlaten of het nodig is dat de zorg wordt verleend en welke zorg, maar ook als het gaat over de verlenging. Want dat is het idiote, eigenlijk geeft het CBS aan: het aantal jongeren dat jeugdzorg krijgt is verminderd.

De voorzitter: Ik wil heel even onderbreken, want de heer Smit zit al een hele tijd met zijn arm omhoog, dus ik wil hem nu even de gelegenheid geven om een interruptie in te dienen. Gaat uw gang.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Mijnheer de wethouder, als u zegt, u zegt: als we zo doorgaan zitten we volgend jaar op de min 11 miljoen en als we niet bezuinigen, dan moeten we het gaan afwegen ten opzichte van bijvoorbeeld een zwembad. OPHaarlem heeft net gezegd: elke efficiencyverbetering, elke procesverbetering is sowieso iets dat je moet oppakken nu. Maar ik vind het persoonlijk de rol van OPHaarlem – en iedereen mag daar anders over denken – om als vervolgens er echt bezuinigd moet worden op de kwaliteit van de zorg en de omvang van de zorg, dat dan OPHaarlem de ruimte krijgt om af te wegen of dat wel of niet gebeurt, en of er wel of niet een zwembad openblijft. Maar als u zegt: ik ga alvast regelen dat het zwembad openblijft, dus ik bezuinig ook effectief op de zorg en ik ga verder dan procesverbetering en efficiëncyslagen. Dan vind ik dat een automatisme dat OPHaarlem niet inkleurt. Ik denk dat u ...

De voorzitter: Nee, de heer Smit, even wat korter. Het is een interruptie, anders ... Er komt nog een tweede termijn, dus heel kort.

De heer Smit: Ik wil de wethouder daarop wijzen dat het automatisme niet door hem moet worden ingevuld, maar door de raad moet worden ingevuld met de vraag: een zwembad of minder zorg?

Wethouder Botter: Kijk, maar wat ik gewoon jammer vind is dat u tegen mij zegt: het automatisme. Maar het andere automatisme is dat ik coûte que coûte wil bezuinigen, of dat ik het nodig vind om te bezuinigen. Laat ik u één ding vertellen: ik heb met iedereen ruzie. Ik heb met uw ruzie, omdat u vindt dat de situatie zo moet blijven zoals die is en dat iedereen zorg moet krijgen die hij nodig heeft en dat er het liefst geld bij komt. Ik heb ruzie binnen het college, omdat ik enorm mijn budget overschrijd. Ik heb ruzie met de aanbieders, omdat ik met ze in gesprek ga: altijd was alles mogelijk en nu zeggen we het is ineens niet meer mogelijk en u moet zelf ook op de kosten gaan letten. En ik heb ruzie met de bewoners van Haarlem, omdat ze het gevoel hebben: die Botter is een beetje bezig om met de botte bijl de voorzieningen af te breken. Dus ik doe het in dit dossier nooit goed, dat realiseer ik me heel, heel erg goed. Alleen, ...

De voorzitter: Ik wil ... Mijnheer Smit, we lopen ontzettend uit en ook de commissie Ontwikkeling zit te wachten op de andere wethouder. Hou het heel kort.

De heer Smit: Mijnheer de wethouder, u heeft helemaal geen ruzie met mij. Alleen, ik vraag u om een onderscheid te maken – en dat geldt voor de andere wethouder ook – tussen wat efficiëncyslagen zijn, wat procesverbeteringen zijn en wat eventueel ook nog ...

De voorzitter: Uw boodschap is duidelijk, de heer Smit. Het is overgekomen.

Wethouder Meijs: Mag ik een kleine invulling geven?

De voorzitter: Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Mag ik een kleine aanvulling, want ik sta te popelen om die procesoptimaliseringen hebben we al het hele jaar gehad. Er komt eind van deze maand, zo niet volgende maand een rapportage over die procesoptimalisering die we bij Wmo hebben gedaan. Ik heb u dat al een paar keer gezegd, dat gaat komen. Verwacht niet dat daar 11 miljoen winst te halen valt. Ik bedoel, we spreken nu over grote eenheden, maar dat daar iets te halen valt: ja. Die procesoptimalisering zijn we ook niet voor niets begonnen. Die stroomlijning van die processen, dat is precies waar mijnheer Botter ook over spreekt. Ja, daar zijn we natuurlijk ook al vanaf dag één mee bezig, maar het zijn allemaal onderdelen van het geheel.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ik hoorde de wethouder net zeggen dat wij als de vorige raad er enorm op heeft gedrukt om de keuzevrijheid voor de bewoners zo groot mogelijk te maken. Dat klopt, maar dat was bij Wmo volgens mij. Ik kan me niet herinneren ... Ja, maar u was er toen nog niet en ik was er toen wel. Nou ja, maar serieus, ik kan me herinneren dat wij, wij hebben gedonder gehad over de huishoudelijke ondersteuning. Daar wilden we heel veel aanbieders, want er zaten er een paar tussen die we niet echt vertrouwden. Ik kan me die discussie bij Jeugd niet herinneren. De discussie die ik me wel kan herinneren, dat wij gezegd hebben: wat er ook gebeurt, kwalitatief moeten er genoeg partijen zijn die dit aankunnen. Dat hebben we wel gezegd, maar die hele discussie over enorme vrijheid van keuze binnen jeugdzorg ... Of het is mij ontgaan, mijnheer Smit zat er toen ook niet, niet in mijn commissie.

De heer Smit: Er moet keuzevrijheid zijn, niet een massa-aanbod ...

Mevrouw Klazes: Nee, precies. Dat wou ik even meegeven. Dus u was net een beetje verdrietig, omdat we allemaal zo boos waren, maar misschien maak ik u nu een beetje blij.

De voorzitter: De heer Botter.

Wethouder Botter: U maakt me hartstikke blij, want dit is de insteek ook die we gaan doen bij de komende aanbesteding. We willen echt terug naar het aantal aanbieders. We doen nu in de regio zaken met meer dan 180-185 aanbieders en dat is gewoon niet handelbaar meer. Dat is gewoon niet te handelen. En dan nog is het zelfs zo dat soms kinderen niet bij de aanbieders terecht kunnen waar we een contract mee hebben, maar dan moeten ze evengoed nog ergens in het land naartoe. Dus ook dat moeten we nog veel slimmer regelen. Mijnheer Ijsbrandy had een aantal opmerkingen in de trant van meer innovatie, beter gaan kijken naar de ICT. Dat is mij uit het hart gegrepen, dat is ook echt iets wat we moeten gaan doen, waar we echt mee aan de slag moeten. Ik vind, ook als het gaat over het maken van intakes en indicaties, men moet gewoon gebruik maken van elkaars intakes en indicaties. Ik vind het echt van de zotte dat iedereen vier uur met een cliënt weer gaat praten en dan moet een cliënt weer het hele verhaal opnieuw. Als je dat in een soort cliëntdossier hebt, als je dat met ICT doet, wat goed is afgeschermd, dat moet allemaal privacy natuurlijk goed geregeld zijn. Maar op het moment dat iemand verschijnt – ook voor mensen met trauma's is het niet leuk om keer op keer je verhaal op die manier te moeten vertellen – dan is het gewoon heel erg goed om dat te laten zien. Een wachtlijst, ik ben niet coûte que coûte tegen wachtlijsten. Waarom niet? Omdat soms wachtlijsten een respijttermijn hebben, waardoor in sommige gevallen men toch gaat zoeken naar alternatieven en waarin het soms ook over gaat, de problematiek waarvoor men komt. Als het gaat over zaken wat we moeten doen rondom: is het nou jeugdzorg, jeugdhulp, of is het iets wat in huiselijke kring moet worden opgelost, bijvoorbeeld bij vechtscheidingen. Ik vind het eigenlijk niet te verkopen dat mensen die op een normale manier scheiden, of met ruzie scheiden en een advocaat inhuren en dat verder zelf betalen, en dat daar geen enkele eigen bijdrage is of niks geregeld is op het moment wanneer je soms vijf jaar lang – want soms duren die trajecten vanuit de begeleiding die zijn vijf jaar, mind you. Dan is er soms helemaal geen jeugdhulpvraag meer en toch wordt er maar gecounseld en gezorgd en ondersteund en dergelijke. Ik vind, dat is geen jeugdzorg, dat moet daar niet uit worden betaald. Dan is het nog goed om aan te geven dat bijvoorbeeld ook een organisatie als Veilig Thuis. Veilig Thuis hebben we ook natuurlijk een aantal extra taken gegeven en ik weet niet, ik had het net over het CJG, die zijn van ongeveer 2,5-3 miljoen naar 6,5 miljoen gegaan. Bij het CJG is dat in dezelfde orde van grootte. Dus ook al zie je binnen die budgetten die organisaties nu niet staan waar we maatregelen nemen, ook daar gaan we natuurlijk maatregelen nemen, want daar ontkomen we niet aan dat daar ook maatregelen moeten worden genomen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Ik ben heel blij dat de wethouder bijvoorbeeld dat voorbeeld aanhaalt van die vechtscheiding, waar dan wordt gekeken: is dat nu eigenlijk wel of geen zorg die hier wordt verleend? Ik had daar ook een vraag over gesteld, dat ik begreep dat richting de inkoopstrategie voor Jeugd onder andere het college gaat onderzoeken wat aan ouders of niet moet worden betaald, wat kwalificeert als zorg en wat niet? Nu snap ik dat je de effectuering daarvan pas kunt doen op het moment dat je nieuwe contracten gaat onderhandelen, dat snap ik, maar ik vroeg me af: kan dat ook niet voor een deel, in ieder geval de afweging daarin, naar voren gehaald worden? Dat we nu al gaan kijken, dat we die discussie gaan voeren? Want dat is eigenlijk de discussie die we nu willen voeren.

Wethouder Botter: Dat kan, maar tegelijkertijd gebiedt mij gewoon ook de eerlijkheid te zeggen dat u weet dat de huisarts voor een groot deel toewijst, maar ook de gecertificeerde instellingen, de GI's, de jeugd- en gezinsbeschermers bijvoorbeeld. Die mogen toewijzen en die wijzen heel vaak naar dit soort organisaties toe die daarin een bemiddelende rol spelen. Als de GI's iets toewijzen, moeten we dat volgen, dat kunnen we niet weigeren. Dus ook met de GI's moet er een bewustzijn komen, want heel veel mensen hebben geeneens een idee wat trajecten kosten, dat is mij ook wel duidelijk geworden in de afgelopen periode. Het positieve met de gesprekken die gevoerd zijn met de tien grootste aanbieders, daaruit is gewoon naar voren gekomen dat men van harte mee wil denken. Ook een perverse prikkel vind ik: als je kind iets heeft en die gaat naar de opvang, dan hoeft je geen ouderbijdrage te betalen. Gaat je kind gewoon naar de reguliere opvang, dan betaal je meteen de volle mep. Dus daar zit ook iets in en dat heeft dan niets ... Dat vind ik ook bij de inkomenspolitiek, waar het mij om gaat is dat ik een robuust stelsel zou willen hebben waarbij de echt kwetsbare mensen op een goede manier worden geholpen, het liefst natuurlijk zonder wachtlijsten, en dat we daar ook alle aandacht voor hebben. Maar dat we de wat meer – dat klinkt heel flauw, maar ik weet nu niet even een ander woord ervoor – de wat meer exotische, of de wat meer met franje omgeven activiteiten, dat we dat niet meer doen. Dan kunnen we ook gewoon die combinatie maken met zo'n pas, zo'n HaarlemPas, omdat je dan ook kunt verantwoorden dat je het voor die groep ook iets goedkoper doet. Volgens mij moet dat mogelijk zijn, want dat kan. Bijvoorbeeld, we hebben een zorgverzekering voor mensen die een HaarlemPas ...

De voorzitter: Mijnheer Botter, u heeft een interruptie van mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Dat gaat eigenlijk precies hierover. Ik heb net de vraag gesteld aan wethouder Meijs: ziet u een mogelijkheid om, misschien in de vorm van compensatiemaatregelen, tegemoet te komen aan de nood van de minima op het moment dat deze maatregelen worden ingevoerd? Mevrouw Meijs zag op dat moment niet echt onmiddellijk mogelijkheden, omdat het vrij snel inkomenspolitiek is. Ik stel u dezelfde vraag, want u stelt nu voor eigenlijk, hoor ik een beetje: knip het in tweeën, we gaan Jeugd wel goedkeuren, Wmo kan nog wel even wachten als wij dat zouden willen. Maar dan wil ik wel graag ook de zekerheid hebben van u dat u wel mogelijkheden ziet om de minima op het gebied van Jeugd, met die maatregel die u net zei bijvoorbeeld van die peuterspeelzaal en de kinderopvang, dat u daar mogelijkheden ziet om de minima te compenseren.

De voorzitter: Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ik zie ze wel, maar of het realistisch is en mag, is vers twee. Ik weet niet of ik dat binnen veertien dagen heb uitgezocht, maar ik sta daar natuurlijk wel heel erg voor open. Maar laten we ook heel eerlijk zijn, als je naar de hele cliëntenpopulatie kijkt van de jeugdzorg, dan is die nog weinig gekleurd. Daar is ook nog een enorme slag te slaan als het gaat over kwetsbaarheid in groepen die een niet-westerse achtergrond hebben. Dus we zijn nog zo in ontwikkeling en we komen van heel ver. Dat is echt waar. Ik denk

dat we in het verleden dingen betaald hebben waarvan we nu zouden zeggen: dat is niet verstandig geweest. We hebben nu ook veel meer grip op de jeugdzorg als het gaat over het declaratiesysteem en QlikView en alles en nog wat. Daar zit een veel duidelijker beeld van dat we inzicht hebben van hoe de partijen ook declareren. Dat gaat echt veel en veel beter dan in het begin, maar de eerste tweeënhalf jaar was dat drama, het was echt gewoon drama.

De voorzitter: Wethouder Botter, bent u een beetje aan het eind van het betoog? Want het college heeft eigenlijk al een hele tijd geen spreektijd meer. Ik sta natuurlijk altijd wat toe dat we iets ruimer gaan praten, maar ik heb eerst even een mededeling. Er wordt dringend gewacht op wethouder Meijs bij Ontwikkeling, ze zitten daar nu al een half uur te wachten. In het kader van de efficiency zou ik willen voorstellen om eerst even te kijken in een soort tweede termijn of er nog vragen zijn voor wethouder Meijs, zodat we daar haar zo meteen snel kunnen excuseren om naar Ontwikkeling te gaan en voor de rest door de heer Botter laten afhandelen. Kan ik daar uw instemming mee krijgen? Zullen we nu even snel een tweede termijn, even snel voor de vragen voor wethouder Meijs?

Mevrouw Eckhard: Hoe zit het met de insprekers die komen voor wethouder Meijs?

De voorzitter: Er komen insprekers gewoon voor onderwerpen niet op de agenda, dus voor de commissie. Ik wil de tweede termijn, mevrouw Çimen, gaat u beginnen. Voor mevrouw Meijs, even snel.

Mevrouw Çimen: Ja, klopt, voor mevrouw Meijs. Ik heb er in mijn eerste termijn ook al om gevraagd, om dus die integratie van het CJG en de Sociaal Wijkteams. Ik hoorde daar een wat afhoudend antwoord eigenlijk, maar is mevrouw Meijs het eens met het advies van de Participatieraad dat het eigenlijk randvoorwaardelijk is voor het realiseren van één gezin, één plan, één regisseur?

De voorzitter: Dank u wel. Wie nog meer voor wethouder Meijs? De heer Sepers?

De heer Sepers: Ja, twee vraagjes. Ik heb al eerder gezegd: waarom is voor het veld van mevrouw Meijs die tussenstap nodig dat we in de raad van september ja zeggen tegen iets waarvan we niet precies weten wat het is, en waarom werkt u dat niet gewoon uit met het oog op de begroting en dan hebben we de discussie dan? En twee was mijn vraag: heeft u in het college al gesproken over, of bent u bereid dat aanhangig te maken, de vraag of Haarlem er verstandig aan doet in deze speciale omstandigheden om te streven naar een meerjarig sluitende begroting?

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ik wilde graag checken ... O wacht, ik zit al door mijn tijd heen. Ja, ik wilde graag checken wat we van de wethouder mogen verwachten bij de komende raad en richting de begroting met betrekking tot een analyse van het wettelijk minimumvereiste bij onder andere Wmo, maar in ieder geval bij de zorg. En, even kijken, hoor. In ieder geval, en dus of we ditzelfde lijstje van maatregelen kunnen krijgen, maar dan dus onderbouwd met bedragen en met welk effect het heeft voor de Haarlemmers, of we dat nu gaan krijgen of niet. Want ik heb het nog niet gehoord, de toezegging.

De voorzitter: Dank u wel. Nog iemand? De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ik ben na de goede antwoorden die we van de wethouders gekregen hebben niet zo geïnteresseerd meer in de details achter het lijstje. Ik hoor namelijk veel radicalere ideeën langskomen die

veel meer in de richting van een oplossing gaan. Het lijstje is met alle respect toch een veredelde kaasschaaf waarmee we denk ik niet het structurele probleem gaan oplossen. Dus ik zou de wethouders graag willen oproepen om moediger te zijn en radicale ideeën niet te schuwen, omdat we daar meer mee opschieten dan met lijstjes en details.

De voorzitter: Dank u wel. Nog iemand? De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Als we het dan toch over radicale ideeën hebben: heeft u ook overwogen om het Chinese één kind-beleid te gaan invoeren?

De heer ...: '...'.
[Yellow square]

De voorzitter: De heer Van Reenen, Jouw Haarlem. De heer Van Reenen.

De heer Van Reenen: Dank u wel, voorzitter. Als dit ...

De voorzitter: Even stil, jongens. Hallo? De heer Van Reenen heeft het woord.

De heer Van Reenen: Dank u wel, voorzitter. Als dit mijn tweede termijn mag zijn. Ik heb goed geluisterd naar de betogen van beide wethouders, maar ik hoor een onmachtig college. U wilt alles in de hand houden, maar u hebt dat helemaal niet in de hand en u geeft zelf ook aan dat u het niet in de hand heeft. U zegt dat de houdbaarheid van eerder gestelde raadsaders er niet meer is? U zegt dat bezuinigingen niet zo'n probleem zijn, omdat ze pas op lange termijn effect hebben? U wilt graag afwijken van maatwerk? Sorry hoor, maar dat zijn voor Jouw Haarlem volstrekt onaanvaardbare stellingnames. Wij verwijzen opnieuw ... Kijk, dat u zegt: ik kan er niks aan doen, want het is landelijk beleid en ik moet me daarnaar voegen. Dat zou leuk zijn als het waar was, maar het is niet waar, want dat merken we aan wat er in Zoetermeer gebeurt nu. Er zijn raden die dit niet pikken. Dus wij roepen zowel – wij, Jouw Haarlem – deze raad als dit college op om dapperder te zijn en als we slagen moeten maken, dan vinden wij dat dat nu een slag op tafel moet zijn. Niet hier, maar in Den Haag. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Dank u, voorzitter. Voor ons is – de wethouder moet natuurlijk snel weg – maar voor is de kruisjeslijst niet de start. Voor ons zijn de probleemstellingen de start, de goede ideeën die we aandragen kunnen helpen, maar die zijn niet ineens de oplossing, laten we reëel zijn. Met de constatering van de woorden die wethouder Jur Botter had voor mijnheer IJsbrandy voor de procesverbeteringen, dat roep ik ook al twee jaar en er gebeurt hier in huis volgens mij veel te weinig. Ga aan de gang, vraag niet aan ons in september of wij ja tegen een kruisjeslijst zeggen, maar ga aan de gang en kom met voorstellen die je inderdaad in segmenten indeelt. Efficiency, proces en eventueel – mijnheer de wethouder, ik noem het nooit wachtlijst, maar ik noem het planningslijst – een planningslijst moet soms kunnen. Als je uiteindelijk in stap vier ergens zorg minder aanbiedt, leg dat dan ook expliciet aan ons voor, dan kunnen we expliciet ja of nee zeggen. Maar deze hele busset in de kruisjeslijst in september gaan zeggen: ja, goed, ga maar door. U hoort het niet van OPHaarlem, met alle goede bedoelingen die wij wel willen ondersteunen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Is er nog iemand? Nee? Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Het laatste was volgens mij niet alleen voor mij, maar voor ons beiden, dus ik ...

De heer ...: '...':

Wethouder Meijs: Ja, dat is een beetje de ingewikkeldheid die er nu voorgesteld wordt door een knip aan te gaan brengen. We hebben het hier te maken over een heel sociaal domein en wethouder Botter en ik hebben al vaker tegen elkaar gezegd: het is niet het probleem van een kind, het is het probleem van een gezin, of het is het probleem van een wijk, of het is een probleem van een straat. Dat is jammer als we daar onderscheid in zouden gaan brengen, denk ik. Juist een integrale aanpak zou ik voorstaan. Mevrouw van D66, Meryem – Çimen, sorry – terughoudendheid. Nee, ik wil met alle liefde kijken of dat efficiency oplevert, maar dan wel onderbouwd en op feiten, en niet nu omdat ik vermoed dat daar wel of niet winst inzigt. Dat moet je goed bekijken en zorgvuldig bekijken. Ik wil dat zeker onderzoeken, zeker. Alles wat bijdraagt. Als u het gevoel heeft: het is nog te weinig, te dun. Ik ben met liefde bereid om het een en het ander nog nader toe te lichten, maar geef ons in ieder geval eind september in de raad, of wanneer de raad ook is, de go om dingen uit te gaan voeren. Want als we dan nog weer uit gaan stellen en nog weer moeten gaan toelichten, het schuift alleen maar meer en meer op. Dus met klem wil ik u verzoeken om dat niet te doen.

De heer ...: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de wethouder, ik snap uw goede bedoeling, maar u loopt om het dilemma heen. Ik ben raadslid en straks moet ik tegen mijn achterban uitleggen dat ik ja heb gezegd tegen een kruisjeslijst, waar nog niets in uitgewerkt is, maar ik heb ja gezegd. Dat hoeft ook helemaal niet, u moet het mij niet willen vragen, u moet aan de gang gaan. Op het moment dat u een goed verhaal hebt liggen in november en dat verhaal klopt, dan krijgt u hopelijk heel veel steun en wie weet voor een heleboel dingen van OPHaarlem. Maar tot die tijd wacht ik met elke steunbetuiging aan u, want deze vage kruisjeslijst kan ik politiek niet verantwoorden.

De voorzitter: De heer Sepers.

De heer Sepers: Eigenlijk in het verlengde van de heer Smit. Waarom die tussentijdse go? U kunt toch gewoon als college zeggen: ik ga nu verder uitwerken en in het kader van de begroting geef ik u een flitsend overzicht van de voorstellen.

Wethouder Botter: Volgens mij heb ik dat proberen uit te leggen dat daar een verschil qua tijd in zit. Ik wil nog een aantal maatregelen in 2020 verder realiseren. Waarom we bij u komen is omdat wij bij de kaderbrief niet uw goedkeuring hebben gekregen voor het lijstje om dat verder uit te gaan werken en aan te pakken. En ik wil ook niet het risico lopen dat ik zo meteen in december, of in november bij de begrotingsbehandeling een situatie hebt waarbij gezegd wordt: als ik geweten had dat dat de uitkomst was geweest, dan had ik dat niet willen doen, draai het maar terug. Maar een aantal dingen kan je niet terugdraaien.

De voorzitter: De heer Sepers.

De heer Sepers: Daar wil ik wel ... Kijk, ik heb begrip voor het feit dat voor de aanvullende maatregelen 2020 de wethouder daar in de septembervergadering van de raad een ja op zou willen horen. Ik heb begrepen dat u dat ook prima uitgewerkt aan ons kan voorleggen, dus doe dat dan. Daarvan vind ik dat de raad dan ... Maar voor de rest kunnen we toch bij de begroting een beslissing nemen?

De voorzitter: U bent ook bijna door uw tijd heen, mijnheer Sepers. Mevrouw Meijs, wilt u nog verder?

De heer ...: Ja, mijnheer Sepers.

De voorzitter: Mevrouw Meijs?

Wethouder Meijs: Ja. Elke beslissing die er dan genomen mag worden zou alleen maar prettig zijn, maar zet er dan nu niet een hold op. Dat is wat ik gevraagd heb en dat hebben we ook al in juni gevraagd. Dus als u daarmee voort kunt, dan gaan wij in november weer terugkomen.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ik ben toch een beetje in de war, want dan gaat u in november bij ons terugkomen en dan krijgen we het scenario wat de heer Botter net heeft geschetst: dit zijn de maatregelen, toen heeft u eigenlijk een soort van ja gezegd, maar misschien niet ...

Wethouder Botter: ...

Mevrouw Klazes: 2020, oké, dan heb ik het nu even over de andere. Dus het kan maar zo zijn dat als ik u tegemoet wil komen – wat ik echt heel graag wil, want ik snap uw pijn, ik snap het echt – dat ik dan nu zeg: dan gaan we volgens mij akkoord en dan worden de maatregelen uitgevoerd waar ik echt mordicus op tegen ben, waarvan ik echt vind dat we daar nader naar moeten kijken. Ik wil heel graag, ik wil heel graag u helpen en ik wil ook de heer Botter helpen, maar ik ga niet nu of in de volgende raad mijn akkoord geven voor voortgang van maatregelen waar ik het gewoon niet mee eens ben, of waarvan ik vind dat we daar een beetje de rem op moeten zetten.

Wethouder Meijs: Nee, maar ik begrijp heel goed dat u een vangnet wil voor degenen, de minima, de mensen met de minste inkomens. Dat begrijp ik en daar zal ik de hand voor in eigen boezem steken – of welke uitdrukking is daarvoor. Ik heb lef genoeg om dingen te willen en ik zal hier op de barricades springen om dat te doen. Maar ik heb me ook te houden aan bepaalde inkomensstoetsen die ik niet mag doen, maar als ik daartoe genoopt word, dan ga ik dat doen en dan laat ik me maar voor de rechter verschijnen en dan kan ik ook nog uitleggen waarom ik dat moet doen.

De voorzitter: Dat is ... Mevrouw Klazes nog één keer.

Mevrouw Klazes: Nou, als dat zo is, mevrouw Meijs, als u echt zo ver wilt gaan, dan wil ik dat best overwegen. Ik heb, voor uw informatie, alvast even wat voorwerk gedaan wat betreft het verschil tussen inkomenspolitiek en compensatieregelingen, hoever andere gemeenten gaan om daar op dat randje te balanceren. Dat is best ver, er kan best veel voordat het Rijk doorheeft dat het net over het randje heen gaat. Dus ik wil u voorstellen om daar met een aantal handige zoektermen ook even een kijkje te nemen en dan kunt u vervolgens ... En als het mislukt en het Rijk heeft u door, dan ben ik in de rechtszaak en dan ga ik u met spandoeken toejuichen.

De voorzitter: Nou, mevrouw Meijs is er klaar mee. Ik vind het heel ingewikkeld dit, moet ik eerlijk zeggen, wat gaan we nou besluiten hier?

Mevrouw ...: In september alleen nog maar voor de maatregelen ...

De voorzitter: Ja, maar dan moet er een nieuw raadsstuk komen.

Wethouder Botter: Ja, er komt een nieuw raadsstuk.

De voorzitter: Er gaat een nieuw raadsstuk ...? Maar dan weet ik dus niet of dat raadsstuk naar de zin is van de commissie.

Wethouder Meijs: Of een amendement op het huidige, kan ook.

De heer Smit: Weet u, voorzitter? Als er een raadsstuk komt wat alleen 2020 betreft, dan denk ik dat het in alle openheid met elkaar bediscussieerd wordt en dan heb je voor of tegens. Als je nu 2020 eruit haalt en de commissie weet dat het college, dat de twee wethouders specifiek, er hard aan werken – en als ze met tussenbericht te komen, graag, en tussensteun vragen, graag – maar uiteindelijk wordt het integraal behandeld in de begrotingsbehandeling 2021.

De voorzitter: Kunnen we dit dan zo afsluiten op deze manier? Want nou ben ik ... Sorry, u heeft geen tijd meer, mijnheer Van Kessel. Maar een punt van orde, gaat uw gang.

De heer Van Kessel: Een punt van orde over de behandeling van deze stukken. Volgens mij heeft de commissie duidelijk aangegeven dat de stukken zoals ze er nu voorliggen niet rijp zijn voor behandeling, omdat ze toegelicht moeten worden. Dat betekent dus dat er een nieuw stuk moet komen, dat we daar snel een commissiebehandeling over hebben en het vervolgens in de raad bespreken. Volgens mij is dat de manier waarop het reglement werkt.

De voorzitter: Maar daar kan de andere wethouder niet ...

De heer Smit: Voorzitter, mag ik even inter...

De voorzitter: Heel kort, de heer Smit.

De heer Smit: Ik denk dat ik het niet helemaal met u eens ben. We bedoelen hetzelfde, maar als we constateren dat we hier vanavond akkoord kunnen gaan met het feit dat we een raadsstuk krijgen wat alleen de incidentele bezuinigingen 2020 behandelt en we de andere discussie integraal in de begrotingsbehandeling meenemen, dan hebben we toch in september voor het college een stuk liggen waar ze in ieder geval mee aan de gang kunnen om in 2020 nog bepaalde bedragen te realiseren.

De heer Van Kessel: Het is prima dat er een stuk afvalt, het gedeelte over 2021, maar dat wil niet betekenen dat het gedeelte over 2020 wat nog gedaan moet worden, dat daar gewoon een goede toelichting op moet komen. En als die hier dan ...

De voorzitter: Dat gaat hij doen. Laten we even, wacht even, ...

De heer Van Kessel: Iedereen hoor ik hierop zeggen: ja natuurlijk, dat gaat er komen. Top, wachten we dat af, vindt de VVD het ook goed.

De voorzitter: Tot slot, laten we de heer Botter dat even bevestigen wat er gaat komen, dan is dat helemaal klip en klaar.

Wethouder Botter: Ik zal zorgen dat voor de komende begrotingsbehandeling een nadere toelichting komt op de activiteiten die nog in 2020 gaan plaatsvinden, wat het beoogd oplevert, waar het op gericht is en hoe het gaat worden uitgewerkt.

De voorzitter: En voor de komende raad? Nee, u zei de begroting.

Wethouder Botter: Ja, ik bedoelde de raad.

De voorzitter: U bedoelde de raad.

Wethouder Botter: Ik bedoel de raad. Sorry, ik bedoel de raad.

De voorzitter: De komende raad komt het stuk voor 2020 ...

Wethouder Botter: En bij de begroting komen we terug op alle maatregelen 2021 en verder.

De heer Van Kessel: Dan lijkt me dat dat een bespreekpunt moet zijn.

De voorzitter: Sorry? Ja, dan wordt het een bespreekpunt, denk ik. Ja? Zullen we het zo afhandelen, mevrouw Klazes?

Mevrouw Klazes: Is er nou een procesvoorstel gedaan eigenlijk, voorzitter? Kunt u dat, ik ben een beetje traag van begrip, dus misschien kunt u het even doornemen met me wat we nou gaan doen.

De voorzitter: Ik heb het juist de wethouder laten doen, dat hoef ik niet na te vertellen.

Mevrouw Klazes: Hij was niet volledig, want ik mis een beetje het stukje Wmo in dit verhaal.

De voorzitter: De heer Sepers.

De heer Sepers: Ik heb nog op één vraag geen antwoord gekregen: of er in het college over die optie van een niet-sluitende begroting indienen, of daar bereidheid is om daar eens over te brainstormen?

Wethouder Botter: Kijk, brainstormen heeft denk ik weinig zin. We hebben het er al een paar keer over gehad, ook in het college, ook richting de vorige keer toen met de kaderbrief. Want er was ook natuurlijk de mogelijkheid om te zeggen: we geven geen kadernota of kaderbrief uit. Maar dat hebben we uiteindelijk besloten om dat toch niet te doen. We hebben nu ook in analogie van wat Amsterdam heeft gedaan, namelijk de begroting twee maanden uitstellen, zijn we over aan het nadenken: is dat misschien een optie? Maar dat is allemaal nog helemaal niet een gelopen race, dat is ook helemaal niet mogelijk. Dus daar moeten we ook bij onze toezichthouder, de provincie, nagaan om te kijken of dat überhaupt tot de mogelijkheden behoort. We zijn alles aan het doen, ook op de barricaden. Alles via de G40, de BJ42 en alles en nog wat, er wordt maar wat afgelobbyd, er liggen ik weet niet hoeveel brieven. Ik zou me niet ... Ik denk ook dat het goed is om niet dingen door elkaar te halen, zoals door Jouw Haarlem wordt aangegeven om, als er uit Zoetermeer een raads idee is, dan moet je dat vooral als raad willen doen. Het college heeft weer andere bevoegdheden en andere ideeën, die zorgt dat die lobby heel erg goed via die gremia die op ons niveau zitten. Dan hopen we op een gegeven moment dat het niet tegen dovemans oren gezegd is. Alleen, tot op heden lijkt dat van wel.

De voorzitter: Oké, ik wil afsluiten. Voor de komende raad komt er een nieuw stuk met de maatregelen van 2020, met een toelichting daarop. Dat is voor de komende raad. Bij de begroting komt een vervolg op, en ik neem aan dat er wat meer duiding ook komt bij de maatregelen. Heb ik het zo goed samengevat?

Wethouder Botter: Ja, en we nemen dan mee om te kijken of er eventueel nog compenserende – ja, Jeugd en Wmo samen – maatregelen mogelijk zijn, afgekeken uit de rest van het land.

De voorzitter: Aangezien dat we het nieuwe stuk niet gelezen hebben, stel ik dan voor om dat inderdaad gewoon als een bespreekpunt even naar de raad te laten gaan. Dan kunnen we het vanzelf opwaarderen, of afwaarderen. Opwaarderen. Ja? Daar gaan we dit punt afsluiten. Ik dank u allen. Wethouder Meijs gaat snel naar Ontwikkeling, bedankt. Het is nu tijd voor een koffiepauze, maar ik weet niet of daar echt behoefte aan een koffiepauze, of dat we direct door kunnen gaan naar de sprekers. We hebben wat sprekers, drie sprekers hebben we. Ja. Niet te lang wegblijven, want we gaan heel snel door als de sprekers er zijn.

Schorsing

8. 20.25 uur Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De voorzitter: Wilt u allen gaan zitten en de gesprekken staken, dan kunnen we doorgaan met de sprekers. Die zitten al een hele tijd te wachten, dus ik wil even snel doorgaan. Peter, ga je ook zitten? Welkom terug bij deze korte onderbreking. We hebben nog drie sprekers, voor spreektijd voor belangstellenden over niet op de agenda staande onderwerpen. Daarna hebben we nog één ander punt wat we moeten gaan bespreken. Als eerste heb ik hier de Maatschappelijk Ondersteuner naast me zitten. U krijgt drie minuten de tijd om de commissie toe te spreken. Als u het rechterknopje indrukt, dan gaat de tijd lopen. Gaat uw gang.

De heer ...: Dank u wel, voorzitter. Dit is de derde keer dat ik u toespreek, commissie Samenleving. Helaas. Mijn naam is Eddy en ik ben uit de opvang van HVO-Querido gestapt. Zelfstandig, zonder hulp. Vanuit mijn frustraties ben ik in februari gestart met de beweging De Maatschappelijk Ondersteuner, om andere cliënten binnen de opvang en binnen andere tussen wal en schip vallende plekken te kunnen ondersteunen. Ik heb inmiddels veertien cliënten bijgestaan en sta nog steeds veertien cliënten bij van HVO-Querido. Een groep daarvan is door HVO-Querido op 10 augustus gemeld middels een brief dat zij 14 augustus HVO schoonveeg achter moeten laten. Zij worden ondergebracht in een hotel, zoals Hotel Raeckse, door de gemeente verzorgd. Ze krijgen twee maaltijden, twee drankjes – non-alcoholisch, lijkt me wel verstandig. Maar deze kwetsbare groep, maar dan economische daklozen, heeft geen ondersteuning, geen begeleiding, niets. Ik heb de hoogste ambtenaar van de gemeente, Henk Esselink, benaderd.

De voorzitter: Eddy, we noemen geen namen van ambtenaren, dat is niet gebruikelijk.

De heer ...: De hoogste ambtenaar, duidelijk. Hij geeft aan: het gaat om economische daklozen, deze krijgen geen traject van HVO-Querido, deze worden ondersteund door het Sociaal Wijkteam. Ik heb van het Sociaal Wijkteam te horen gekregen: nee, wij doen helemaal niks met daklozen, daar hebben we andere zorgpartners voor. Vervolgens lees ik in het Handboek Maatschappelijke Opvang – wat u ook allen heeft gelezen – artikel 4.1, dat met ingang van 1 juni 2019 is gestart met een pilot met trajectbegeleiding aan economische daklozen. De pilot wordt in juni 2020 geëvalueerd. Ik neem aan dat u daarvan nog niet op de hoogte bent gesteld door de wethoudster – ik zal geen namen noemen.

De voorzitter: Van de wethouder mag het wel, die is verantwoordelijk.

De heer ...: In hetzelfde handboek staat dat “de contactambtenaar werkt nauw samen met de Brede Centrale Toegang”, en daar gaat het vaak fout. “De Brede Centrale Toegang heeft een belangrijke spil in het opvangen van de daklozen. De GGD, de toezichthouder, is belast met het uitvoeren van het beleid. Maar niet alleen dat, ook toezicht houden en het innen van de eigen bijdrages.”

De voorzitter: U heeft nog een halve minuut.

De heer ...: Er gaat een hoop mis. Er gaat zoveel mis, ik heb het allemaal voor u uitgeprint en die kunt u zo meteen, dan leg ik ze daar op de tafel neer, kunt u ze meenemen als u wilt. Maar laat u alstublieft, er is een evaluatierapport en in dat evaluatierapport staan de overzichten van de respondenten. Er zijn drie cliënten uit de maatschappelijke opvang anoniem geïnterviewd. Hoe dan? Ook een cliëntencommissie, die bestaat er niet. De tijd is om? Duidelijk. Dat was het.

De voorzitter: Uw tijd is inderdaad om. Dank u wel.

De heer ...: Het gaat hard.

De voorzitter: Maar u heeft nog wel de kans om wat vragen te beantwoorden uit de commissie. Dus zijn er nog mensen met een vraag van de commissie? Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Dank u wel voor het wederom inspreken. We kennen elkaar inmiddels een beetje, ik mag Eddy zeggen.

De heer ...: Heel graag.

Mevrouw Klazes: Hi Eddy.

De heer ...: Hi.

Mevrouw Klazes: Eddy, luister. Jij zegt dat, je bent cliëntbegeleider, of belangenbehartiger van de ...

De heer ...: Ondersteuner.

Mevrouw Klazes: Ondersteuner. Is dat een officiële functie, krijg je daarvoor betaald?

De heer ...: Nee, zeker niet. Het is een beweging, geen organisatie.

Mevrouw Klazes: Oké, een soort van ... Als jij zegt beweging, geen organisatie, het is geen partij maar het is een beweging, dan denk ik gelijk aan allemaal types in Den Haag.

De heer ...: Ja, wij zitten in Haarlem.

Mevrouw Klazes: Ja, dat weet ik. Zou het niet een idee zijn – want kennelijk doe je dit met redelijk succes, want je hebt inmiddels veertien cliënten – om te kijken of je dit zou kunnen formaliseren binnen deze organisatie, binnen HVO?

De heer ...: Ik denk dat HVO genoeg geld krijgt voor wat ze doen.

Mevrouw Klazes: Ik zeg niet dat HVO daar geld voor krijgt, maar ik vraag gewoon of jij interesse zou hebben een formele functie te krijgen binnen deze organisatie.

De heer ...: Ja, natuurlijk. Natuurlijk. Kijk, weet je, je werkt een organisatie niet tegen, je wil graag zorgen dat het beter gaat. Ik wilde dat het na mij beter zou gaan, maar het gaat niet beter, het gaat juist slechter.

Mevrouw Klazes: Nog één aanvullende vraag. Is er ooit gesproken met HVO-Querido om jouw taak, jouw functie te formaliseren, heb je dat zelf aangeboden, is er ooit sprake van geweest, ja of nee?

De heer ...: Nee, HVO heeft alleen maar een advocaat in de arm genomen van Kennedy Van der Laan. Dankzij de 70.000 euro van de gemeente, natuurlijk.

De voorzitter: Dank u wel. Is er nog iemand met een vraag voor Eddy? Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u, voorzitter. Mijn vraag is eigenlijk: wat vraagt u precies van ons nu? Want ik wil heel graag straks zo'n papier meenemen en het rustig lezen, maar wat vraagt u aan ons?

De heer ...: Ik vraag aan u om de wethouder verantwoordelijk te stellen voor goede zorg. Er wordt flink betaald door de gemeente voor goede zorg. Ik hoorde de wethouder praten over eenpersoonskamers, dat hoorde ik Dion van D66, uit mijn hoofd ...

De heer ...: '...'.

De heer ...: ... hoorde ik dat ook zeggen. Maar eenpersoonskamers is niet het belangrijkste, de uitstroom is veel belangrijker. Want ja, als je het hebt over dat de gemeente verantwoordelijk is voor de economische daklozen en dat er een maximale uitstroom van zes maanden is en dat nu mensen langer daar zitten, terwijl de gemeente verantwoordelijk is. Je krijgt rechtszaken waar gewoon heel veel geld, gemeenschapsgeld aan gemoeid gaan. Op het moment dat HVO een advocaat in de arm neemt voor een eenvoudige klachtenprocedure via een klachtenorganisatie met het geld wat zij krijgen van de gemeenschap. Deze cliënten waar ik het over heb, net als ikzelf, hebben geen idee. We zijn dakloos geraakt, dat is al erg genoeg. Wat verwacht je? Een arm, een schouder. Dat is eigenlijk het enige wat je in de eerste instantie nodig hebt. Daarna komt maatschappelijk werk.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, nog een keer?

Mevrouw Booms-van der Meer: Ja. Het project Onder de Pannen, ik heb geen idee wat voor resultaten daaruit voortkomen, weet u dat misschien?

De heer ...: Dat heeft niemand. Nee, Onder de Pannen is bij de daklozen niet bekend. Er zullen er vast een aantal zijn, maar waarschijnlijk die drie die tijdens de evaluatie, die kennen het wel. Maar nee, ik ken het niet, Onder de Pannen. Dat had ik graag willen zijn en dat ben ik nu ook.

De voorzitter: Dank u. Mevrouw Klazes?

Mevrouw Klazes: Misschien verdient het dan even heel kort een uitleg, want het kan ook wel nuttig zijn dat u weet wat het is. Onder de Pannen is een project waarbij particulieren wordt gevraagd om een kamer of meerdere kamers te verhuren aan mensen die woonruimte nodig hebben. Niet per se in de bijstand, volgens mij. Volgens mij niet. Daar zitten allerlei regels aan de achterkant aan vast waardoor dat kan.

De heer ...: De regenboogwet.

Mevrouw Klazes: Het is het ouderwetse hospiteren, dat is eigenlijk wat het is.

De heer ...: Ja, via de regenboogwet is het mogelijk om dat een jaar te doen.

Mevrouw Klazes: Precies.

De heer ...: Duidelijk, dan kan ik het.

Mevrouw Klazes: Dat is precies wat het is.

De voorzitter: De heer Van Reenen.

De heer Van Reenen: Bent u met uw veertien cliënten een stap verder gekomen?

De heer ...: Zeker. Ik heb wel veel tegenstand, terwijl ik juist niet de tegenstand zoek. Cliënten willen in de eerste instantie duidelijkheid, willen hun dossier opvragen. Daarvoor moeten ze zich eerst gaan legitimeren op de plek waar ze al zitten. Ja, bij de cliënten is een hoop meer duidelijkheid. Nee, ze zijn nog geen stap verder. Maar ik ben geen zorgprofessional, dat wil ik ook niet zijn. Ik wil ze ondersteunen vanuit artikel 4 van de leveringsvoorwaarden van HVO-Querido, dat is naast betrokkenheid. Staat allemaal hierin.

De voorzitter: De heer El Aichi had ook een vraag?

De heer El Aichi: Ja, ik wil even inhaken op dat project Onder de Pannen. Ik heb wel een telefoonnummer van de coördinator die hierover gaat, misschien kunt u dat van mij krijgen zo meteen.

De heer ...: Heel graag.

De voorzitter: De heer Van den Raadt had een vraag?

De heer Van den Raadt: Eddy, ik begrijp dat je hier al drie keer bent geweest. Het is de eerste keer dat ik jou zie en ik vind het super, dus ik wou eigenlijk vragen of je gewoon ... Je moest nu wel heel lang wachten voordat je kon spreken, maar dat je gewoon altijd langskomt. Eigenlijk het liefste per een keer in de maand, maar dat we gewoon altijd in de raad ook de andere kant van het verhaal horen van wat de wethouder zegt en wat jij meemaakt in de praktijk. Dus ik wil je vragen of je nog vaker langs wil komen.

De heer ...: O, dat ga ik zeker doen, wees maar niet bang.

De voorzitter: Dat zijn we zeker niet. Goed, ik wilde het afronden, want er staat nog iemand in de wachtkamer, zeg maar.

De heer ...: Dank je wel.

De voorzitter: Dank voor de bijdrage. Oké, we hebben nog een inspreker, dat is de heer Nederhof. U krijgt drie minuten de tijd, als u het rechterknopje indrukt, dan gaat de tijd lopen en dan kan de commissie zo meteen nog vragen stellen.

De heer Nederhof: ...?'

De voorzitter: Nee hoor, één keer indrukken en hij blijft staan. Ja?

De heer Nederhof: Geachte commissie, goedenavond. Mijn naam is Duncan Nederhof, ik maak sinds 22 juni gebruik van de maatschappelijke opvang. Ik heb een Wmo-beschikking met een OGGZ-indicatie. Ik begon in de Beijneshal en sinds 14 augustus locatie Velservoort. Ik ben een oudgediende, vijf jaar geleden helaas er ook gebruik van moeten maken. 18 augustus opgenomen met een ernstige voedselvergiftiging. Afgelopen donderdag een gesprek aangegaan met de manager HVO-Querido locatie Haarlem. De manager begon het gesprek met tweemaal de vraag of ik dit gesprek opnam, wat ik volmondig kon ontkennen. In beide gevallen wat ik besprak, dus zowel het niet starten van een traject c.q. een persoonlijke begeleider toegewezen krijgen als wel de voedselvergiftiging, wilde de manager inhoudelijk niet op ingaan. De toon was gezet, het gesprek liep af. De manager eindigde het gesprek met tweemaal de uitspraak "dat ik het hierbij zou laten". Ik heb dat niet kunnen bevestigen, heb hem bedankt voor zijn antwoorden en bedankt voor zijn tijd die hij heeft vrijgemaakt. De manager gaf wel aan in het gesprek dat ik medio december een traject aangeboden zal gaan krijgen. Medio december, dan is wel mijn beschikking verlopen. Ik voel me door dit alles minder veilig binnen de muren van HVO-Querido. Ik dank u voor uw tijd.

De voorzitter: Dank u wel. Commissieleden, wie heeft er nog een vraag? Mevrouw Eckhard, SP.

Mevrouw Eckhard: Dank u wel. Mijnheer, u zei dat u opgenomen bent in het ziekenhuis. Kunt u daar iets meer over vertellen? Want ik snap het niet goed waarom precies.

De heer Nederhof: Tweeënhalve uur zeer onwel gevoeld boven op de kamer, me gemeld bij de begeleiding. Ze troffen mij letterlijk grijs en geel aan en vonden het nodig om 112 te bellen, waardoor ik dus werd afgevoerd. Eerst naar het ziekenhuis in Haarlem-Noord, dus honderd meter verderop, en daarna per ambulance door vervoerd naar Beverwijk, waar ik 's nachts om kwart voor drie werd ontslagen in een doorweekt shirtje van de transpiratie, een broekje waar ik in slaap en twee weggooislippen. De achterwacht zou gebeld zijn, zijn te woord gestaan door de beveiliging. De achterwacht schijnt in dit geval bij HVO locatie Wilhelmina te zijn, alleen, beide locaties hebben helemaal geen mensen in dienst 's nachts, dus er bestaat geen achterwacht. Ik mocht het uitzoeken hoe ik naar huis kwam. Ik ben uitkeringsaanvragend, dus inkomensloos, en daar hadden ze weinig mee te maken.

De voorzitter: Mevrouw Eckhard.

Mevrouw Eckhard: Maar u bent opgenomen wegens voedselvergiftiging?

De heer Nederhof: Ja, correct. In eerste instantie ...

Mevrouw Eckhard: Wat heeft u gegeten dan?

De heer Nederhof: Twee boterhammen die mij 's ochtends waren voorzien met smeerleverworst.

Mevrouw Eckhard: Ik heb nog een andere vraag over de opvang. Er is 's nachts geen opvang, u moet zelf zien hoe u terugkomt, begrijp ik.

De heer Nederhof: Er is wel opvang.

Mevrouw Eckhard: Hoe bent u teruggekomen?

De heer Nederhof: Ik heb een taxi genomen.

De voorzitter: Is er iemand anders?

Mevrouw Eckhard: Ja. Waarom heeft u nog geen uitkering als u sinds juni in de HVO verblijft?

De heer Nederhof: Hij is een aanvraag en er wordt verwacht dat hij een dezer dagen wordt goedgekeurd.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: U zei dat u vijf jaar geleden ook was opgenomen geweest. Kunt u aangeven wat nou het grote verschil is met wat u nu meemaakt en vijf jaar geleden, is daar een verschil?

De heer Nederhof: Nee. Sterker nog, de afgelopen weken ben ik diverse malen door de BCT aangesproken op het feit dat ik mijn eigen bijdrage dien te betalen. Ik heb ze aangegeven dat ik dat voorlopig nog even weiger, aangezien er in mijn beschikking staat dat ik 5,75 dien bij te dragen voor het maatschappelijk maatwerk en ze zelf aangeven dat ze daar waarschijnlijk medio december eens mee gaan beginnen. Daar is het vijf jaar geleden op stukgelopen, na 65 dagen ook toen is mij geen enkele maatschappelijke hulp geboden en ben ik uitgezet wegens het openstaan van een rekening. Sterker nog, 22 juni opende ik met "Goedemiddag", en zij openden met: "Wij krijgen nog 368 euro van u."

De heer Van den Raadt: '...'.

De heer Nederhof: Sorry, nogmaals?

De voorzitter: Inclusief rente, vroeg de heer Van den Raadt. Is er nog iemand met een vraag voor de heer? Nee? Ja, de heer Van Reenen.

De heer Van Reenen: Hartelijk dank voor uw verhaal, dat ten eerste. Ten tweede, wat hoopt u dat wij voor u kunnen doen?

De heer Nederhof: Dat er kritischer gekeken gaat worden naar de maatschappelijke opvang.

De voorzitter: Dat is een duidelijke oproep. Goed, ik wil u danken, de heer Nederhof, voor uw bijdrage en u sterkte en succes.

De heer Nederhof: Dank u wel.

De voorzitter: Dan hebben wij nog één spreker, die komt er zo aan. Goed, wij hebben nog één inspreker, dat is de heer Van Broekhoven. Hij krijgt ook drie minuten de tijd om zijn verhaal te doen. Rechterknopje indrukken en dan gaat hij lopen. Drie minuten, alstublieft.

De heer Van Broekhoven: Geachte commissie, mijn naam is Karel van Broekhoven en ik ben voorzitter van de afdeling Haarlem van Milieudefensie.

De heer ...: Van?

De heer Van Broekhoven: Milieudefensie. Ik wil het met u hebben over het zomerschaatsen. Ik spreek u in deze commissie erover toe, omdat u ook over sport gaat. Het blijkt dat het verhaal: in tijden van klimaatproblematiek, en als er minder CO2 uitgestoten moet worden, dan ga je niet zomerschaatsen, dat landt op zich wel. Maar ik merk dat er ook het idee bestaat bij veel mensen: het is toch wel heel erg goed voor de sport, deze zomerschaatsactiviteit. Daarover wilde ik het met u hebben. Maar toch eerst nog even over dat zomerschaatsen en de CO2-uitstoot. Dat gaat om ongeveer twintig ton per week, en dat gedurende elf weken, namelijk vanaf 11 juli toen de zaak openging tot aan de opening van het winterschaatsen. Ze ontdooien de baan namelijk niet meer, hij blijft gewoon bevroren tot het winterschaatsen begint. Was het nou nog zo dat de ambitieuze doelstellingen van de gemeente Haarlem, die ook in het coalitieakkoord staan – Haarlem klimaatneutraal 2030, allerlei andere mooie dingen – als daar resultaten gehaald werden en als dat inderdaad leidde tot een jaarlijkse reductie van CO2-uitstoot, waardoor je kon aannemen dat die doelen wel gehaald werden, dan zou die twintig ton per week daarin misschien ook opgaan. Dan zou het misschien ook acceptabel zijn om te zeggen: oké, maar we doen ook een heleboel om de CO2-uitstoot te verminderen. Maar dat is helaas niet waar. Het lukt helemaal niet in Haarlem om die CO2-uitstoot te verminderen, we zien eigenlijk alleen maar dat de ambities worden ingetrokken. Ik zie eigenlijk op geen enkele website meer staan, van de gemeente Haarlem, dat er nog gestreefd wordt naar klimaatneutraal 2030 en zelfs de gereduceerde doelstelling vijftig procent reductie CO2 in 2030 is al verdwenen. Je kunt ook zien dat het niet lukt als je naar de landelijke Klimaatmonitor kijkt, waar van elke gemeente de CO2-uitstoot staat, dan zie je dat die in Haarlem al jarenlang niet meer daalt. In zo'n situatie moet je toch wel van goeden huize komen en met een heel goed verhaal om zoiets als dat zomerschaatsen dan te gaan accepteren. Nou hebben wij, zoals u weet waarschijnlijk, een rechtszaak gevoerd in de hoop dat we op die manier de zaak konden stoppen, maar dat is niet gelukt, de rechter heeft ons ongelijk gegeven. Dus wij vinden dat er nu een bal bij de politiek ligt om daar iets aan te doen, op wat voor manier dan ook. Wat gebeurt er nou op die ijsbaan? Het ging om zomerkampen van jeugdige schaatsers die een paar weken naar Nederland komen en daar schaatsen. Ik weet niet of u de uitzending van RTL 4 Editie NL heeft gezien op 13 augustus ...

De voorzitter: De heer Van Broekhoven, u heeft nog vijftien seconden. Ik weet niet waar u bent op uw blaadje.

De heer Van Broekhoven: Daar bleek dat de voertaal daar Engels was. Als je ook zag hoeveel kinderen er op die baan stonden, dat waren er tien, hooguit. Het blijkt dat er voor het sportgebeuren deze hele zomerschaatsactiviteit nul komma nul voorstelde. De gemiddelde Haarlemmer, u en ik, mochten er niet in en bovendien was de baan voor het grootste deel van de dag leeg. Iedere keer dat we gingen kijken was die leeg en bleek dat die kinderen pas 's middags kwamen. Deze ijsbaan is nog extra slecht als het om het milieu gaat vergeleken met een ijsbaan in Alkmaar of zo, omdat die open is. De wind kan er vrij doorheen spelen – dat is natuurlijk de afgelopen dagen nogal gebeurd – waardoor je erg veel kou verliest en er erg veel energie in moet. We vinden ook dat er voor de gemeente een belangrijke taak ligt om op wat voor wijze dan ook te zorgen dat dit niet meer gebeurt volgend jaar. Hij blijft dan nu open tot de winter. Welke methode u daarvoor gebruikt, of u middelen heeft om de ijsbaan onder druk te zetten op wat voor manier dan ook, dat doet er verder niet toe. Maar het zou een schande zijn als dit volgend jaar weer gebeurt. Ik dank u zeer.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er vragen uit de commissie? Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u, voorzitter. Dank u wel, mijnheer, voor uw bijdrage. Ik fietste laatst langs de ijsbaan en ik dacht: wat gaan die kinderen daar doen? Ik had geen idee dat de ijsbaan open was, dus dat weet ik nu. Ik denk dat het inderdaad belangrijk is om te bekijken: is dat inderdaad wel goed voor het milieu om in de zomer de ijsbaan open te hebben? Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Sepers.

De heer Sepers: Uw verhaal is onze fractie uit het hart gegrepen. We hebben afgelopen maandag gezegd dat linksom of rechtsom, dat dat volgend jaar niet meer zou moeten gebeuren. Welke mogelijkheden de gemeente precies heeft om dat te doen weten wij ook nog niet, maar dat is politiek in ieder geval de insteek.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog commissieleden? Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Dan kan ik natuurlijk niet achterblijven, dat begrijpt u natuurlijk ook wel. Wij zijn het natuurlijk ook met u eens dat we niet willen dat die uitstoot er echt om deze reden in de lucht komt. De vraag is: zijn wij inderdaad in staat om dat tegen te houden? De vergunning ligt niet bij de gemeente Haarlem, de vergunning verstrekking, die ligt als ik het goed heb bij IJmond, het is een omgevingsvergunning, ...

De heer Van Broekhoven: Het zit iets anders, maar ...

Mevrouw Klazes: ... maar u kunt ervan op aan dat wij in ieder geval ons best zullen doen, net als u dat ongetwijfeld zult blijven doen, om te zorgen dat dit volgend jaar niet meer gebeurt. Alleen, wij kunnen niet zo'n harde garantie geven als de PvdA zojuist heeft gedaan, maar we zullen in ieder geval samen optrekken om te kijken of we dit volgend jaar kunnen voorkomen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Wat vindt u er nou van, dat u zegt zelf in het begin: ik kan nergens meer op de website vinden wat we als gemeenteraad Haarlem hebben afgesproken in 2030. Dat kunt u nergens meer vinden, u kunt ook niet meer terugvinden dat we dan de helft gaan terugdringen en dat er dan een beetje een symboolpolitiek komt van partijen om dan een ijsbaan te gaan sluiten. Vindt u niet dat ze beter kunnen zeggen: wij gaan wel voor die 2030. En dan misschien als bijvangst die ijsbaan meenemen, in plaats van wat er nu in werkelijkheid gebeurt?

De heer Van Broekhoven: Ja, nou ja, ik zei net: als het nou zo was dat het lukte om die ambitieuze doelstellingen te halen, met opening van de ijsbaan, dan was het goed, dan kon er een doelstelling worden gehaald die wij ook willen. Maar aangezien dat niet lukt, is het natuurlijk gekkenwerk. Het is al erg dat dat niet lukt, maar dan is het natuurlijk helemaal gekkenwerk om daarnaast nog eens een keertje extra te gaan uitstoten.

De voorzitter: Ja? Dank u wel. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ik zat erover na te denken, want ik had eigenlijk eerder nog nooit nagedacht over dat het vervelend is dat die ijsbaan open is in de zomer. Het is natuurlijk wel ontzettend leuk om als je het warm hebt allemaal om daar lekker te gaan schaatsen. Ik vroeg mij af: heeft u ook wel eens gekeken naar het verwarmen van zwembaden in de winter? Is dat iets wat dan op een gegeven moment ook niet meer zou mogen? Waarom toevallig dan nu dit punt?

De heer Van Broekhoven: Er gebeurt heel veel in deze stad wat misschien beter niet zou kunnen en wat slecht is voor het klimaat. Die dingen bestaan allemaal al en als het zou lukken om de gezamenlijke uitstoot van al die dingen terug te brengen, dan was het op zich niet erg dat je een zwembad verwarmt, als je tegelijkertijd toch de totale reductie van de CO2-uitstoot op vijftig procent kan komen in 2030. Maar goed, dat zijn dingen die al

bestaan, waar we ook niet blij mee zijn. We zijn met de hele ijsbaan nooit zo blij geweest natuurlijk, maar goed, die zijn er al. Nu komt er iets nieuws bij en dat is waartegen wij ons verzetten.

De voorzitter: Dat is duidelijk. De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ik neem toch aan dat de ijsbaan ook wel een sommetje maakt of dat überhaupt uit kan. Als u zegt: er zijn nauwelijks activiteiten en ze moeten wel maandenlang, dan niet stoken, maar koelen om die ijsvloer in stand te houden. Dan zou je zeggen: dan moet er geld bij.

De heer Van Broekhoven: Ik weet niet wat ervoor betaald wordt. Het zijn over het algemeen buitenlandse kindertjes die een soort zomerkampje in Haarlem kunnen boeken. Ik weet niet wat daarvoor betaald wordt, maar het lijkt mij stug dat daar iets aan te verdienen valt, dat ben ik met u eens.

De heer IJsbrandy: Als het niet zo is, houdt het vanzelf op namelijk.

De heer Van Broekhoven: Dat is nog maar de vraag. Je weet niet wat voor bedoelingen men daar nog meer mee heeft. Het kan ook zijn dat het gewoon een hobby is van die directie, of leuk gevonden wordt, of wat dan ook.

De voorzitter: Goed. Ik zie geen vragen meer? Ik dank u voor uw bijdrage. Wel thuis.

De heer Van Broekhoven: Dank u.

Ter advisering aan de raad

9. 20.35 uur Lokale Steun Kenter Jeugdhulp (JB)

9.1 Raadsinformatiebrief Stand van zaken Kenter Jeugdhulp - juli

9.2 Beantwoording raadsragen VVD ex. Art. 38 over de financiële bijdrage aan Kenter

De voorzitter: Dan gaan we even ... We gaan snel door. We gaan naar het laatste punt van vanavond wat we gaan bespreken, dat is een adviesstuk ook weer, dat is de Lokale Steun Kenter Jeugdhulp. Voordat we inhoudelijk dit punt gaan bespreken, wil ik u eerst het volgende voorleggen. Het raadsstuk Lokale Steun is een openbaar stuk, maar de bijlage Financiële analyse Stichting Kenter Jeugdhulp betreft een geheime bijlage waar de geheimhouding op is gelegd. Hoogstwaarschijnlijk zal u ook inhoudelijk willen ingaan op deze geheime bijlage. Dit agendapunt zal op dat moment dan ook in beslotenheid moeten gaan plaatsvinden. Verder wil ik u nog wijzen op de regionale sessie van volgende week maandag, waarover u namens het college bent bericht. Er is regionaal afgestemd dat de besluitvorming Kenter in alle raden plaatsvindt in de maand september. De colleges wilden de raadsleden voorafgaand aan dit besluit regionaal volledig informeren via de regionale sessie van 31 augustus. Helaas is het niet gelukt deze bijeenkomst voorafgaand aan deze commissievergadering te houden, het zij zo. Aangegeven is dat de technische en inhoudelijke vragen rondom het rapport en het besluit Kenter tijdens deze sessie – dus dat is die van volgende week maandag – kunnen worden gesteld. De gemeenten Zuid-Kennemerland, IJmond en Haarlemmermeer hebben in 2019 een onderzoek ingesteld naar de bedrijfsvoering bij Kenter Jeugdhulp en dit heeft geresulteerd in een verbeterplan. Aan de uitvoering hiervan is en wordt hard gewerkt door Kenter Jeugdhulp. Hiermee zijn de financiële problemen nog niet voldoende opgelost. Om de zorgcontinuïteit zeker te stellen is het bieden van lokale steun aan Kenter Jeugdhulp passend. De commissie wordt verzocht advies te geven over het

verstrekken van deze lokale steun aan Kenter Jeugdhulp, op voorwaarde dat de raden van andere gemeenten, dus in Zuid-Kennemerland en IJmond, een vergelijkbaar besluit hebben genomen, en de geheimhouding op te leggen en het door de raad te laten bekrachtigen met betrekking tot de bijlage Financiële analyse Stichting Kenter Jeugdhulp. Er zit een geheime bijlage bij, ik weet niet of er iemand – ik neem het aan van wel – over die geheime stukken gaat praten. Ik wil even vingers zien, want anders gaan we hem direct in beslotenheid voeren. Als niemand over die geheime stukken wil praten, dan kunnen we hem openbaar houden. De heer IJsbrandy?

De heer Van den Raadt: Voorzitter, hoeveel mensen kunnen er nog praten, hoeveel mensen hebben nog spreektijd?

De voorzitter: Daar kom ik zo meteen nog op. De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ik ga dat niet scheiden wat ik waar precies gelezen heb, dus ik denk dat het handig is om dat dan in beslotenheid te doen.

De heer Sepers: Nou, voorzitter ...

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Botter: Kijk, het is zo dat de bijlage waar het over gaat is gemaakt door de Jeugdautoriteit. De Jeugdautoriteit heeft ook, zeggen zij, daar bedrijfsmatige zaken in opgenomen. Die ligt ook natuurlijk ter discussie aanstaande maandag, maar dan is die ook in geheimhouding. Dat heeft er alles mee te maken dat het gaat over de bedrijfsvoering van Kenter. Dus als het echt over de bijlage van de Jeugdautoriteit gaat en u wilt het daar ook uitgebreid met mij over hebben, dan wil ik ook eigenlijk aangeven dat het ook wel handig is om dat dan maandag te doen, voor zover het niet het besluit dat u wilt nemen in de weg staat. Ik had het heel graag namelijk gehad dat we deze bijeenkomst pas hadden gehad nadat we met de Jeugdautoriteit hadden gesproken, maar wij redden het anders niet met de raadsbijeenkomsten, vandaar dat we het zo hebben moeten doen en dat is in nadrukkelijk overleg met de griffie gedaan. Maar ik vind het geen enkel probleem om erover te praten nogmaals, maar dan moet het echter wel onder geheimhouding.

De voorzitter: Dus nogmaals, wie gaat er over de geheime stukken praten? Mevrouw Booms, u gaat erover praten?

Mevrouw Booms-van der Meer: ...?.

De voorzitter: Ja, nou ja. Ja, als u dat zegt, dan moeten we hem geheim doen, dan gaan we hem besloten doen. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ik heb een behoefte om drie korte vragen openbaar te stellen en ook openbaar aan te geven hoe wij dit stuk willen gaan behandelen en hoe het naar de raad gaat. Daarbij ga ik eventjes voorbij aan het feit dat mijn spreektijd op is, dus daar zouden we dan wat voor moeten regelen, maar bij de gratie dat ik die drie vragen mag stellen, zou ik die graag in openbaarheid stellen, dan kan ik de rest bewaren voor een ander moment.

De voorzitter: Nou ja, we kunnen het ook die paar vragen laten stellen en dan gaan we daarna het dichtgooien. Ik heb net ook even overlegd, maar er zijn nog een aantal mensen die zijn natuurlijk al op nul

gekomen en we hebben best wel een stevige vergadering gehad. Dus ik wil de mensen die nu op nul, of bijna op nul staan nog wel een minuut geven, dan kunnen we in ieder geval daar even, met uw permissie. Ja? In ieder geval, we gaan er een minuut bij plussen bij de mensen die nog op nul staan. Ik kan de heer Van Kessel als eerste het woord geven om even zijn drie vragen te stellen. Hou het binnen de minuut, graag.

De heer Van Kessel: Dank u wel. Voorzitter, dit is een dossier met een lange voorgeschiedenis. We hebben ons zorgen gemaakt over de situatie bij Kenter en de gevolgen voor de continuïteit van de jeugdzorg, voor die 5000 kinderen en hun gezinnen. De VVD is in ieder geval opgelucht dat het gelukt is om tot een steunpakket te komen voor de komende periode en voor de langere periode is er nog wat werk aan de winkel. We hebben drie vragen te stellen. De gemeente gaat maandelijks de ontwikkelingen rond de bedrijfsvoering monitoren de komende tijd. Wat zijn de opties als de verbeteringen bij Kenter tegenzitten, of als verwachte incidentele inkomsten er niet komen? Dus wat doen we bij tegenslag? Twee: kunnen we een evaluatie verwachten van het toezicht op Kenter en hoe de problemen daar zijn ontstaan in de afgelopen tijd? Welke lessen zijn daaruit te leren en hoe voorkomt de gemeente dat er een dergelijke steunvraag weer zou kunnen komen? En ik vraag naar de relationele spanningen die er mogelijk zijn tussen het college en Kenter. Er is inmiddels een nieuwe bestuurder, maar welke gevolgen heeft dit voor de relatie tussen het college en de raad van toezicht van Kenter, en hoe kijkt u daar tegenaan? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Sepers.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Een paar opmerkingen, vragen. Eén: complimenten aan de wethouder dat dit complexe dossier nu tot een in ieder geval voorlopig goede oplossing is gebracht, dat mag ook wel eens gezegd worden. Een vraag aan de wethouder of hij nu voldoende vertrouwen heeft in de huidige directie en raad van toezicht met het oog op de opbouw en het creëren van een weer stabiele en hoogwaardige organisatie. Drie: is de wethouder bereid om ons op kwartaalbasis te informeren over de uitkomsten van de maandelijkse monitoring? En vier, en dat is een vraag over het opleggen van de geheimhouding, niet over de inhoud. Wij zijn vooralsnog niet overtuigd van de noodzaak om, als de besluitvorming bij de desbetreffende gemeenten helemaal afgerond is, om die geheimhouding stand te houden. De Haarlemmer schokt 735.000 euro en wij vinden eigenlijk dat de Haarlemmer ook moet kunnen zien op basis van welke financiële analyse dat gebeurd is. Dus zonder nadere stevige toelichting over de noodzaak van geheimhouding steunen we dat punt vooralsnog niet.

De voorzitter: Uw tijd is er ook doorheen. Mevrouw Booms, u gaat over de inhoud praten, of niet? U zei dat u ook over de financiële cijfers wilde gaan praten?

Mevrouw Booms-van der Meer: ...?.

De voorzitter: Dan kunt u beter even wachten tot we besloten gaan. Nog iemand? De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Dank u wel. In het stuk staat dat ...

De voorzitter: Maar niet over de cijfers dan, hè? Want u wilde ook over de cijfers gaan praten.

De heer IJsbrandy: Dat zijn een paar algemene cijfers die geloof ik wel genoemd kunnen worden. Maar in ieder geval, er staat in het stuk dat er in de regio geen andere partijen zouden zijn die de dienstverlening van Kenter over zouden kunnen nemen, of die in staat zouden zijn om, laat ik zeggen, een stukje van de uitvoeringsorganisatie van Kenter over te nemen, om de zorg voortgang te laten vinden. Ik vraag me af hoe de

wethouder aan die informatie komt, heeft hij gesproken met andere partijen of die daar wel of niet toe in staat zijn? Partijen met name ook die bijvoorbeeld aan de aanbesteding destijds hebben meegedaan. Ik heb namelijk andere informatie dat partijen wel degelijk in staat zouden zijn om daar een rol in te spelen. Vraag twee, ik kan het ook wel even zonder getallen. Er is een getal genoemd door Kenter wat ze zouden willen hebben om hun financiële situatie weer op orde te krijgen. De gemeenten zijn in eerste instantie op de heft daarvan uitgekomen en vervolgens is de autoriteit daar nog een keer onder gaan zitten, zodat er nu toch een veel lager bedrag is dan Kenter noodzakelijk acht om voor de lange termijn structureel weer in een gezonde situatie te komen. Dus het is in feite een stoplap voor de korte termijn die geen enkele garantie biedt op structurele gezondheid op lange termijn. Verder is na inwinning van juridisch advies voor lokale steun gekozen. Ik kende de constructie eigenlijk niet, ik vraag me ook af of die ooit ergens beschreven is. Maar goed, het gaat natuurlijk wel heel sterk in de richting van staatssteun en het verstoren van mededinging. Dus ja, ik zou toch wel willen weten wat het risico is dat we daarop lopen en dat daar, als partijen daar bijvoorbeeld een zaak over beginnen, dat we daar nat op gaan. Verder is het zo dat natuurlijk deze gift, er staat verder helemaal niks tegenover, behalve dat we een wat geïntensiveerd toezichtregime krijgen. Maar het is natuurlijk best wel gek om geld in een bedrijf te stoppen en daar dan niks voor terug te krijgen. Je zou eigenlijk toch gewoon ook de hefboom die je daarmee creëert moeten gebruiken om Kenter, wat niet bepaald bekend staat als een innovatieve organisatie, we hebben daar in de vorige discussie bij stilgestaan hoe belangrijk het is om in de jeugdzorg juist op innovatie in te zetten. Dat is Kenter niet en ze zijn nu aan hun vierde directeur in evenzoveel jaren toe. De raad van toezicht blinkt ook niet uit in vooruitstrevend denken, dus ook aan die kant is er geen enkele garantie dat het goed komt. Dus we zitten hier veel geld te stoppen in een bodemloze put die eigenlijk geen bijdrage gaat leveren aan lange termijnoplossingen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Wat is volgens u het alternatief dan voor deze acute toestand?

De heer IJsbrandy: Failliet laten gaan.

Mevrouw Çimen: Failliet laten gaan. Wat doet u dan met die 5000 kinderen en gezinnen die nu zorg nodig hebben?

De heer IJsbrandy: Na faillissement krijg je een doorstart, je brengt de delen die gewoon door moeten gaan onder bij andere organisaties, je saneert de overhead en iedereen is blij.

De voorzitter: Dat was uw termijn? Oké. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ik heb ook een termijn. Eigenlijk heel kort, wel een beetje in het verlengde van wat de heer IJsbrandy zei. Hoe kunnen we in de toekomst voorkomen, zeker met de plannen die er nu liggen om met minder aanbieders te gaan werken, om te voorkomen dat er een partij is die net zoals Kenter faalt op bepaalde onderwerpen, het niet goed voor elkaar heeft, maar we kunnen er niet meer vanaf. Het lijkt alsof dit een soort van systeeminstelling is. Net als in 2007 hebben we de systeembanken gehad die absoluut niet mochten omvallen, omdat dat enorme consequenties had. Dat geldt nu kennelijk ook voor Kenter, die moeten wij nu op een bepaalde manier bijna gaan kopen, we betalen geld en that's it. Eigenlijk willen we niet meer in een situatie komen waarin je genoeg moet nemen met een organisatie, omdat het niet anders kan, omdat anders de zorgcontinuïteit in het geding is. Hoe voorkomen we in de toekomst, juist met het oog op dat wij kiezen voor minder partijen die zorg gaan leveren, dat dit nog een keer gaat gebeuren? Dat wij in die bijna – ik wil niet zeggen chantabele – maar in die positie komen dat wij niet anders kunnen dan hiermee akkoord gaan?

De voorzitter: Dank u wel. Wie nog? Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Voorzitter, dank u wel. Voor D66 staat ook de continuïteit van hulp aan onze jeugd voorop. We zijn het afgelopen jaar meegenomen in alle genomen stappen, in de voorgenomen stappen, om enerzijds de financiën van Kenter op orde te krijgen en anderzijds om zorg aan Haarlemse kinderen en gezinnen te kunnen blijven leveren. Er ligt inmiddels een verbeterplan waar hard aan wordt gewerkt door Kenter, onder andere om de eigen huishouding op orde te krijgen. Er vindt nu een nieuwe aanbesteding plaats op een aantal zorgproducten, waaronder de ambulante hulp, volgens mij, om te komen tot een marktconforme prijs waar aanbieders mee uit de voeten kunnen. Ook de Jeugdautoriteit heeft als onafhankelijke derde in de boeken van Kenter gekeken om te bepalen wat de hoogte van de eenmalige financiële injectie moet zijn. Op basis van dat advies van de Jeugdautoriteit is er nu een bedrag uit komen rollen en wij leveren daar vanuit de regio 1,65 miljoen aan Kenter. Ik ben er eerlijk gezegd van overtuigd dat de wethouder ons ook in de toekomst regelmatig zal blijven informeren over de voortgang van het verbeterplan en de facto ook de continuïteit van Kenter. Ik sluit me, ook gelet op de tijd, aan bij de vragen van de VVD en ook van mevrouw Klazes over de evaluatie van Kenter en hoe wij dit in de toekomst kunnen gaan voorkomen. Voor de rest lijkt het me heel duidelijk dat we hiermee instemmen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. De bemiddelingsrol van de Jeugdautoriteit heeft geresulteerd in dat er minimaal anderhalf miljoen nodig is zodat Kenter tot en met 2021 aan de verplichtingen te kunnen doen. Als CDA zijn wij uiteraard voor de zorgcontinuïteit voor onze jeugd. De vraag naar jeugdzorg groeit al twintig jaar en veel gemeenten in Nederland worstelen met hetzelfde probleem. Een paar vragen aan de wethouder. Ik vraag hierbij de wethouder om ons mee te nemen in de ontwikkelingen bij Kenter. Ik vraag me af ook of het college een plan B heeft voor het geval het niet goed zou komen bij Kenter. Mijn laatste vraag is: in hoeverre kan het geld de jeugdzorg redden? Is het alleen een kwestie van geld, of spelen er nog meer dingen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer de wethouder, bent u bereid om misschien de mening van OPHaarlem te delen, dan wel te onderzoeken of Kenter eigenlijk niet te klein is om op termijn het complexe product dat ze moeten neerzetten tegen een aanvaardbare, dus marktconforme tarieven kunnen realiseren? Kortom, of de levensvatbaarheid van Kenter op enige termijn te waarborgen is met de huidige omvang van de exploitatie. Dank u wel. Overigens, ik wou nog twee dingen zeggen. Complimenten, mijnheer de wethouder, voor alle tijd en energie die gestoken is om tot deze uitkomst te komen. De dank ook aan de Jeugdautoriteit. Voor de rest deel ik de meeste vragen die er zijn gesteld als het gaat om nadere informatie. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Wie nog? Mevrouw Booms. Maar gaat u cijfers roepen? Anders ga ik hem dicht zetten?

De heer ...: '...'?

De voorzitter: Ja. De geheime cijfers dan, hè? We gaan hem eerst besloten doen, dan nemen we het risico niet.

Besloten deel van de vergadering in apart transcript

Wethouder Botter: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. We hebben een aantal vragen aan de orde gehad als het gaat over het toezicht op Kenter. Er is heel nadrukkelijk afgesproken dat we onder leiding van de Jeugdautoriteit in ieder geval het komend jaar de cijfers en de ontwikkelingen blijven monitoren. Door verschillende partijen is gevraagd door u om periodiek geïnformeerd te worden en ik vind het een prima gedachte om u één keer in het kwartaal daarover te informeren. U heeft het ook gehad over verschillende bedragen die zijn genoemd, hoe kan het nou ...

Mevrouw ...: ...

De voorzitter: Sorry ...

De heer Van Kessel: Op dat vorige punt over dat toezicht hebben we ook gevraagd om dus niet alleen vooruitkijkend, dat het toezicht, het monitoren ervan, maar ook terugkijkend, een evaluatie van waarom het mis is kunnen gaan.

Wethouder Botter: Maar die evaluatie van waarom het mis heeft kunnen gaan, die is al voor een groot deel volgens mij gemaakt. Die is ook de basis geweest van de Jeugdautoriteit om daarnaar te kijken. We hebben zelf in onze financiële analyse ook gezien dat er een aantal dingen verkeerd is gegaan. Dat heeft u volgens mij ook al gekregen bij de eerdere stukken, toen we het erover hadden: hoe heeft het überhaupt zover kunnen komen en wat is er allemaal gebeurd? Dus volgens mij is dat al naar u toegestuurd.

De heer Van Kessel: Een kleine aanscherping daarop. Dat het mis is gegaan en waarom het mis is gegaan, dat hebben we kunnen lezen. Maar het feit dat het toezicht niet gefunctioneerd heeft in die zin, een evaluatie daarop: wat is er misgegaan in het toezicht? Dat is ook enigszins nog gekoppeld aan de vraag over de relationele aspecten met betrekking tot de raad van toezicht. Maar het punt zou dus zijn: waarom heeft het toezicht gefaald, en bent u bereid om daar terug te blikken en de lessons learned van te pakken?

Wethouder Botter: Jazeker, dit is zelfs ten behoeve van de nieuwe Jeugdwet een heel specifiek leermoment geworden als het gaat over de veranderende rol die straks de Jeugdautoriteit in de nieuwe Jeugdwet gaat krijgen. Zowel Parlan als Kenter, ik weet niet in hoeverre u daarvan op de hoogte bent, maar op dit moment ligt de nieuwe Jeugdwet ter consultatie in het land voor en 11 september sluit die consultatieronde, geloof ik, uit mijn hoofd. De Jeugdautoriteit krijgt daarin een veel strakkere en scherpere rol als het gaat om het houden van toezicht en zij hebben echt een analyse gemaakt ook op basis van de stukken die wij hebben aangeleverd hoe je daar strakker op kunt gaan sturen. Dan wordt er zowel gekeken naar de gemeentekant als naar de raad van toezicht en de verantwoordelijkheid van de raad van toezicht, en de directie. Ik weet niet in hoeverre het nou een kwestie is van dat de relatie tussen de vorige bestuurder en mij misschien wel of niet goed was, die was gewoon goed, ik heb hem ook veel succes gewenst bij zijn nieuwe job. Waar het om gaat is dat wij een verschil van mening hadden over de wijze hoe je tot de bedragen komt en wat reëel is, en als het gaat over het leveren van steun. Dat ging wel op het scherpst van de snede, maar ja, dat ging ook over een heleboel geld. Maar gelukkig ben ik iemand die heel erg de relationele kant en de inhoudelijke kant van elkaar kan scheiden, dus wat mij betreft zijn daar no hard feelings geweest. Afgelopen week heb ik een erg prettig kennismakingsgesprek gehad met de nieuwe directeur-bestuurder. U zult hem ook ontmoeten komende maandagavond, want dan is hij er ook bij, en dat is echt een heel ander type. Ik heb ook wel aangegeven dat ik het belangrijk vind hoe het in de toekomst ook gaat qua informatie. Kijk, van geslijm hou ik niet, dus op het moment dat iemand alsmaar veren in je kont steekt omdat hij het gevoel heeft: de relatie moet goed zijn.

Daar ben ik niet van. Maar als het een oprechte wederzijds respectvolle manier is als je met elkaar omgaat – en dat gevoel heb ik met deze meneer – en hij weet heel goed inmiddels wat hij aan ons heeft. Dus ja, volgens mij komt dat allemaal wel heel erg goed. Er is mij natuurlijk ook een hoop aan gelegen dat het niet een bodemloze put is waar we geld in steken. Inderdaad, dat gaan we heel erg goed bekijken. De continuïteit van de zorg voor de kinderen staat voorop, maar niet de continuïteit van Kenter. Dus op het moment dat wij het op een andere manier beter kunnen gaan regelen of organiseren, zullen we dat niet nalaten. Dan het plan B. Ja, er is in ieder geval dus ook een plan B. We hebben altijd ook wel ons zijn we ervan bewust geweest dat er een plan B zou moeten zijn, maar ja, dat is in ieder geval nu een stuk makkelijker. De levensvatbaarheid van Kenter en de bereidheid te onderzoeken of Kenter niet te klein is, die is zeker aanwezig en dat zit ook in de opdracht die ze hebben gehad. Het op de hoogte houden van de raad, daar heb ik net al van gezegd: dat lijkt me goed om dat per kwartaal te gaan doen. We hebben uiteraard ook zelf met andere partijen gesproken. Ik laat het niet na om af en toe eens, als ik met verschillende partijen spreek, te zeggen: is het niet verstandig om eens een keertje met Kenter te gaan praten, of is het niet verstandig om eens te kijken of er een mooie samenwerking zou kunnen komen? Maar ik ga er niet over, ik zit daar niet in de raad van toezicht, gelukkig maar. Maar het is wel iets wat je zo langzamerhand moet gaan onderkennen dat een aantal organisaties de laatste jaren meer met zichzelf bezig zijn geweest dan met de jongeren. Het is nu weer de bedoeling dat daar ook de deuren worden opengezet en de ramen, zodat er veel meer ook gekeken wordt wat men voor de jongeren zou kunnen doen. Er zit bijvoorbeeld ook in de vraag – en ik weet niet in hoeverre Kenter zich dat wel of niet goed realiseert – maar ze hebben nog steeds een contract met ons lopen. Zij hebben dan weliswaar niet ingeschreven op die nieuwe open house, maar wat betreft de andere onderdelen betekent het gewoon dat ze wel met ons nog steeds een contract hebben op de oude leest geschoeid. Je kan daar niet van zeggen: daar zeggen we maar van één kant eenzijdig op. Dus dat zijn nog best een aantal dingen die we met elkaar moeten gaan bespreken. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. We gaan naar een kleine tweede termijn voor degenen die nog spreektijd hebben. Dat zijn er nog maar enkelen en dat is GroenLinks. U heeft geen spreektijd meer.

De heer Sepers: ...

De voorzitter: Nou, dat kan '...' ...

Wethouder Botter: Dat is ook een vraag.

De voorzitter: Dat is een punt van orde, mag hij zo nog even stellen. Even, GroenLinks. O nou, stel hem nu maar even nog, welke vraag was dat?

De heer Sepers: ...

Wethouder Botter: O ja, u wilde weten ... De vraag over geheimhouding ben ik vergeten, dat komt ook omdat ik eigenlijk helemaal niet van geheimhouding hou, maar er is heel nadrukkelijk gevraagd door de Jeugdautoriteit om op het rapport in ieder geval ook geheimhouding te leggen, juist ook omdat zij bezig zijn met het ontwikkelen van de nieuwe rol die ze hebben en ook zoekende zijn: waar ligt de grens waartoe je ons kunt inzetten? Ze hebben heel erg sterk het gevoel: bij het maken van een rapport als dit ligt dat op die grens. Ze doen dat aan de ene kant vanuit het idee van de continuïteit van de zorg, want dat is hetgeen waarop ze dat insteken. Ze zijn heel nadrukkelijk door ons gevraagd als een soort mediator. Dat laatste, dat is iets wat ze niet heel erg vaak nog bij de hand hebben gehad, maar wat best ook dus op basis van hetgeen van wat hier gebeurd is nadrukkelijk in die Jeugdwet kan worden uitgewerkt.

De voorzitter: Overtuigd?

De heer Sepers: Nee. U zei dat de Jeugdautoriteit het liefst het wil geheimhouden en dat het niet het college is wat wil geheimhouden. Als dat zo is, bent u dan bereid de Jeugdautoriteit nogmaals te vragen, als de commissie dat ook zou vinden, om dat te heroverwegen, dat standpunt?

Wethouder Botter: Ja, maar wat ik zou willen suggereren is dat u dat komende maandag gewoon zelf vraagt, als u met de Jeugdautoriteit rond de tafel zit, die geven de presentatie. Juist omdat ze dat niet voor komende maandag konden doen, hebben we het pas maandag. Dan kunt u zich misschien laten overtuigen door hen, want ik vind het heel moeilijk om namens hen te gaan spreken. Zij hebben mij heel nadrukkelijk gevraagd om ten aanzien van de rapportage vertrouwelijkheid in acht te nemen. Wie ben ik dan om dat niet te doen?

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

De heer Sepers: ...

Wethouder Botter: Ja, soms maakt dat niets uit.

De voorzitter: Mevrouw Klazes. We gaan door.

Mevrouw Klazes: ... Ja, op basis van uw woorden wat u net vertelde over Kenter en het feit dat zij slechts op twee percelen hebben ingeschreven voor de komende periode, kan ik mij niet ... '...', heb ik niet gezegd. Maar ik kan mij niet geheel ... Ja, dan weet ik niet of ik nu die ... Misschien niet, maar dan stel ik hem zo meteen wel, de vraag.

De voorzitter: Of maandag misschien even. Nou, niks meer?

Mevrouw Klazes: Nee, verder heb ik helemaal niks.

De heer Van den Raadt: '...'

De voorzitter: U had nog één seconde, de heer Van den Raadt? Of meer? Gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: U had het er net over: een plan B, maar dat hebben we altijd al. Maar het plan B, dat was dus wat voorgesteld wordt, een bedrag storten en ondertussen wat anders zoeken? Dat was dus eigenlijk altijd het oorspronkelijke plan B, wat we nu aan het uitvoeren zijn?

Wethouder Botter: Nee, kijk, het oorspronkelijke idee was dat er gewoon conform het contract geleverd werd, dat ze voldoende liquide middelen hadden en dat we er geen tijd aan hadden hoeven besteden. Dat is het oorspronkelijke plan. Het plan A is hetgeen van wat nu hier ligt, namelijk een noodmaatregelenpakket, en plan B is dan dat je gaat kijken: is faillissement wel of niet haalbaar? Daar hebben we het net over gehad, dat was om verschillende redenen niet wenselijk. Een ander plan is dat je gaat kijken of je op basis van de contracten die hebt genoeg volume kunt genereren bij een andere organisatie om het daar onder te brengen. Dat bleek op dat moment ook niet mogelijk. Zo hebben we naar verschillende plannen gekeken. Als je dan ook heel eerlijk moet zijn, dan ben ik gewoon wel heel erg blij dat we er nu op deze manier met elkaar zo zijn uitgekomen, want het was nog een hell of a job geweest om een plan B echt ook te gaan realiseren.

De voorzitter: Dank u wel. Verder niemand? Dan wil ik dit punt gaan afronden. Het is een adviespunt, dus ik vraag aan de commissie hoe ik dit naar de raad wil gaan brengen, de Lokale Steun voor Kenter. Voorstel? Hamerstuk, met stemverklaring? Dan kunnen we twee kanten nog op. Ja, doen we een hamerstuk met stemverklaring. Ja? En maandag, zoals gezegd, is er nog een toelichting.

Mevrouw ...: Waar nog niet iedereen zich voor heeft opgegeven.

De voorzitter: Ja, nog niet iedereen heeft zich opgegeven, dus wilt u daar nog aan deelnemen, doet u dat, anders krijgt u ook de mail niet met de inlog van Teams. Yes? Oké. Ik ga de vergadering ... O, mijnheer Van den Raadt?

Mevrouw ...: '...'.

De voorzitter: O, die heeft het ook? Ja, oké, ja.

Mevrouw ...: Dan moet je nog even een mailtje sturen.

De voorzitter: Stuur even een mailtje. Iedereen die nog mee wil doen en niet weet of die heeft opgegeven, doe het alsnog, gewoon even een mail sturen naar de griffie. Ja? Dank u wel. Ik ga hierbij de vergadering sluiten. Dank u wel voor uw aanwezigheid en tot de volgende keer.